

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

ปริญญาณิพนธ์

ของ

ภัทราวดี ยวนชื่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา

เมษายน 2553

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

ปริญญาณิพนธ์

ของ

ภัทราวดี ยวนชื่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา

เมษายน 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

บทคัดย่อ

ของ

ภัทราวดี ยวนชื่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

เมษายน 2553

ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม. รองศาสตราจารย์ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนว การสอนแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็น หน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random assignment)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest- Posttest) 2. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ 4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระยะเวลาที่ใช้ใน การทดลอง 16 คาบเรียน คาบละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples

ผลการศึกษาพบว่า

- 1) ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่ม ควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF MATTHAYOM SUKSA II STUDENTS' LISTENING, SPEAKING
ABILITY AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH THE INSTRUCTION USING
LEARNING CENTER ACTIVITIES BASED ON THE NATURAL
AND THE TRADITIONAL APPROACHES.

AN ABSTRACT

BY

PHATTARAWADEE YUANCHUEN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

April 2010

Phattarawadee Yuanchuen. (2010). **A Comparison of Matthayom Suksa II Students Listening, Speaking Ability and Interest in Learning English Through the Instruction Using Learning Center Activities Based on the Natural and the Traditional Approaches**. Master Thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanaich, Assoc. Prof. Nipa Sripairot.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students listening, speaking ability and interest in learning English through the instruction using learning center activities based on the natural and the traditional approaches.

The sample of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa II students in the second semester of the 2009 academic year at the Prompanwittaya School, Dindeang district, Huaykwang zone, Bangkok. Through cluster random sampling, the classrooms were sampling unit for 2 classrooms, and random assignment into the experimental and control groups.

The research instruments used in this study were 1. Pretest–Posttest 2. Lessons plans 3. English Listening, and Speaking Ability Tests 4. Questionnaires on English Learning in interest. The length of the experiment of 16 periods which 50 minutes each. The data were statistically analyzed by t-test for dependent and independent samples.

The results of this study indicated that:

1) English listening and speaking ability of the experimental and control groups were statistically significant increased = P-value of 0.5.

2) English listening and speaking ability between the experimental and control groups were not statistically significant different = P-value of 0.5.

3) English learning in interest of the experimental and control groups were statistically significant increased = P-value of 0.5.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

ของ

ภัทราวดี ยวนชื่น

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา วัฒนาศรี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ

(ดร.วนิดา พลอยสังวาลย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา วัฒนาศิริ และดร.วนิดา พลอยสังวาลย์ ที่ท่านกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำเพิ่มเติมในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขปริญญาโทจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.วนิดา พลอยสังวาลย์ อาจารย์ปานชัย พูนวัตถุ อาจารย์จินตนา รอดเรืองคุณ และอาจารย์นวลพรรณ ลมูลศรี ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือต่างๆ ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สันติ ท่องแก้ว ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำเพิ่มเติมและข้อคิดในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ทุกคนที่ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือด้วยกำลังกายและกำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณาจารย์โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและคณาจารย์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 และ 2/1 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอโน้มรำลึกและกราบขอบพระคุณด้วยความรักและห่วงใยยิ่งแก่บิดามารดา และญาติผู้ใหญ่ รวมถึงขอบคุณพี่น้องที่คอยให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ และรับฟังปัญหาด้วยความรัก ความห่วงใยและเป็นกำลังใจให้เสมอ

คุณค่าและประโยชน์ อันจะพึงมีของปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยกระทั่งประสบความสำเร็จตราบเท่าทุกวันนี้

ภัทราวดี ยวนชื่น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสัมพันธ์ ระหว่างการฟังและการพูด.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนว ทฤษฎีธรรมชาติ.....	37
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม.....	66
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	68
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังและการพูด และความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด.....	78

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ.....	81
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม.....	87
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	88
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	90
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	91
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	91
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	91
การกำหนดแบบแผนการทดลอง.....	102
วิธีดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	103
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
สถิติที่ใช้ตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	105
สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน.....	109
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	114
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	114
สมมติฐานการวิจัย.....	114

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	115
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
สรุปผลการวิจัย.....	117
อภิปรายผล.....	118
ข้อเสนอแนะ.....	121
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	136
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	183

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางกำหนดน้ำหนักคะแนนองค์ประกอบของการพูดของ FSI.....	35
2 ตารางความแตกต่างของการเรียนภาษาทั้งสองระบบ.....	42
3 ตารางเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมพัทธ์.....	97
4 ตารางตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	102
5 ตารางแบบแผนการทดลอง.....	103
6 ตารางผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	111
7 ตารางผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	112
8 ตารางผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	113
9 ตารางแสดงค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ.....	140
10 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัด ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	141
11 ตารางคะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง.....	142
12 ตารางคะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม....	143
13 ตารางคะแนนความสนใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง.....	144
14 ตารางคะแนนความสนใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม.....	145

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ.....	9
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
3 ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ.....	17
4 ลำดับการรับเรื่องหน่วยคำ.....	42
5 สมรรถภาวะที่เกิดขึ้นจากการเรียนหน่วยคำ.....	43
6 สมมติฐานแห่งการถ่วงรอนทางจิต.....	44
7 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน.....	58
8 แสดงศูนย์การเรียนในห้องเรียน.....	59
9 แสดงห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน.....	59
10 แสดงการจัดระบบของเกอร์แลช.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในยุคของโลกไร้พรมแดนและได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากล เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้านต่างๆ แพร่หลายทั่วโลก ความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงผลักดันให้คนเราต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีต่างๆ กับประเทศอื่นๆ ตลอดจนทำความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวิถีความเป็นอยู่ของต่างประเทศ ซึ่งจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างกันและกันทั้งสิ้น ศุภิสรา วิริไฟ (ออนไลน์. 2551: 2) ดังนั้นบุคคลใดที่มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกๆ ด้าน เมื่อพิจารณาถึงทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว นับว่าสำคัญเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมซึ่งมีการลงทุนดำเนินธุรกิจร่วมกันระหว่างชาวไทยและชาวต่างชาติ ส่งผลให้มีการจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น ในการนี้ผู้ที่มีความรู้และทักษะในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษที่ดีจึงมีโอกาสในการได้รับการจ้างงานและได้รับการสนับสนุนในงานอาชีพมากขึ้น (ภัทรกมล รักสวน. 2545: 3)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ตลอดชีวิตของเรา นั้นต้องเรียนรู้สิ่งต่างๆ เป็นจำนวนมาก การเรียนรู้ช่วยให้เราสามารถปรับตัวเข้าสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปได้ (สุทธิชา เพชรวิระ. 2550: 1 อ้างอิงจากเสาวลักษณ์ นภาลัย. 2548: 33) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งระบบการเรียนรู้ที่ผ่านมานั้น ยังไม่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 3) จะเห็นได้จากรายงาน การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพความคาดหวัง สภาพปัจจุบันและปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในวิชาภาษาไทยภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่าการใช้ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง โดยเฉพาะทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 45.8 และร้อยละ 50.7 ตามลำดับ ทักษะด้านการอ่านและการเขียนคิดเป็นร้อยละ

จากการรายงานผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันประสบความล้มเหลวและไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ โดยเฉพาะปัญหาของผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่น วิธีการสอนของผู้สอน บรรยากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว และเสียงดังไม่เหมาะต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้สื่อการเรียนรู้นั้นมีน้อย ไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัย และการไม่มีโอกาสฝึกทักษะอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (ออนไลน์. 2552: 2) ส่วนในห้องเรียนผู้เรียนก็ไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกทักษะด้านต่าง ๆ เพราะจำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องมากเกินไป และเวลาเรียนก็น้อยไป พฤติกรรมการเรียนส่วนใหญ่คือ การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การทำแบบฝึกหัด และไม่มีการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทักษะที่ถนัดที่สุด คือ การอ่าน ทักษะที่ถนัดน้อยที่สุดและต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การพูดและการฟัง ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยกว่าภาษาอื่น ๆ

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันบรรลุผลสำเร็จได้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษนั้น จะต้องอาศัยวิธีการสอนของครูเป็นสำคัญ โอกาสที่ผู้เรียนได้ฟังมากๆ อย่างมีความหมาย และในที่สุดก็สามารถพูดโต้ตอบได้ นวัตกรรมทางการสอนภาษาที่น่าสนใจและสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ คือ วิธีการสอนทักษะการฟัง การพูด โดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) ของแครชเชน (Krashen. 1982: 84) วิธีการนี้ได้รับการพัฒนาโดยยึดทฤษฎีการรับรู้ทางภาษาที่สองของ Krashen ซึ่งได้ปรับมาจากวิธีการทางธรรมชาติของ เทอร์เรล (Terrell) แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย การฝึกทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนควบคู่กันไป ซึ่งสอดคล้องกับแอนเดอร์สันและลินช์ (Anderson and Lynch. 1988: 15) ที่กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งจะมีประสิทธิภาพได้นั้นเกิดจากการรับสาร ดังนั้นผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน เพราะการฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด การฟังเพื่อการสื่อสาร ผู้ฟังและผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถในทุกด้าน ทั้งนี้เพราะต้องใช้ความสามารถในการตีความ เดาความหมาย ทำนายเรื่องจากผู้พูดจะกล่าวต่อไปได้ ตลอดจนเข้าใจความหมายแฝงในคำพูดได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดไม่ได้แสดงออกมาโดยตรงก็ตาม (อิรลักษณ์ เอกนัยน์.

หลักการสำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษา คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและการพัฒนาภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายในการสื่อสารได้อย่างแท้จริง (เสาวลักษณ์ รัตนะวิชัย. 2550: 37) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน พร้อมทั้งการแก้ปัญหากับผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งได้ง่ายขึ้นในขณะเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนะวิชัย. 2550: 111) และทำให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นโดยอาศัยสื่อการสอนแบบประสมและหลักการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนานเพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยได้มากในการฝึกใช้ภาษาทั้งยังเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมีความเหมาะสมต่อการพัฒนาการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเต็มที่ และสนุกสนานไปกับการเรียนการสอนอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และเล็งเห็นคุณประโยชน์ของวิธีการสอนนี้ เพื่อที่จะนำผลการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและนำไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจและสามารถช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย สื่อความหมายทางภาษาได้เป็นที่เข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 94 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็น

กลุ่มทดลอง จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ
 ศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
 กลุ่มควบคุม จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก
 แบบเรียน บทความและวารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน (Authentic
 materials) เรื่อง Caillou and the dragon และ Reuse paper. Reduce plastic: How to make a
 recycle bag from newspaper โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้าง
 ไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่
 กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ และตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษต่างประเทศ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
 2552 โดยใช้เวลา 4 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบเรียน โดย
 แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม	12	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
รวม	16	คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน จำแนกเป็น

1.1 การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎี
ธรรมชาติ

1.2 การสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นการสอน
ความหมายโดยรวมของเรื่องในบริบทไปสู่การเรียนรู้รายละเอียดขององค์ประกอบย่อยของภาษา
ต่างๆ ได้แก่ ระบบเสียง ระบบคำ หรือระบบตัวสะกดและระบบไวยากรณ์ กระบวนการเรียนการสอน
เน้นการพัฒนาความคิดของผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาความคิดรวบยอดจากเรื่องราวที่สื่อสารกัน
ไปเป็นแนวคิดของตัวเองเพื่อสื่อสารเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษากายกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม
ผู้เรียนมีโอกาสใช้กระบวนการทางสมองเพื่อคิดและเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติอยู่ตลอดเวลาการทำงาน
ของสมองจึงมีความสมดุลและทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ความทรงจำ
ถาวรได้ การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ จะมีพื้นฐานมาจากการรับรู้ภาษาที่สอง
ซึ่งจะเกิดจากการศึกษา และจากประสบการณ์ในความหลากหลายของการรับรู้ภาษา พร้อมทั้ง
การเรียนรู้ภาษาจากบริบทหรือความแวดล้อม (Context)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ
ความสนใจ และความสามารถจากศูนย์การเรียนที่ผู้สอนได้จัดเตรียมเนื้อหาสาระ กิจกรรมและ
การสื่อสารสอนแบบประสม โดยจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-7 คน กิจกรรมในแต่ละศูนย์จะ
แตกต่างกันออกไปแต่มีกำหนดเวลาให้เท่าๆ กัน ศูนย์หนึ่งๆ อาจใช้เวลาตั้งแต่ 10-20 นาที เมื่อ
หมดเวลาที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะหมุนเวียนไปทำกิจกรรมในศูนย์อื่น และต้องทำกิจกรรมให้ครบ
ทุกศูนย์ บางครั้งผู้เรียนบางกลุ่มอาจทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดไว้ ครูจึงควรจัดกิจกรรม
สำรอง หรือเรียกว่า “ศูนย์สำรอง” ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาในช่วงเวลาที่ยังไม่อาจเปลี่ยนศูนย์ได้ แต่ละ

3. การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎี

ธรรมชาติ หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนโดยยึดหลักทฤษฎีการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของแครชเชนและเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983: 94) ซึ่งในการสอนจะให้ผู้เรียนได้ฟังภาษาอย่างมีความหมายและเข้าใจข้อความได้ระยะหนึ่ง จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในสิ่งที่เคยฟังมาแล้วโดยที่การพูดนั้นไม่มีการบังคับ นอกจากนี้ยังคำนึงถึงลำดับของภาษาที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องและเป็นการเรียนรู้จากมโนทัศน์ไปสู่ภาษา โดยการสื่อความหมายด้วยภาษากาย (Language body communication) หรือใช้สื่อการสอนอื่น เช่น ใช้อุปกรณ์ สไลด์ และของจริงประกอบการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการฟัง การพูด และสร้างความสนใจต่อผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน เพื่อกระตุ้นความรู้สึกและดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้ รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจการรับรู้ภาษา และการเรียนรู้ภาษาได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง ซึ่งขั้นตอนการสอนและภาพประกอบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นอภิปรายและนำเข้าสู่บทเรียน

ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียน แนะนำการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยครูจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 6-8 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมตามศูนย์ต่างๆ 3 ศูนย์ ครูจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะและให้คำปรึกษากับนักเรียนในแต่ละศูนย์กิจกรรม ศูนย์หนึ่งๆ อาจใช้เวลาตั้งแต่ 10-20 นาที เมื่อหมดเวลาที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะหมุนเวียนไปทำกิจกรรมในศูนย์อื่น และต้องทำกิจกรรมให้ครบทุกศูนย์ บางครั้งผู้เรียนบางกลุ่มอาจทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดไว้ ครูจึงควรจัดกิจกรรมสำรอง หรือเรียกว่า “ศูนย์สำรอง” ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาในช่วงเวลาที่ยังไม่อาจเปลี่ยนศูนย์ได้

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นประกอบกิจกรรม โดยแบ่งศูนย์กิจกรรมออกเป็น 3 ศูนย์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศูนย์กิจกรรมที่ 1 ฟังฟังโดยรวมทั้งหมด

นักเรียนทั้งชั้นเรียน เรียนกิจกรรมบังคับร่วมในศูนย์กิจกรรมนี้ ให้นักเรียนฟังเรื่องที่จะพบจริงในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) โดยให้ฟังและดูจากวีดิทัศน์และใช้สื่อประกอบการสอน เช่น รูปภาพของจริง ฟูน สไลด์ เป็นต้น หลังจากทำกิจกรรมในศูนย์กิจกรรมนี้เสร็จแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประกอบกิจกรรมในศูนย์กิจกรรมที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

2.2 ศูนย์กิจกรรมที่ 2 ฟังฟังและพูดเพื่อสื่อความหมาย โดยแบ่งออกเป็น 5 ศูนย์ย่อย ดังนี้

2.2.1 ฟังฟังทีละส่วน

นักเรียนทั้งชั้นเรียน เรียนกิจกรรมบังคับร่วมในศูนย์กิจกรรมนี้ ให้นักเรียนฟังทีละประโยคจากเรื่องที่ฟัง โดยครูถามคำถาม/ซักถามกับนักเรียนจากเรื่องที่ได้อ่านหรือจากสื่อประกอบการสอนด้วยภาษาต่างประเทศ และอนุญาตให้นักเรียนตอบคำถามด้วยภาษาแม่ได้ หลังจากนั้นครูจึงเปลี่ยนเป็นภาษาต่างประเทศแล้วให้นักเรียนพูดเป็นภาษาต่างประเทศอีกครั้ง สิ่งนี้จะทำให้ครูและนักเรียนได้พูดคุย สนทนาและโต้ตอบสื่อสารระหว่างกันได้

2.2.2 ฟังฟัง-พูดเพื่อสื่อความหมายและแสดงท่าทางประกอบ

ให้นักเรียนฟังและดูวีดิทัศน์อีกครั้ง แล้วฝึกสนทนากับเพื่อนในกลุ่มด้วยการพูดโต้ตอบระหว่างกันโดยใช้บทสนทนาจากเรื่องที่ฟัง พร้อมทั้งแสดงท่าประกอบเพื่อสื่อความหมาย

2.2.3 ฟังฟังเพื่อทบทวน

เป็นการฝึกฟัง-พูดเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากศูนย์กิจกรรมอื่นที่ผ่านมาแล้ว ด้วยการให้นักเรียนได้ฟังการใช้สำนวนบางสำนวนหลายๆ รูปแบบจากวีดิทัศน์ พร้อมทั้งฝึกการออกเสียงไปพร้อมๆ กับวีดิทัศน์

2.2.4 ฟังฟัง-พูดด้วยกิจกรรมสนทนาการ

เป็นการฝึกฟัง-พูด ด้วยการให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมไปพร้อมๆ กับวีดิทัศน์หรือเครื่องเล่นเพลง เช่น อาจจะร้องเพลง หรือเล่นเกมส์ ดูหนัง เป็นต้น

2.2.5 ศูนย์สำรอง

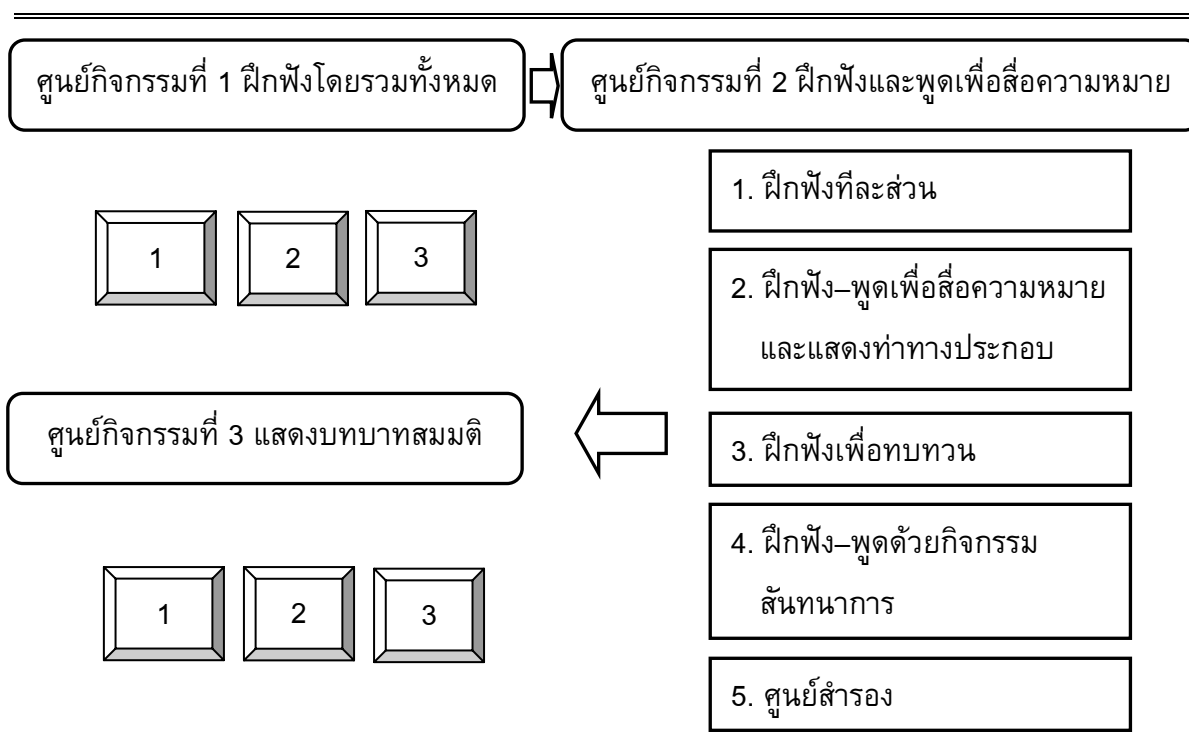
ให้นักเรียนวาดรูปพร้อมทั้งระบายสี ตามจินตนาการของนักเรียนจากโจทย์ที่กำหนดให้

2.3 ศูนย์กิจกรรมที่ 3 แสดงบทบาทสมมติ

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอการแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่ได้อ่านหน้าชั้นเรียนนักเรียนทุกคนจะต้องร่วมแสดงบทบาทสมมติ โดยกำหนดระยะเวลา 15-20 นาที การเล่น

ขั้นตอนที่ 3 ชั้นสรุปและวิพากษ์วิจารณ์

ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ อภิปรายและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ยกตัวอย่างเช่น ครูถามนักเรียนว่า ชอบเรื่องนี้หรือใหม่ เพราะอะไร, ชอบตัวละครตัวไหนในเรื่องมากที่สุด เป็นต้น

ภาพประกอบ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนว ทฤษฎีธรรมชาติ

4. การสอนตามแนวการสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนที่ดำเนินการสอนโดยยึด คู่มือของกรมวิชาการ โดยที่การสอนนี้จะเน้นการฟังเสียงของภาษาในสถานการณ์ต่างๆ และเน้น การฝึกพูดในสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่กันไป ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกออกเสียง (Pronunciation practice)

จะฝึกวิธีการออกเสียง การเน้นและสำเนียงของประโยค และสำนวนประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 ฟังพูด (Speak)

จะฝึกสนทนาโดยเน้นโครงสร้างประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูจนสามารถใช้บทสนทนานั้นได้คล่อง แล้วจึงให้นักเรียนจับกลุ่มหรือจับคู่กันหัดสนทนากับเพื่อนในการฝึก อย่านักเรียนอ่านจำหนังสือ

ขั้นตอนที่ 3 ฟังฟัง (Listen to that)

จะฝึกการหัดฟังจากเสียงของเจ้าของภาษาที่พูดด้วยความเร็วปกติโดยหัดฟังจากวีดิทัศน์ แล้วทำงานที่กำหนดให้

ขั้นตอนที่ 4 ฟังฟังและพูด (Get the message)

เป็นการฝึกการฟัง ส่วนหรือประโยคที่นักเรียนอาจเข้าใจผิดได้ง่ายโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ นักเรียนอาจจะฝึกทั้งห้องแล้วให้นักเรียนพูดโต้ตอบกับบุคคลในวีดิทัศน์ หรือให้นักเรียนฝึกโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 5 ฟังพูด (Let's talk)

เป็นการฝึกให้นักเรียนรวบรวมสิ่งที่เรียนมาแล้วมาใช้สร้างบทสนทนาเองแล้วให้นักเรียนโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 6 ฟังฟัง (Listen and do it)

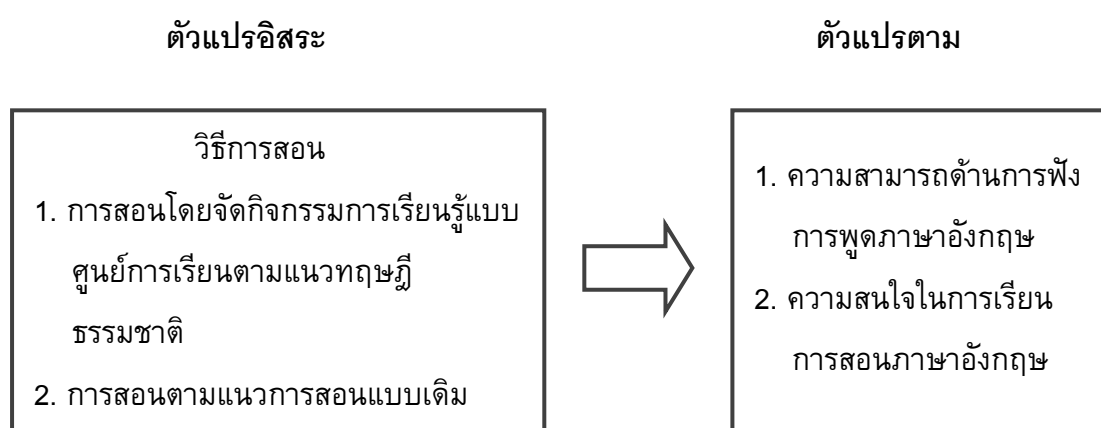
เป็นการฝึกการฟัง ซึ่งจะให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกับวีดิทัศน์อาจจะร้องเพลงหรือเล่นเกมส์ โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ

5. ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟังได้อย่างเข้าใจ เข้าใจในคำพูด ข้อความ และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ โดยใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษา เข้าใจความหมายของคำหรือประโยค แล้วสามารถพูดโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว

6. ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความรู้สึกรับชอบพอใจ หรือความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ และความมานะพยายามของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการมองเห็นคุณประโยชน์ และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ การกระทำที่แสดงว่าชอบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างโดดเด่น หรือการประพฤติปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert's scale)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการ และทฤษฎีวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของ Krashen & Terrell (Krashen and Terrell. 1983: 26-132) มาประยุกต์ใช้ในการวิจัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน โดยผู้เรียนจะเรียนภาษาได้จากประสบการณ์ของตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา และจะมุ่งมั่นต่อการสร้างความหมายของภาษาเพื่อเข้าใจในเนื้อความและสื่อความหมายในการสื่อสารได้ ดังภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับตามแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาดูเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 ความสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง
  - 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูด
  - 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
  - 3.1 ความเป็นมาของวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
  - 3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สอง
  - 3.3 กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
  - 3.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม
  - 4.1 ความเป็นมาและความหมาย
  - 4.2 ขั้นตอนแนวการสอนแบบเดิม
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - 5.1 ความเป็นมาของความสนใจต่อการเรียน
  - 5.2 ความหมายของความสนใจ

- 5.3 ความสำคัญของความสนใจต่อการเรียน
- 5.4 ลักษณะของความสนใจ
- 5.5 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
- 5.6 สาเหตุของความสนใจ
- 5.7 การสร้างความสนใจ
- 5.8 การวัดความสนใจ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
  - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
  - 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม
  - 6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกวงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น และภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ยาวี มาเลย์ ฯลฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

1.2 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 4-20) ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-

based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory level)
2. ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner level)
3. ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing level)
4. ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding level)

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 22-25) กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. สาระ (Strands)

สาระ คือ กรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content area) ที่จัดเป็นหมวด (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระต่างๆ มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และควรได้รับการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าจะแยกสอนทีละสาระ

สาระที่กำหนดไว้ สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมด จึงควรได้นำไปสอนทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถักทอผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษา ในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ประสิทธิภาพทางการเรียนภาษาในระดับสูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงแค่จดจำคำศัพท์ และรูปแบบประโยคในภาษา นักเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนะของชาติอื่นๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ รูปแบบพฤติกรรม และเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ที่มีต่อสังคมของเรา วัฒนธรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ แนวคิด (Perspectives) การปฏิบัติ (Practices) และผลผลิต (Products) ภาษาเป็น

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

นักเรียนมีประสบการณ์เดิมของตนอยู่แล้ว เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นแหล่งความรู้ที่มีการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จะช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities)

การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียน มาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 25-30) กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ท้องถิ่นและชุมชน นำไปกำหนดหลักสูตรจัดหลักสูตรการสอนและ การประเมินผลให้เป็นแนวเดียวกันเพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง ความรู้และประสิทธิภาพต่างๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลาง สำหรับการตรวจสอบประเมิน และตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระไม่เท่ากัน แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้มีความหมายที่ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจให้กระจ่าง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น

มาตรฐาน ต 1.3 เข้ากระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities)

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่าการเรียนการสอนในปัจจุบัน เน้นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามกระบวนการสอนภาษาเป็นขั้นตอนตามความเหมาะสมของเนื้อหาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องยึดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นหลักเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม และเอื้อต่อผู้เรียนเพื่อสร้างโอกาสในการฝึกการใช้ภาษาและสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง

2.1.1 ความหมายของความสามารถด้านการฟัง

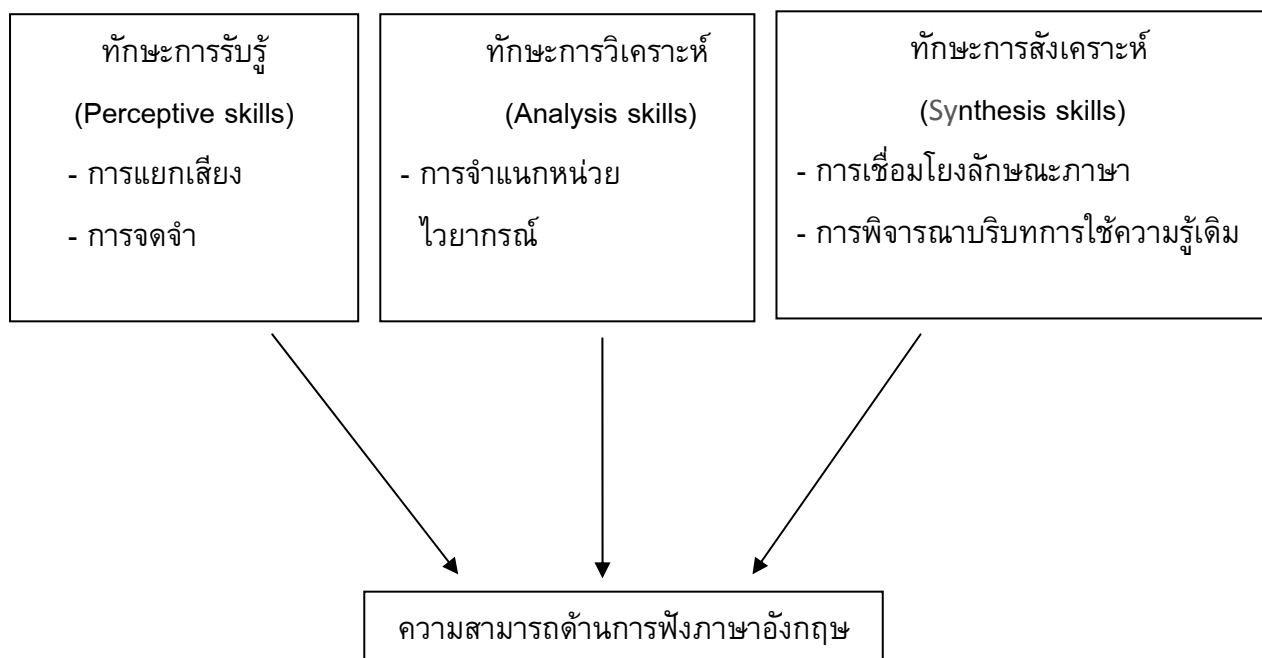
ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เป็นความสามารถของผู้ฟังที่มีความเข้าใจในคำพูดหรือข้อความ เป็นความสามารถที่ผู้ฟังให้มีความเข้าใจในคำพูดหรือข้อความ และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไว้ต่างๆ ดังนี้

บราวน์; และยูล (Brown; & Yule. 1988: 58) ได้กล่าวว่า ในการฟังภาษาต่างประเทศนั้นผู้ฟังต้องใช้ความรู้ทางด้านตัวภาษา และความเข้าใจในบริบทเพื่อตีความสิ่งที่ได้ฟัง และในขณะที่

โรสท์ (Rost. 1991: 3–4) ได้กล่าวถึง ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษว่าผู้ฟังต้องมีทักษะต่างๆ ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perceptive skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่างๆ ได้ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรนำไปใช้ได้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะด้านภาษากับส่วนอื่น และสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

ทักษะทั้ง 3 ที่กล่าวมานี้มีความสัมพันธ์กันโดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โรสท์ (Rost. 1991: 3–4) ได้แสดงเป็นแผนภูมิภาพ ดังภาพประกอบ 3 ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 3 ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

แฮร์ริส (Harris. 1974: 32–40) ได้จำแนกความสามารถด้านการฟังภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 ระดับ รวมทั้งให้ตัวอย่างลักษณะของความสามารถด้านการฟังในระดับต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกเสียง ประกอบด้วย

1.1 ความสามารถในการจำแนกเสียง คำโดดๆ โดยสามารถจำแนกเสียงว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร หรือคำใดออกเสียงต่างไปจากคำอื่นๆ ที่ได้ยินอย่างไร

1.2 ความสามารถในการจำแนกคำที่มีอยู่ในข้อความ โดยสามารถจำแนกได้ว่าคำใดที่ได้ยินในประโยค หรือข้อความนั้นตรงกับรูปภาพใด หรือประโยคใด

2. ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งที่ให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม

2.2 ความสามารถในการเลือกคำตอบให้ตรงกับที่ได้ฟัง

2.3 ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวทั่วไปที่จำลองสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยผู้ฟังสามารถจดจำสาระสำคัญต่างๆ ได้

ริชาร์ดส (Richards. 1990: 50-51) ได้กล่าวถึง ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษว่า เริ่มจากการที่ผู้ฟังสามารถพิจารณาองค์ประกอบของสิ่งที่ฟัง และสามารถนำความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์มาใช้ โดยผู้ฟังควรมีความสามารถในการฟังหน่วยย่อย ดังนี้

1. การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย

2. การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเป็นคำๆ ได้ เช่น ฟังออกได้ว่าเสียงที่ต่อเนื่องกัน เป็นคำว่า “save the world” ประกอบด้วยคำ 3 คำ

3. การใช้ตัวชี้แนะทางเสียงเพื่อหาจุดเน้นของสาร

4. การใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสารที่ได้ความหมาย

ส่วนในด้านการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการฟังนั้น ริชาร์ดส (Richards. 1990: 50–51) กล่าวว่า ผู้ฟังควรใช้ความรู้ และประสบการณ์มาช่วยให้เกิดความเข้าใจดังนี้

1. สามารถกำหนดได้ว่า เรื่องที่ฟังเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใด เช่น การเล่านิทาน การพูดตลก และการบ่น เป็นต้น

2. สามารถจำแนกประเภท สถานที่ บุคคล หรือสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง

3. สามารถระบุถึงสาเหตุ และผลลัพธ์ของเรื่องที่ฟัง

4. สามารถคาดหมายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

5. สามารถตีความหัวเรื่อง

6. สามารถตีความเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง

7. สามารถตีความถึงรายละเอียด หรือข้อมูลที่ขาดหายไป

ไบร์น (Byrne. 1984: 323-325) ให้ความเห็นว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ ความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำที่ได้ฟัง หรือประสบการณ์ความรู้เดิม การเดาคำพูดที่จะได้ฟังต่อไปในสถานการณ์นั้นๆ ความสามารถที่จะใช้ตัวชี้แนะที่ซ้ำซ้อนในข้อความมาประกอบในการทำความเข้าใจ และความสามารถในการจดจำข้อความที่ได้ฟังมาของผู้ฟัง

จากการศึกษาความหมายของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ กล่าวโดยสรุป หมายถึง การที่ผู้ฟังมีความเข้าใจในคำพูด ข้อความ หรือบทสนทนา และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ โดยใช้ความรู้ ความสามารถทางด้านภาษา ความเข้าใจในบริบทเพื่อตีความสิ่งที่ได้ยินและความเข้าใจสถานการณ์ในการฟัง รวมทั้งการใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการฟังดังนี้

แครชเชนและเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983: 79-98) การฟัง เป็นการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) แก่ผู้ฟังที่มีลักษณะที่มีความหมาย (Comprehensible) อย่างพยายามบังคับให้นักเรียนให้พูดภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย จนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังมีโอกาสของการรับรู้ภาษาพอสมควร มีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยการฟัง เพื่อให้การฟังนั้นได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย วิธีการหนึ่งก็คือ การใช้วิธีการของ เจมส์ อัชเชอร์ (James Asher) ที่เรียกว่า Total Physical Response (T.P.R) วิธีการนั้นคือ ครูใช้คำสั่งกับนักเรียน ให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตามในสิ่งที่ครูพูด นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดในภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ครูได้พูดออกมา

วิดดอร์สัน (Widdowson. 1981: 60) ได้กล่าวว่า หลักการฟังที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้นั้น ผู้สอนจะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อที่ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถของตนเองทั้งด้านการฟังและการพูด รวมถึงสามารถเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งในการฟังผู้ฟังจะเลือกฟังแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจกับสิ่งที่ไม่ต้องการ

เพียร์ซ (Pierce. 1988: 13–18) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายในสิ่งที่ได้ยินได้รับรู้ และทำความเข้าใจกับเสียงหรือสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งถ้าหากว่าผู้ฟังมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรมทางภาษามากเพียงพอ ก็จะสามารถเข้าใจถ้อยคำที่ได้อิน

อันเดอร์วูด (Underwood. 1993: 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังหมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังรวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

บัสบี; และเมเจอร์ (Busby; & Majors. 1987: 25) ได้อธิบายเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังหมายถึง กระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ และการตีความข้อมูล หรือตัวบ่อนภาษาการรับตัวบ่อนภาษานี้เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เมื่อรับตัวบ่อนภาษาเข้ามาแล้วมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระตลอดจนแหล่งที่มาของตัวบ่อนภาษานั้น

ริกซอน (Rixon. 1986: 28) ได้อธิบายความหมายของการฟัง (Listening) โดยเปรียบเทียบกับความหมายของการได้ยิน (Hearing) ซึ่งสรุปได้ว่า การฟังกับการได้ยินมีข้อแตกต่างกันโดยการได้ยิน เป็นการจำแนกเสียงในขั้นต้น หรือในขั้นพื้นฐานเท่านั้น นั่นคือในระดับของการได้ยินประสาทหูของมนุษย์จะแยกแยะว่า เสียงที่ได้อินนั้นเป็นเสียงอะไร เช่น เป็นเสียงแตรรถ เสียงแมวร้อง หรือเสียงพูดคุยกันของมนุษย์ ในขณะที่การฟังนั้นเป็นการกระทำด้วยความตั้งใจ ผู้ฟังต้องมุ่งความสนใจของตนไปที่เสียงที่ได้อิน เพื่อที่จะเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังนั้น และการฟังเพื่อให้เข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกัน

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังดังกล่าวข้างต้น หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจประโยคใดประโยคหนึ่งที่สัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ที่ได้ยิน แล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายขึ้นมา การฟังเพื่อให้เข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกันและจะประสบผลสำเร็จได้ดีเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

2.1.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการฟัง

ทักษะกระบวนการฟัง เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการฟัง ดังนี้

ซามูเอลส์ (Samuels. 1987: 295–309) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการฟัง ดังนี้ คือ

1. ความรู้และความสามารถด้านต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา (Language facilities) ได้แก่

- 1.1 ความสามารถในการรำลึกคำต่างๆ ได้
- 1.2 ความสามารถในการแบ่งส่วนและการวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ของสิ่งที่ฟัง
- 1.3 ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์
- 1.4 ความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา
- 1.5 ความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศ
- 1.6 ความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างอิงความ

2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษา (Textual schemata) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content schemata) ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และความรู้หรือประสบการณ์เดิมลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว

3. การคำนึงถึงอิทธิพลของบริบท (Contextual influences)
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีการฟัง (Listening strategies)
5. ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง (Gesture competence)
6. แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง (Motivation and intention audience)

แพร์รอต (Parrot. 1993: 160–173) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการฟัง ดังนี้

1. ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้ฟัง
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง
3. ตัวผู้ฟัง ซึ่งได้แก่ ความคาดหวังและทัศนคติ

จากการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ ดังนี้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการฟัง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง และวัฒนธรรมของภาษา รวมทั้งความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและทัศนะของผู้ฟัง

2.1.4 แนวทางการพัฒนาด้านการฟัง

แวลเล็ทและดิสสิก (Valette and Disick. 1972: 141-142) อธิบายว่า ความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical skill) เป็นพฤติกรรมในระดับการรับรู้ ผู้ฟังแยกความแตกต่างระหว่าง ภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ จากเสียงที่ได้ยินโดยไม่ต้องเข้าใจความหมาย

2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่เคยได้ยินมาแล้ว ปฏิบัติตามคำสั่งที่คุ้นเคย จับคู่ประโยคหรือคำพูดที่ได้ยินกับรูปภาพได้ หรือเลือกประโยคภาษาที่หนึ่งที่มีความหมายเหมือนกับภาษาต่างประเทศได้

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจประโยคที่แต่งใหม่โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว ตอบคำถามได้ เลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อตอบคำถามหรือข้อความในประโยคได้ และส่งข้อความยาวๆ ได้

4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจคำสั่ง คำแนะนำ และคำอธิบายที่เป็นภาษาต่างประเทศได้ เข้าใจความหมายของศัพท์ใหม่โดยการคาดคะเนจากความรู้เดิม นอกจากนี้สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ด้วยพฤติกรรมขั้นสูงสุด คือสามารถแก้ไขคำพูดของเจ้าของภาษาจากบทละคร ภาพยนตร์ เป็นต้น

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นการฟังที่สามารถวิเคราะห์ภาษาที่ได้ยินเป็นภาษาของชนชั้นใด ใช้ในถิ่นใด รวมทั้งเข้าใจความหมายตรง และความหมายแฝง เข้าใจความแตกต่างของอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้

จอห์นสันและมอร์โร (Johnson and Morrow. 1981: 81) อธิบายว่าการฟังภาษาต่างประเทศจะพัฒนาได้ต้องใช้เวลาชานาน และต้องได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องตามขั้นตอน และฝึกซ้ำในสิ่งเดียวกันเหมือนกับการฝึกฟังภาษาแรก นอกจากนี้ความเร็วในการฝึกฝนควรเป็นความเร็วปกติเพราะจะได้ชินกับการฟังในสถานการณ์จริง

โวลวินและโคกเลย์ (Hoskisson and Gail. 1987: 73; citing Wolvin. 1979, Coakley. 1985) อธิบายว่า การฟังมีจุดประสงค์ 5 ประการ ได้แก่

1. เพื่อแยกเสียง
2. เพื่อเข้าใจเรื่อง
3. เพื่อแก้ไขปัญหา
4. เพื่อวิจารณ์
5. เพื่อเกิดความสนุกเพลิดเพลิน

แอนเดอร์สันและลินช์ (Anderson and Lynch. 1988; 47-60) อธิบายว่า การฟังต้องอาศัยการฝึกฝนจากการสอนที่วางขั้นตอนไว้อย่างดีซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ประเภทของตัวป้อน ได้แก่ ลักษณะของภาษาที่รับฟัง ความยากง่ายของคำป้อนทางภาษา ขึ้นอยู่กับการจัดลำดับข้อมูลความคุ้นเคยกับหัวเรื่องที่รับฟัง และความชัดเจนของข้อมูลที่ให้ตลอดจนความซับซ้อนของเนื้อหา เป็นต้น

2. การสนับสนุนจากบริบทในการฟัง ความเข้าใจในการฟังขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูลและเวลาที่ใช้ในการฟัง ถ้าผู้ฟังผ่านกิจกรรมการฟังที่เหมาะสมมาก่อน มีความเข้าใจ จุดมุ่งหมายของการฟังชัดเจน ทำให้การรับข้อมูลเป็นขั้นตอนมากขึ้น ผู้ฟังไม่ค่อยเน้นความจำมากเกินไปการใช้สื่อที่มองเห็นจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจ หรือตีความสิ่งที่ฟังได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้การทำงานเป็นกลุ่มจะช่วยให้ฝึก การฟังได้ผลยิ่งขึ้น

3. ประเภทของกิจกรรม กิจกรรมที่ต่างกันทำให้ผู้ฟังได้รับสิ่งที่ฟังซับซ้อนต่างกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมจึงควรจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

รูบิน (Rubin. 1990: 51) อธิบายว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กนั้นเริ่มจากการฟังซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ภาษา หากผู้เรียนรู้มีปัญหาในการฟังแล้ว อาจทำให้การเรียนรู้ภาษาล้มเหลวได้

โรสท์ (Rost. 1991: 7-8) อธิบายว่า การพัฒนาความสามารถในการฟังมีหลักการ ได้แก่

1. ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์
2. เน้นให้รู้ความหมาย เรียนรู้เนื้อหาสำคัญและใหม่ ๆ ของภาษานั้น ๆ
3. ให้ทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจได้
4. เน้นความถูกต้อง

นอกจากนี้ยังอธิบายว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาการฟังของผู้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพได้โดยข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. คุยกับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษนอกจากชั่วโมงเรียนด้วยตนเอง

ไบร์น (สุมิตรา อังวัฒนกุล. ม.ป.ป.: 9-10; อ้างอิงจาก Byrne. 1988: 15) อธิบายว่าความสามารถในการฟังควรพัฒนาตามขั้นตอนเหล่านี้ ได้แก่

1. ให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษาพูดแบบต่างๆ โดยให้ฟังสิ่งที่สนใจและสามารถเข้าใจได้ และให้ความเพลิดเพลิน

2. ให้ผู้เรียนฟังและเก็บข้อมูลเฉพาะ เช่น เข้าใจความหลัก ความคิด เป็นต้น

3. ให้ผู้ฟังทำกิจกรรม เช่น การอภิปราย เขียนเรื่องจากการฟัง

4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในขณะที่ฟังด้วย

พอลสตัน; และฮาวเวิร์ด (Paulston; & Howard. 1978: 131-132) อธิบายการฝึกทักษะการฟังมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการฝึก

2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความที่เตรียมไว้ ข้อความควรใช้อัตราปกติ

3. ให้ผู้เรียนทำงานที่มอบหมายหลังจากการฟัง

4. ให้คำติชมงานที่ทำ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 74) อธิบายว่า การพัฒนาการฟัง ผู้สอนต้องพิจารณาตั้งแต่ การเลือกเนื้อหา หรือการสร้างบทเรียนที่ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ภาษาที่ใช้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ กิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนต้องมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาได้มากที่สุด ผู้สอนต้องนำสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ เข้ามาช่วยเสริมเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เพตตีและเจนเซน (มยุรี อนันตมงคล. 2536: 45; อ้างอิงจาก Petty and Jentzen. 1980: 181) อธิบายว่า การฟังไม่ได้หมายถึงเพียงแค่มีเสียงมากระทบหูเท่านั้น ดังนั้น การฟังมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การได้ยินเสียง

2. การเข้าใจ

3. การประเมิน

4. การมีปฏิกิริยาตอบโต้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาด้านการฟัง สรุปได้ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการฟัง สามารถคัดเลือกกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ชัดเจน เนื้อหาที่ใช้สอนเหมาะสมกับนักเรียน รวมถึงการที่ผู้ฟังมีความเข้าใจในคำพูด ข้อความ หรือบทสนทนา และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ดีขึ้น ซึ่งเกิดจากการพัฒนาทักษะด้วยตนเองโดยใช้ความรู้ ความสามารถทางด้านภาษา ความเข้าใจในบริบทเพื่อตีความสิ่งที่ได้ยิน และความเข้าใจสถานการณ์ในการฟัง รวมทั้งการใช้สื่อและกลวิธีต่างๆ เพื่อช่วยเสริมให้ผู้เรียนฟังได้อย่างถูกต้องและเข้าใจดียิ่งขึ้น

2.1.5 การประเมินผลด้านการฟัง

ฮับบาร์ด (Hubbard. 1983: 263-265) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง

1.2 การทดสอบจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (Stress) ในคำและประโยค

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น การฟังเสียงและตอบคำถาม เป็นต้น

เสาวลักษณ์ รัตนิชช์ (2531: 116-122) ให้ตัวอย่างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการฟัง เป็นแบบทดสอบชนิดเขียนตามคำบอก โดยแยกออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนในการเตรียม ประกอบด้วย

1.1 เลือกข้อความและลำดับขั้นตอนในการเตรียมทำแบบทดสอบ กำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ

1.2 เลือกชนิดของแบบทดสอบให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการทดสอบ

1.3 กำหนดเนื้อหาต่างๆ ที่จะออกข้อสอบ

1.4 กำหนดเวลาที่ใช้ในการทดสอบ การตรวจให้คะแนน และกำหนดวิธีแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

2. ขั้นตอนในการดำเนินการสอบการเขียนตามคำบอกแบบมาตรฐาน

2.1 ผู้สอนอ่านข้อความทั้งหมดด้วยความเร็วปกติ ผู้สอบตั้งใจฟังพยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องในข้อความนั้นให้มากที่สุด

2.2 ผู้สอนอ่านข้อความครั้งที่ 2 ซึ่งการอ่านครั้งนี้ผู้อ่านจะอ่านวลี หรือประโยคสั้นๆ และมีการหยุดพักเป็นช่วงๆ จะมีการแบ่งวรรคตอน ผู้สอนจะอ่านออกเสียงด้วย ในขั้นนี้ผู้สอบจะฟังแล้ว เขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน

2.3 ผู้สอนอ่านข้อความทั้งหมดด้วยความเร็วปกติอีกครั้ง เพื่อให้ผู้สอบได้ตรวจทานสิ่งที่เขียนไว้ เติมส่วนที่ขาดตกบกพร่องให้สมบูรณ์

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 130-135) อธิบายว่า การทดสอบการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อย และความเข้าใจสารโดยรวม ที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน การทดสอบการฟังอาจวัดโดยบทฟัง และมีตัวเลือกคำตอบแล้วให้ผู้ฟังเลือกคำตอบ หรืออาจเป็นการฟัง แล้วเขียนคำตอบ หรือพูดคำตอบ เป็นคำ วลีและข้อความ

การทดสอบการฟังอาจเป็นไปตามระดับทักษะของ Valette และ Disick ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ได้แก่ ระดับกลไก ระดับความจำ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิพากษ์วิจารณ์

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร เสนอว่า เกณฑ์การประเมินทักษะฟังควรเป็นไปตามรูปแบบการฟัง เช่น ถ้าเป็นการฟังแบบตัวต่อตัวในการสนทนา ควรใช้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถในการจับใจความ การตีความ การสังเกตเกี่ยวกับกิริยาอาการ สีหน้าท่าทางผู้พูด วัตถุประสงค์ของการพูด บริบทของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟังสถานภาพของผู้พูด ลีลาภาษาที่ใช้ถ้าเป็นการฟังที่ไม่ใช่แบบตัวต่อตัว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย ฯลฯ ก็ควรเพิ่มเกณฑ์การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความของการพูดว่าเป็นโวหารใด มีหน้าที่และความสัมพันธ์ของเนื้อหาทางด้านภาษา และความสัมพันธ์ของเนื้อความทางด้านประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังอย่างไร เช่น การฟังบรรยายทางสาขาวิชาการ หรือการฟังด้านวิชาชีพ

จากการศึกษาการประเมินผลด้านการฟัง สรุปได้ว่า การทดสอบการฟังนั้นมีวิธีทดสอบได้หลายวิธีซึ่งอาจทดสอบการฟังเสียง หรือความเข้าใจในการฟัง มีเกณฑ์การประเมินที่ตรงรูปแบบของ การฟัง และเกณฑ์การประเมินอาจเป็นไปตามเนื้อหาว่าเป็นภาษาทั่วไป หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูด

2.2.1 ความหมายของความสามารถด้านการพูด

แวลเล็ท (Vallete. 1977: 120) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดมีหลายระดับ โดยเริ่มตั้งแต่ระดับการออกเสียงคำและการออกเสียงสูงต่ำในประโยค ระดับการนำไปใช้ ระดับกลั่นกรองและ การพูดนั้นจะต้องเลือกใช้สำนวนที่มีความเหมาะสมกับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาอีกด้วย

พอลสตัน; และฮาวเวิร์ด (Paulston; & Howard. 1978: 56-57) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น ผู้พูดต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ

แครชเชน; และเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983: 32-35) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด คือ ความเข้าใจในการฟัง การพูดอย่างคล่องแคล่วในภาษาที่สองเกิดจาก ความสามารถในการพูดที่ปรากฏออกมาหลังจากสร้างสมรรถภาพโดยผ่านข้อมูลจากการป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจความหมายได้ (Comprehensible input) จากการฟังมาแล้ว

จากการศึกษาความหมายของความสามารถด้านการพูดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดโต้ตอบสิ่งที่ได้ฟังโดยใช้การออกเสียงคำ เสียงสูงต่ำในประโยคและสามารถนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับกฎของสังคมนั้นๆ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาอีกด้วย

2.2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูด

แวลเล็ท (Valette. 1977; 120) อธิบายความสามารถด้านการพูดไว้ว่า การพูดไม่ได้เป็นเพียงแต่การออกเสียงคำ และการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่เราพูดไป และการพูดจะต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

เซียร์ล (Searle. 1978: 39-53) อธิบายว่า ถ้อยคำมีความหมาย 2 ประการ คือ

1. ความหมายของข้อความที่พูด (Proposition meaning) เป็นความหมายโดยตรงตามตัวอักษร เช่น ผู้พูดกล่าวว่า I am thirsty. ความหมายของข้อความที่พูดคือ ฉันทกระหายน้ำ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้โดยตรง หรือ I don't want to go to the cinema. ข้อความที่ผู้พูดกล่าวปฏิเสธไปคูหนึ่งในสถานการณ์ที่สนทนากัน ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยตรงเช่นกัน

2. ความหมายที่แสดงเจตนาของผู้พูด (Locutionary meaning) จะมีความหมายที่ลึกกว่าความหมายแรก ซึ่งผู้พูดต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้ฟัง เช่น กล่าวว่า I am thirsty. ผู้พูดมีเจตนาสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในความต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นความหมายในลักษณะการบ่นว่ากระหายน้ำ หรืออาจเป็นการขอร้องให้ผู้ฟังเข้าใจว่ากำลังต้องการดื่ม น้ำ การตีความหมายในข้อนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ฟังในการตีความหมาย

ซิทโซปูลู (Tsitsopoulou. 1992: 56) อธิบายว่า การพูดไม่ใช่เพียงแต่ออกเสียงจากการฝึกตามโครงสร้างประโยคเท่านั้น แต่ต้องได้รับความรู้และความเข้าใจ รวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกได้เหมาะสมด้วย

สวณิต ยมาภัยและถิรนนท์ อนุรักษ์ศิริวงศ์ (2535: 1) อธิบายว่า การพูดหมายถึง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณทาง ประเพณีของสังคมเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเกิดการตอบสนอง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 167) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้พูดได้ยอมฟังผู้อื่นได้เข้าใจ อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะภาษาที่ซับซ้อน และต้องเกิดจากการฝึกฝน

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดดังกล่าวข้างต้น กล่าวโดยสรุปว่า เป็นการส่งข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปจึงจะทำให้การพูดมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จ รวมทั้งผู้พูดเองก็จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษา ความหมายของภาษาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษา

2.2.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการพูด

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการพูดมีหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (ถิรลักษณ์ เอกนัยน์. 2548; อ้างอิงจากรวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. 2540: 10-11) การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้ส่งสารต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยการรู้จักใช้ภาษาเสียงอากัปกริยาเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการเตรียมเรื่องที่ดี

3. ผู้ฟัง (Audience) สื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายมากยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด (Speech result) การพูดทุกชนิดต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

เซียร์ล (Searle. 1978: 85-95) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการพูดประกอบด้วย

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือประโยคขึ้นมา ซึ่งคำพูดหรือประโยคดังกล่าวต้องมีจุดประสงค์ของการติดต่อสื่อสารด้วย

2. การใช้คำพูดที่ทำให้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ (Propositionary act) หมายความว่า การที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และบุคคล เช่น การกล่าวคำพูดให้ผู้ฟังเกิดความน่าเชื่อถือ เป็นต้น

3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Locutionary act) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ เช่น การทักทาย การขอร้อง การยอมรับ เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการพูดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ ดังนี้ องค์ประกอบด้านการพูดประกอบด้วย ผู้พูด เนื้อหาสาระ จุดมุ่งหมายที่ต้องการพูด การใช้น้ำเสียง กริยาท่าทางที่สอดคล้องกับสถานการณ์ และเรื่องที่ต้องการพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.2.4 แนวทางการพัฒนาด้านการพูด

แฮร์ริส (Harris. 1974: 81-82) อธิบายว่า จุดมุ่งหมายหลักในการเรียนหรือฝึกทักษะการพูดภาษาที่สอง โดยทั่วไปมุ่งหวังเพียงให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ สามารถพูดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันด้วยอัตราความเร็ว ความถูกต้องและความคล่องแคล่วที่จะไม่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกอึดอัดหรือน่าเบื่อหน่าย

ฟินอคคิโอโร; และบรัมฟิท (Finocchiaro and Brumfit. 1987: 140) อธิบายว่า การพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากกว่าการฟัง โดยต้องรู้เกี่ยวกับ เสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ วัฒนธรรม และผู้พูดด้วย

1. คิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการแสดงออก
2. เปลี่ยนตำแหน่งของลิ้น ริมฝีปาก เพื่อให้ได้เสียงที่ถูกต้อง
3. ระวังเกี่ยวกับการใช้ภาษา เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ เป็นต้น
4. เปลี่ยนแปลงการใช้ทำเนียบภาษา
5. เปลี่ยนแปลงความคิดที่เกิดจากการตอบสนองจากผู้อื่น

ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320-326) อธิบายถึงองค์ประกอบของภาษาพูดไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. สำเนียง (Accent)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. ศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความสามารถเข้าใจคำพูดของผู้อื่น (Comprehension)

แครชเชน; และเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1995: 75-76) อธิบายว่า ผู้เรียนจะออกเสียงภาษาที่เรียนได้ เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษานั้นๆ โดยรับปัจจัยป้อนที่มีความหมายสามารถเข้าใจได้ และผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาโดยปราศจากการบังคับ

บาร์ทซ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. ม.ป.ป.: 17-18; อ้างอิงจาก Bartz. 1979: 18-22) อธิบายว่า การพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่

1. ความคล่องแคล่ว
2. ความสามารถให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้
4. คุณภาพของข้อมูลที่สามารถนำมาสื่อสารได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร

ไบร์น (สุมิตร อังวัฒนกุล. ม.ป.ป.: 18-19; อ้างอิงจาก Byrne. 1987: 22-99) ได้แบ่งขั้นตอนในการสอนการพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการให้ความรู้ ครูเป็นผู้เลือกเนื้อหาการสอน ผู้เรียนมีหน้าที่ฟัง และทำความเข้าใจ
2. ขั้นการฝึกฝน ครูแจกงานให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกฝนการพูดให้มากที่สุด
3. ขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ ครูทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำหรือให้คำปรึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียน นำความรู้ ความเข้าใจมาใช้ในการสื่อสารอย่างเสรี เป็นการพิสูจน์ว่า ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้หรือไม่

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 77) อธิบายว่า สิ่งสำคัญในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกพูดนั้น ควรพูดในสิ่งที่ผู้เรียนได้ฟังมาก่อน การฝึกพูดหลังจากได้ประสบการณ์ในการฟังมากพอจะทำให้ผู้เรียนพูดได้อย่างมั่นใจและเป็นธรรมชาติผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดตามอย่างหรือพูดอย่างอิสระ และควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเป็น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 54-55) อธิบายว่า สิ่งที่คุณสอนจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง-พูด มีดังนี้

1. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมายและกฎไวยากรณ์ของภาษาและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะทางภาษาและมีทักษะทางการสื่อสาร

2. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น ควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ แลควรเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน โดยสามารถชี้ให้เห็นเกณฑ์การพูดได้ คือ รู้จักว่าบทสนทนาควรพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร

3. บรรยากาศในการสอนทักษะฟัง-พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจ ไม่เขินอายที่จะพูด

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการพูด สรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนาด้านการพูด เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง ผู้สอนต้องมีขั้นตอนในการสอนภาษาที่เอื้อต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะสนับสนุนและแก้ไขข้อบกพร่องเท่านั้น

2.2.5 การประเมินผลด้านการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 79-80) อธิบายว่าการพูดมีรูปแบบที่สามารถทดสอบได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่นการกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิคการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะ การพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ที่ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียดหรือความหวุ่นวิตกที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตาม

3. การอภิปรายหรือการโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียน เป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

นอกจากนี้ยังอธิบายว่า การพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงท่าจาก ความชัดถ้อยชัดคำ น้ำเสียง ประกอบกับการใช้ภาษา การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพูดจึงควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

1. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด

2. ท่วงท่า สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่

3. ศัพท์สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่

5. ใจความสำคัญของการพูด

6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการใช้เหตุผล

7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายคำพูด

8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

ออลเลอร์ (Oller. 1979: 321-323) อธิบายเกี่ยวกับวิธีการให้คะแนนการพูดไว้ดังต่อไปนี้

แบบทดสอบการพูดโดยการสอบสัมภาษณ์ เทคนิควิธีที่นิยมใช้กันเป็นของ FSI (Foreign Service institute) ซึ่งใช้สัมภาษณ์ 2 คนต่อผู้เข้าสอบ 1 คน มีการอัดเทปการสัมภาษณ์ไว้ และใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที การสนทนาเน้นความเป็นธรรมชาติ และการพูดในเรื่องที่สามารถใช้จัดลำดับความสามารถได้ ไม่ใช่เป็น “เรื่องอะไรก็ได้” ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้คะแนนเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมด้านนี้ ทำให้ การให้คะแนนมีความน่าเชื่อถือได้สูง

การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดใช้เกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัดสำหรับมารยาทในการเดินทางสามารถถามและตอบคำถาม ในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคยดีจากประสบการณ์ทางการใช้ภาษาที่จำกัด และเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคมและการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาได้อย่างมั่นใจแต่ไม่คล่องนักในสถานการณ์ทางสังคมทั่ว ๆ ไป เช่น การแนะนำพูดคุย เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การงาน ครอบครัว ประวัติตนเอง ฯลฯ อย่างเป็นกันเองได้

ระดับ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเพียงพอที่จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการและอย่างไม่เป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมและอาชีพ การงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษหรือเรื่องที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่างคล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ ถ้าเป็นการพูดในอัตราความเร็วปกติ มีวงศัพท์ ที่ใช้กว้างพอจนแทบไม่ต้องหยุดคิดหาคำมาพูด สำเนียงแปร่งมาก แต่การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีปัญหาในการฟังที่เกิดจากการใช้ภาษาผิด

ระดับที่ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการพูดทุกระดับที่มักเกี่ยวข้องกับความเป็นทางด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนาที่เป็นเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องมาก และมีการใช้ศัพท์ที่แม่นยำถูกต้องได้ ความหมายตามประสงค์มีน้อยครั้งมากที่ถูกทักว่าเป็นเจ้าของภาษา สามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์แม้ว่าจะไม่คุ้นเคยก็ตาม แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด ๆ เลยสามารถแปล ตีความจากข้อความทั่ว ๆ ไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้ชัดและคล่องในทุกเรื่องทุกระดับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดีเข้าใจอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการพูด รวมถึงคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ ความสามารถที่ใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

นอกจากเกณฑ์ที่มีการให้คะแนนแบบรวมข้างต้นแล้ว FSI แล้วยังใช้เกณฑ์การให้คะแนน การพูดแยกประเภทความสามารถ เพื่อเป็นการเสริมการให้คะแนนแบบรวมที่มีการให้นำหนักคะแนนต่างกัน ดังนี้

การออกเสียง

1. มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
2. ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ

3. ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
4. ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังฟังได้เข้าใจ
5. ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่ว่ายังฟังออกกว่าเป็นคนต่างชาติพูด
6. ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติเลย

ไวยากรณ์

1. ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นแต่ที่เป็นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
2. มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอจนถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
3. มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและความไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
4. มีที่ผิดในบางครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
5. มีที่ผิดน้อย และไม่ล้มเหลวในการสื่อสารเพราะใช้ไวยากรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งผิดมีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์

1. ใช้ศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในการสนทนาเรื่องพื้นๆ ทั่วไป
2. วงศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐาน และความจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น เรื่องเวลา อาหาร การไปไหนมาไหน ครอบครัว ฯลฯ
3. บางครั้งมีการใช้ศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของคำศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงาน อาชีพ และเรื่องสังคมต่างๆ ไปไม่ได้
4. รู้ศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้ศัพท์ทั่วไป ช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีกรพูดซ้ำและวกวน
5. รู้ศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์เพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ได้
6. เห็นได้ชัดว่ามีวงศัพท์ที่กว้างและแม่นยำเหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องในการพูด

1. พูดตะกุกตะกักและไม่ประติดประต่อกันจนทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องแทบทั้งหมด
2. พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกักยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำไว้

คะแนนรวม (ที่ได้จากตารางกำหนดน้ำหนักคะแนน)	ระดับ FSI
16-25	0+
26-32	1
33-42	1+
16-25	0+
26-32	1
33-42	1+
43-52	2
53-62	2+
63-72	3
73-82	3+
83-92	4
93-99	4+

ตาราง 1 กำหนดน้ำหนักคะแนนองค์ประกอบของการพูดของ FSI

จากการศึกษาการประเมินผลด้านการพูด สรุปได้ว่า การทดสอบการพูดมีวิธีการทดสอบหลายวิธีแต่ที่นิยมใช้ได้แก่ วิธีของ FSI ซึ่งมีการวัดความสามารถในการพูดในหลายๆ ด้าน เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องในการพูด ความเข้าใจ เป็นต้น และมีการให้คะแนนที่แน่นอนและตรงรูปแบบของการพูดอย่างเห็นได้ชัด

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังกับการพูด

แอนเดอร์สัน; และลินช์ (Anderson; and Lynch. 1988: 15) อธิบายว่าการพูดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งจะมีประสิทธิภาพได้นั้นเกิดจากการรับสาร ดังนั้นผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน

รูบิน (Rubin. 1990: 52) อธิบายว่า เด็กๆ เรียนรู้ภาษาจากคำพูดของคนรอบๆ ตัว และเรียนรู้กฎการใช้คำที่เข้าใจได้ และสร้างคำพูด ดังนั้นการฟังเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับการพัฒนาการพูด

ดิอาซ-ริโก; และแคทริน (Diaz-Rico; and Kathryn. 1995: 91) อธิบายว่า การฟัง และการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยเรียนแบบกระทำซ้ำ หรือจำรูปแบบที่ได้ยิน ดังนั้นผู้สอนจึงไม่ควรแยกการฟังออกจากการพูด

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 83-84) สรุปการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด ดังนี้ คือ การเริ่มให้ปัจจัยป้อนทางภาษาซึ่งเป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียน เป็นสิ่งแรกในการฝึกทักษะการฟัง ของผู้เรียน ซึ่งอาจเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ วัยและความ ต้องการของผู้เรียนในการฝึกการฟังต้องใช้เวลาพอสมควรจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากพอ และพร้อมที่จะพูดในระยะต่อมาในการฝึกพูดรูปแบบประโยคง่ายๆ การซักถาม หรือการตอบคำถาม ง่ายๆ โดยการชี้มาจากผู้สอน จากผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการฟังศัพท์ และรูปประโยคพื้นฐาน จากกิจกรรมการฟังควรจัดให้ต่อเนื่องกับกิจกรรมการพูด เพราะผู้เรียนจะใช้ประสบการณ์จากการ ฟังมาใช้พูดหลังจากการฟังมามากพอแล้ว

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด สรุปได้ ว่า ผู้เรียนต้องได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาอย่างเป็นที่เข้าใจและมีประสบการณ์เดิมจากการฟัง ซึ่งใช้ เวลาใน การฝึกฝนแล้วก็จะสามารถพูดได้ อาจจะช่วยการเลียนแบบ ทำซ้ำๆ หรือจำจากสิ่งที่ฟังหาก การฟังและ การพูดมีประสิทธิภาพแล้ว การสื่อสารก็จะประสบความสำเร็จ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนว ทฤษฎีธรรมชาติ

3.1 ความเป็นมาของวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

แครชเชน; และเทอร์เรล (Krashen; and Terrell. 1983: 1) ได้กล่าวถึง วิธีการสอน ต่างๆ ที่ผ่านมา เช่น วิธีการสอนภาษาแบบฟัง-พูดหรือวิธีการอื่นๆ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะ ส่วนใหญ่จะเป็นการสอนในเรื่องโครงสร้างทางภาษา ซึ่งไม่สามารถจะนำไปใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพใน ชั้นเรียน เนื่องจากวิธีการสอนเหล่านี้ไม่ได้อิงหลักทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง ซึ่ง เป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริงทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียน

วิธีการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติเป็นวิธีการที่ได้รับการพัฒนาโดยยึด ทฤษฎีการรับรู้ทางภาษาที่สอง แครชเชน ซึ่งได้ปรับมาจากวิธีตามแนวธรรมชาติของ เทอร์เรลแห่ง มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (The University of Southern California) นอกจากนี้วิธีตามแนวทฤษฎี ธรรมชาติ ยังได้รับอิทธิพลมาจากผลงานอ็ชเซอร์ (Total Physical Response) ซึ่งเป็นการสอน

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เน้นการเสนอปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible input) ผู้เรียนจะไม่ถูกบีบบังคับให้พูดจนกว่าเขาพร้อมที่จะพูดเรียกว่า Silent period ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะพูด จะตอบสนองคำพูดของครูโดยการปฏิบัติตามคำสั่งด้วยท่าทาง ต่อจากนั้นผู้เรียนจะเริ่มพูดคำเดี่ยวๆ และประโยคสั้นๆ การใช้อุปกรณ์การสอน เช่น แผนภูมิ (Charts) รูปภาพ (Pictures) ของจริง (Real) ภาษาท่าทาง (Gestures) จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น

หลักการของทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง มีดังนี้

1. ชั้นเรียนจะต้องจัดไว้เพื่อการรับรู้ (Acquisition) ภาษา คือ เป็นการเตรียมข้อมูลที่เด็กจะเกิดความเข้าใจได้ง่าย นั่นก็คือทำอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนเรียนภาษาที่สองเหมือนกับภาษาแรก (ภาษาแม่)

2. ครูจะต้องพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาที่สองก็ตาม ถ้านักเรียนเลือกตอบสนองโดยใช้ภาษาที่สอง ความผิดของนักเรียนยังไม่ควรถูกแก้ไขถ้าความผิดนั้นไม่ได้เป็นเรื่องรุนแรง

3. รายงานนั้นอาจรวมไปถึงไวยากรณ์ที่ใช้ในชั้นเรียน การแก้ไขข้อผิดพลาด อาจให้นำไปแก้ไขโดยให้ทำเป็นรายงาน

4. จุดประสงค์ของการเรียนก็คือ ความหมายโดยการทำกิจกรรม ซึ่งอาจรวมไปถึงโครงสร้างที่แน่นอน แต่จุดหมายที่สำคัญคือ นักเรียนจะต้องสามารถพูดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน รวมทั้งการแก้ปัญหาได้ด้วย

แครชเชน และเทอร์เรล ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า วิธีการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินี้สามารถใช้กับผู้เริ่มเรียนภาษาหรือผู้ที่เรียนรู้ภาษามาบ้างแล้ว วิธีการนี้สามารถใช้ได้ง่ายกับทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาที่สองในโรงเรียนราษฎร์ การศึกษาผู้ใหญ่หรือผู้เรียนโปรแกรมการสอนสองภาษา (Bilingual) และที่สำคัญคือ สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกประเภท

แครชเชน; และเทอร์เรล (Krashen; and Terrell. 1983: 131–132) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สามารถนำมาใช้ได้กับทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

จากการศึกษาความเป็นมาของวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สรุปได้ว่าการสอนทางภาษาจะต้องอิงหลักทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองโดยอาศัยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น และสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริงอย่างเป็นระบบถูกต้องตรงตามรูปแบบและขั้นตอนการสอนภาษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สอง (Second language acquisition theory)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second language acquisition theory) ของแครชเชนและเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983: 26) เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. การรับรู้ภาษา เป็นกระบวนการรับภาษาที่ไม่รู้สึกตัว ทั้งนี้เพราะผู้รับภาษาจะไม่ต้องคอยระวังในข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขากำลังรับภาษา แต่จะต้องระวังในข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขากำลังใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะไม่ระวังในกฎเกณฑ์ของภาษาที่ได้รับ แต่จะมีความรู้สึกของความถูกต้อง การรับภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อผู้รับเข้าใจในข้อความที่เป็นภาษาเป้าหมาย การบ่อนปัจจัยที่ไม่ได้ความหมายจะไม่ช่วยใน การรับภาษา เหมือนเช่นการฟังวิทยุที่ใช้ภาษาที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน เราจะรับรู้ภาษาว่าเขาพูดอะไรมากกว่าเขาพูดอย่างไร

ปัจจัยบ่อนเข้าที่มีความหมาย จึงมีความสำคัญสำหรับการรับรู้ภาษา เมื่อการรับรู้ภาษาที่มีความหมายมีมาก สิ่งที่มาคือ ทักษะการพูด ความสามารถของการพูด ซึ่งความสามารถของการพูดนั้นยังต้องขึ้นอยู่กับจำนวนเวลา สถานการณ์ และอายุของผู้รับภาษาอีกด้วย

ดังนั้นการรับรู้ภาษา จะสามารถเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนรับเข้าใจข้อความในภาษาเป้าหมาย (Richards; and Rodgers. 1986: 130)

2. การเรียนรู้ภาษา เป็นการเรียนที่รู้สึกตัว รู้กฎเกณฑ์ ระมัดระวังในการใช้กฎเกณฑ์ และสามารถที่จะพูดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ได้ เป็นการเรียนรู้ที่รู้ภาษา การแก้ไขความถูกต้อง จึงมีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ที่รู้สึกตัว เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงแบบของความถูกต้องทางกฎเกณฑ์ ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนคนหนึ่งที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพูดว่า "I goes to school every day" แล้วครูได้ซ้ำประโยคโดยการแก้ไขใหม่ ผู้เรียนจะถูกทำให้เชื่อว่า การลงท้ายด้วย "s" จะไปพร้อมกับบุรุษที่ 3 ไม่ใช่บุรุษที่ 1 และเปลี่ยนแปลงความรู้สึกที่รู้ตัวของผู้เรียนในเรื่องกฎเกณฑ์

การสอนอย่างเป็นทางการมีความจำเป็นที่จะให้เกิดการเรียนรู้ และการแก้ไขความผิด จะช่วยพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ รู้กฎเกณฑ์ การเรียนรู้ตามหลักของทฤษฎีจะไม่สามารถนำไปสู่ การรับรู้ได้ (Richards; and Rodgers. 1986: 131)

ความแตกต่างของการเรียนภาษา 2 ระบบ คือ การรับรู้ภาษา และการเรียนรู้ภาษา สรุปลงได้ ดังนี้ (กาญจนา ปราบพล. 1984: LA1)

การเรียนรู้ภาษา (Learning)

1. ภาษาที่สอนจะเน้นแต่ละจุด แยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วนๆ (Macro, Discrete, Fine tuning)

2. ลักษณะของภาษาที่สอนเน้นความรู้เรื่องกฎ (Usage)

3. ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาจำกัด แค่ความรู้ทางไวยากรณ์ (Linguistic competence)

4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (Accuracy) และรูปแบบ (Form)

5. เป็นกระบวนการเรียนแบบรู้ตัว (Conscious learning)

6. ผู้เรียนจะเกิดความรู้จริง (Explicit)

การรับรู้ภาษา (Acquisition)

1. ภาษาที่สอนจะไม่แยกองค์ประกอบของภาษา คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษา แยกกันไม่ได้ (Macro, Global, Net/Rough tuning)

2. ลักษณะของภาษาที่สอนเน้นความสามารถทางการใช้ภาษา (Use)

3. ผู้เรียนมีความรู้ทั้งไวยากรณ์ และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence)

4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) และความหมาย (Meaning)

5. เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว และค่อยๆ ได้ภาษา (Unconscious learning)

6. ผู้เรียนจะเกิดความรู้แฝง (Implicit)

การสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) ได้ถูกออกแบบขึ้น สำหรับผู้เริ่มเรียน และเพื่อช่วยเขาเหล่านั้นให้ก้าวเข้าสู่อีกระดับหนึ่งได้ โดยมีความหวังว่าผู้เรียนจะสามารถรู้ถึงบทบาทที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่เป็นเป้าหมาย ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจผู้พูด ภาษาเป้าหมายนั้น และยังสามารถถ่ายทอดความต้องการและความคิดเห็นของพวกเขาได้ ผู้เรียน ไม่จำเป็นต้องรู้ทุกคำไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ วิธีการสร้างประโยคและรายละเอียดที่เกี่ยวกับ กฎไวยากรณ์ เพียงแต่ทำให้สิ่งที่พูดออกมาเข้าใจ และสามารถทำความเข้าใจความหมายนั้นเข้าใจอย่าง

เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเริ่มพูดในภาษาใหม่ ครูจะให้ภาษาใหม่อย่างมีความหมายและโอกาสในการตอบที่ง่าย โดยที่ครูจะพูดช้าๆ และอย่างชัดเจน คำถามที่ถามจะให้ตอบโดยการใช้คำๆ เดียว ความกำกวมจะค่อยๆ เป็นไปที่ละเล็กละน้อยจากการตอบ “Yes” หรือ “No” จนกระทั่งผู้เรียนสามารถตอบโดยใช้คำที่ได้ยินจากการใช้ของครู จนกระทั่งพวกเขาได้ยินเป็นจำนวนหลายๆ ครั้ง การใช้แผนภูมิ (Charts) รูปภาพ (Pictures) การโฆษณาต่างๆ (Advertisements) และของจริง จะช่วยในการตอบคำถามและช่วยในการเรียนการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มได้ อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ตามมาด้วยการอภิปรายกันทั้งชั้น โดยมีครูเป็นผู้นำการอภิปราย

กลวิธีที่จะนำไปใช้ในการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินี้ ได้มีการขอยืมมาจากวิธีอื่นๆ และปรับปรุงนำเอาเทคนิควิธีการสอนมาใช้ให้ได้ตามต้องการของทฤษฎีโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ วิธีเหล่านี้ประกอบไปด้วยการใช้วิธีสอนที่ใช้ภาษาทางสรีระ Total Physical Response ของอัชเชอร์ การใช้ภาษาท่าทาง (Gestures) การแสดงบทบาทเลียนแบบ (Mime) กิจกรรมกลุ่ม (Group work activities) เป็นต้น จะช่วยในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ลักษณะเด่นของการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ก็คือ การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่ได้ความหมายและสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้อต่อการรับปัจจัยป้อนเข้า ผู้เรียนได้ลดความวิตกกังวลต่างๆ จนอยู่ในระดับต่ำที่สุด และในขณะเดียวกันก็สร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากที่สุด (Richards; and Rodgers. 1986: 136)

กล่าวถึง ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second language acquisition theory) แครชเชน ได้เสนอสมมติฐาน 5 ประการ เกี่ยวกับการรับภาษาที่สองไว้ดังนี้ (Krashen and Terrell. 1983: 26-39)

1. สมมติฐานแห่งการรับ-การเรียนรู้ภาษา (Acquisition-learning hypothesis) สมมติฐานนี้ถือว่า “สมรรถภาวะในภาษาที่สอง” (Second language competence) เกิดขึ้นได้โดย “การรับภาษา” ซึ่งทำให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้ตามธรรมชาติ และ “การเรียนรู้ภาษา” หรือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษา สมมติฐานนี้ถือว่า ความสามารถในการ “การรับภาษา” มิได้สิ้นสุดลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (Puberty) ดังที่เคยเชื่อกันเป็น “ระยะวิกฤติ” (Critical period) ที่สมองหมด “ความยืดหยุ่น” (Plasticity) ทำให้รับภาษาไม่ได้ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการเรียน

การเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ	การเรียนภาษาแบบเป็นธรรมชาติ
1. ภาษาที่สองจะเน้นแต่ละจุดแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วนๆ (Macro, Discrete, Fine tuning)	1. ภาษาที่สองจะไม่แยกองค์ประกอบของภาษาคำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษาแยกกันไม่ได้ (Macro, Global, Net/Rough tuning)
2. ลักษณะของภาษาเน้นเรื่องกฎ (Usage)	2. ลักษณะของภาษาที่สองเน้นความสามารถในการใช้ภาษา (Use)
3. ผู้เรียนจะมีความรู้ภาษาจำกัดแค่ทางไวยากรณ์ (Linguistic competence)	3. ผู้เรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence)
4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (Accuracy) และรูปแบบ (Form)	4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) และความหมาย (Meaning)
5. เป็นกระบวนการเรียนแบบรู้ตัว (Conscious learning)	5. เป็นกระบวนการเรียนแบบไม่รู้ตัวและค่อยๆ ได้ภาษา (Unconscious learning)

ตาราง 2 ความแตกต่างของการเรียนภาษาทั้งสองระบบ

2. สมมติฐานแห่งการจัดลำดับธรรมชาติ (The natural order hypothesis) สมมติฐานนี้ ถือว่าการรับโครงสร้างทางไวยากรณ์มีลำดับก่อนหลังกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเด็กและผู้ใหญ่ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีลำดับการรับเรื่องหน่วยคำ ดังภาพประกอบ 4 ลำดับการรับเรื่องหน่วยคำ

ING (progressive) PLURAL COPULA (to be)	AUXILIARY (progressive) ARTICLE (a, the)
IRREGULAR PAST	REGULAR PAST SINGULAR (-s) POSSESSIVE (-s)

ภาพประกอบ 4 ลำดับการรับเรื่องหน่วยคำ

ความรู้เรื่องนี้เน้นว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดเนื้อหาหลักสูตร และการสร้างสื่อการเรียน ให้ “สอดคล้อง” และ “ประสาน” กันตามลำดับ (Sequencing)

3. สมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The Monitor hypothesis) สมมติฐานนี้เชื่อว่า “สมรรถภาพที่เกิดขึ้นจากการเรียน” (Learned competence) นั้นเป็นเพียง “ตัวตรวจสอบ” (The monitor) ความสามารถที่ได้รับมาหรือ “สมรรถภาพที่รับไว้แล้ว” (Acquired competence) สรุปได้ ดังภาพประกอบ 5 สมรรถภาพที่เกิดขึ้นจากการเรียนหน่วยคำ

Learned competence

(The monitor)

ภาพประกอบ 5 สมรรถภาพที่เกิดขึ้นจากการเรียนหน่วยคำ

เป็นที่น่าสังเกตว่าการใช้ “ตัวตรวจสอบ” จะให้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. ผู้ใช้ภาษาต้องมีเวลาเพียงพอ
2. ผู้ใช้ภาษาต้องคิดหาวิธีการแก้ไขไว้ด้วย
3. ผู้ใช้ภาษาต้องรู้กฎเกณฑ์

สมมติฐานนี้มีส่วนช่วยให้เราเห็นความแตกต่างระหว่าง “การรับ” และ “การเรียน” ภาษา ตลอดจนเข้าใจบทบาทของ “การตรวจสอบ” ดีขึ้น

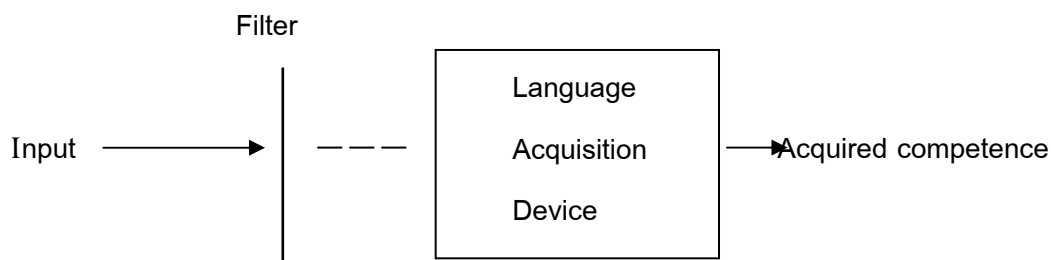
4. สมมติฐานแห่งการป้อนเข้า (The input hypothesis) สมมติฐานนี้เชื่อว่า เราจะรับภาษาได้เมื่อเกิดความเข้าใจปัจจัยที่ป้อนเข้า แต่ “ปัจจัยป้อนเข้าจะต้องมีระดับความยากง่ายสูงกว่า” สมรรถภาพที่รับไว้แล้ว เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เราจึงจะเข้าใจได้ สาระสำคัญของสมมติฐานนี้ คือ

1. เราจะรับภาษาได้ที่ละน้อยๆ โดยเข้าใจเพิ่มขึ้นจากความสามารถเดิม ถ้าบริบทเอื้ออำนวยให้

2. ความคล่องแคล่วในการพูดจะค่อยๆเกิดขึ้นเอง โดยไม่ต้องสั่งสอนตรงๆ

3. เมื่อผู้รับภาษาเข้าใจสาร (Message) “ปัจจัยป้อนเข้า” จะกลายเป็น “i + 1” (นั่นคือระดับความสามารถจะเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกหนึ่งส่วนทันที)

5. สมมติฐานแห่งการกลั่นกรองทางจิต (The affective filter hypothesis) สมมติฐานนี้ถือว่า “ตัวแปรทางจิต” (Attitudinal variables) มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการรับภาษา นั่นคือ ถ้ามีเจตคติที่ถูกต้องที่จะรับปัจจัยป้อนเข้าเข้ามาได้มาก หรืออีกนัยหนึ่งถ้า

ภาพประกอบ 6 สมมติฐานแห่งการกลั่นกรองทางจิต

6. การกำหนดปัจจัยป้อนเข้าสำหรับการรับรู้ (Providing input) (Krashen; and Terrell. 1983: 57-82)

การกำหนดปัจจัยป้อนเข้าสำหรับการรับรู้ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นไปได้ของภาษาที่สองในชั้นเรียน (The potential of the second language classroom) ชั้นเรียนให้ประโยชน์อย่างมากสำหรับเป็นแหล่งให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย เพื่อให้เกิดการรับรู้ภาษา แต่ถ้าผู้เรียนมีแหล่งปัจจัยป้อนเข้าที่สมบูรณ์ที่อยู่นอกชั้นเรียน และผู้เรียนมีความสามารถอย่างพอเพียงที่จะได้รับประโยชน์จากนอกชั้นเรียน (คือ สามารถเข้าใจได้บ้าง) ชั้นเรียนก็จะเป็นไม่มีความสำคัญในการให้ปัจจัยป้อนเข้า

2. ขีดจำกัดของชั้นเรียน (Restrict in classroom)

นอกจากในชั้นเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ในภาษาที่สอง นอกชั้นเรียน (Outside world) ที่อยู่รอบๆตัวผู้รับรู้ ก็มีสวนสำคัญอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง ประการแรกเป็นการแน่นอนที่เดียวว่า นอกชั้นเรียนสามารถให้ปัจจัยป้อนเข้าได้มากกว่าการอาศัยอยู่ในประเทศที่พูดภาษานั้นเท่ากับว่าได้ปัจจัยป้อนเข้าอยู่ตลอดเวลา

ประการที่สอง นักการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักเรียนสามารถแสดงออกในชั้นเรียนเป็นภาษาที่สองได้ค่อนข้างจำกัด แม้ว่าจะทำให้ดูเหมือนธรรมชาติอย่างไร เป้าหมายในชั้นเรียนไม่ใช่เพื่อแทนที่สำหรับนอกชั้นเรียน แต่เพื่อนำนักเรียนไปสู่จุดซึ่งพวกเขาสามารถเริ่มใช้นอกชั้นเรียนเพื่อการรับรู้ต่อไปและที่ซึ่งพวกเขาสามารถเริ่มเข้าใจภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน ซึ่งมี 2 ทาง โดยการให้ปัจจัยป้อนเข้าเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียนในการรับรู้ภาษา และโดยการทำให้นักเรียนสนทนาได้

3. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการรับรู้ (Characteristics of optimal input for acquisition) มีลักษณะดังนี้ (Krashen; and Terrell. 1983: 138-139)

1. มีความหมาย (Comprehensible) เป้าหมายในชั้นเรียนที่สอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) นั่นก็คือ การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายครูที่สอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติจะใช้จริง ใช้รูปภาพและความรู้เดิมของนักเรียน

2. ปัจจัยป้อนเข้าต้องน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน (Interesting or relevant) ปัญหานี้เป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับชั้นเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ วิธีสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินี้ พยายามที่จะยึดจุดสนใจของนักเรียนโดยการให้หลักของ เทอร์เรล ที่ใช้กิจกรรมเพื่อมาลดความกังวลในการเรียนรู้ในขั้นต้นของวิธีการนี้ ได้หยิบยกหัวข้อในเรื่องส่วนตัวที่น่าสนใจมาอภิปรายกัน ต่อจากนั้นก็ให้หยิบยกเรื่องเกี่ยวกับความหวังและโครงการในอนาคตของพวกเขาได้

3. ปัจจัยป้อนเข้าที่ไม่เรียงตามลำดับของการสอนไวยากรณ์ (Input is not grammatically sequenced) จุดเด่นในชั้นเรียนไม่ใช่อยู่ที่การสอนไวยากรณ์ที่มีแนวโน้มสำหรับโครงสร้างอย่างแน่นอนเพื่อนำไปใช้โดยไม่ต้องมีความละเอียดมาก

4. ปริมาณของปัจจัยป้อนเข้า (Quantity) ในชั้นเรียนจะได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่ได้ความหมายอยู่ในระดับ $i + 1$ นั่นคือ ระดับความสามารถจะเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกหนึ่งส่วนทันที

5. ระดับของการลดความวิตกกังวล (Affective filter level) แหล่งต่างๆ ที่จะทำให้ความวิตกกังวลจะได้รับการลดลงหรือขจัดออกไป โดยที่นักเรียนจะไม่ต้องแสดงออกในภาษาที่สองจนกว่าพวกเขาพร้อม อีกทั้งการแก้ไขความผิด (Error correction) ก็จะไม่กระทำในชั้นเรียน

6. กระบวนการสำหรับการจัดการเกี่ยวกับการสนทนา (Tools for conversational management) กระบวนการนี้จะถูกเสนอในลักษณะของบทสนทนาสั้นๆ (Short dialogues) ที่ได้รับการสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้สนทนากับเจ้าของภาษาในหัวเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยๆ และเรื่องที่เกิดหวังจะเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียนได้

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สอง ดังกล่าว จึงถือว่าเป็นทฤษฎีและหลักการของการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบการรับรู้และเรียนรู้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัดอีกทั้งคุณค่าของภาษาที่สองในชั้นเรียนในด้านที่เกี่ยวกับปัจจัยป้อนเข้า คือ การพูดของครูก็เป็นปัจจัยป้อนเข้าที่ดีตัวหนึ่งด้วยเช่นกัน

3.2.1 บทบาทของครู นักเรียน และอุปกรณ์ที่ใช้สอน มีดังนี้

1. บทบาทของผู้เรียน (Learner roles)

การสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติได้กำหนดสมมติฐานของผู้เรียนว่า จะต้องไม่พยายามที่จะเรียนภาษาโดยเน้นความรู้เรื่องกฎ ผู้รับจะถูกท้าทายโดยปัจจัยป้อนเข้าอย่างทีละเล็กทีละน้อย บทบาทของผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนไป ผู้เรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะพูดเมื่อไร จะพูดเรื่องอะไร และสำนวน อะไรที่จะใช้ในการพูด กิจกรรมที่ใช้จะเป็นการสื่อสารที่มีความหมาย โดยการใช้ข้อมูลที่เป็นบทความและภาษาท่าทาง ผู้เรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไปตามขั้นตอนและจะตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะสามารถพูดได้เมื่อไร พูดเกี่ยวกับอะไรและจะแสดงออกทางการใช้ภาษาอย่างไรบ้าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ (Krashen; and Terrell. 1983: 76)

1. ขั้นก่อนพูด (Pre-production stage) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาโดยที่ยังไม่ต้องตอบสนองโดยการใช้ภาษาเป้าหมาย เช่น เด็กจะแสดงท่าทางตามคำสั่งของครู
2. ขั้นการพูดเริ่มต้น (Early-production stage) เด็กตอบสนองคำถามของครูโดยใช้คำตอบสั้นๆ หรือคำเดี่ยวๆ เติมคำในแผนภูมิ เติมบทสนทนา
3. ขั้นการพูด (Speech-emergent phrase stage) เด็กจะมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ เกมส์ เขียนเรื่องส่วนตัวและความคิดเห็น ร่วมแก้ปัญหาในกลุ่ม

2. บทบาทของครู (Teacher roles)

ครูสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติจะมีบทบาทอยู่ 3 ลักษณะ คือ (Krashen; and Terrell. 1983: 72)

1. ครูต้องเป็นต้นกำเนิดของการใช้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพยายามใช้เวลาทั้งหมดให้กับการจัดปัจจัยป้อนที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษาแก่ผู้เรียน
2. ครูต้องสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจ มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้เรียน และช่วยลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน นั่นคือ ครูต้องไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดก่อนที่เขาจะมีความพร้อมและแก้ไขข้อผิดพลาดโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน
3. ครูต้องเป็นผู้เลือกและจัดกิจกรรมต่างๆที่จะใช้ในชั้นเรียน โดยครูรวบรวมอุปกรณ์การสอนต่างๆ และออกแบบในการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ ไม่ใช่จะต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจของครู แต่ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. บทบาทของอุปกรณ์ที่ใช้สอน (The role of instructional materials)

เป้าหมายแรกของการใช้อุปกรณ์ในการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ก็เพื่อจะทำให้ชั้นเรียนมีความหมายมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการใช้อย่างไรก็ตามไปช่วยให้ผู้รับรู้เข้าใจและเกิดการรับรู้ (Krashen; and Terrell. 1983: 55) โดยการประสานกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับโลกภายนอกที่เป็นจริง (Real world) และโดยการให้มีการสื่อสารที่เป็นจริงในระหว่างผู้เรียน อุปกรณ์ได้จากโลกภายนอกที่เป็นจริงมากกว่าจะได้มาจากในหนังสือเรียน

จุดประสงค์แรก ของการใช้อุปกรณ์ก็เพื่อทำให้การได้ความหมายและการสื่อสารเพิ่มขึ้น การใช้ภาพ การใช้รูปแบบและอุปกรณ์อื่นๆ มีความจำเป็น เช่น ตารางเวลา แผ่นปลิว ข้อความในโฆษณา แผนที่ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะจะก่อให้เกิดการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถรับรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น และเกิดการรับรู้ภาษาได้รวดเร็ว (Richards; and Rodgers. 1986: 136–139)

จากการศึกษาบทบาทของครู นักเรียน และอุปกรณ์ที่ใช้สอน สามารถสรุปได้ว่าการเริ่มให้ปัจจัยป้อนเข้านั้นครูผู้สอนจะต้องป้อนความรู้และให้การสื่อสารที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยการใช้เนื้อหาที่มีลักษณะไม่ยากจนเกินไป ความยากง่ายของเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง และการใช้อุปกรณ์ในการสอนจะต้องทันสมัยและสามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนของผู้เรียนได้ เช่น การใช้ภาษาท่าทางเพื่อการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้เรียนจะมีการรับรู้ภาษาและเกิดการเรียนรู้อำนาจภาษาไปตามขั้นตอนและจะสามารถพูดได้ในที่สุด

3.2.2 การเรียนภาษาแบบตามแนวธรรมชาติ

กิจกรรมที่สอนจะต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ (กาญจนา ปราบพล. 1984: LA2 อ้างอิงจาก Prapphal. 1983) เสนอองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาไว้ ดังนี้

1. บรรยากาศการเรียน (Environment component) จะต้องเอื้อต่อการเรียนภาษาเพื่อสื่อสาร สิ่งที่เรียนจะต้องใกล้ตัวผู้เรียน และผู้เรียนเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในการใช้ภาษา กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษา (Language use) จะเอื้อต่อการเรียนภาษาได้มากกว่ากิจกรรมที่เน้นการเรียนภาษา (Language usage) เพียงอย่างเดียว

2. ความสามารถของผู้เรียน (Cognitive component) ผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะสื่อสารได้ สิ่งที่สอนจะต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ระดับความสามารถที่เหมาะสม (Optimal level) คือ ภาษาที่ยากกว่าความสามารถปัจจุบันเล็กน้อย Krashen เรียกระดับที่เหมาะสมว่า

$i + 1$ คือ ความสามารถปัจจุบันของผู้เรียน และ 1 คือ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ยากขึ้นได้ อาจเป็นโสตทัศนูปกรณ์ (Visual aids) หรือประสบการณ์ของผู้เรียน (Knowledge of the world)

3. ความชอบและความสนใจของผู้เรียน (Affective component) ผู้เรียนจะอยากเรียนภาษาถ้าสิ่งที่เรียนตรงกับความต้องการ และความสนใจของตนในสถานการณ์นี้สิ่งกีดกั้น การเรียนรู้จะน้อยลงและช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

สำหรับการสอนในห้องเรียน แครชเชน ดูเลย์ และ เบิร์ท (กาญจนา ปราบพล. 1984: 3 อ้างอิงจาก Krashen, Dula; and Burt. 1982) เสนอแนวทางและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนพบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ เวลาสอบให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องที่อ่านและฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาท่าทาง (Non-verbal response) ได้และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของเขา

2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้โอกาสให้ผู้เรียนปรับตัวก่อน (Silent period) ให้ใช้ภาษาแรกได้และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบผู้สอนก็ไม่ควรโกรธ

3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้เข้าใจได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอน หรือกิจกรรมทางภาษา

4. ผู้สอนควรมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียน และไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ใช้กันได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมติเป็นคนอื่น เมื่อผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ามุ่งที่จะแก้ความผิดพลาดไวยากรณ์ทุกตัว สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดผู้สอนอาจใช้ดนตรีและเพลงช่วย

5. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน เพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน สามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่งเพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

6. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิด ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้โดยให้นักเรียนเล่นละคร (Role playing) และไม่ควรรแสดงความรำคาญเมื่อนักเรียนตอบผิด

7. ไม่ควรย้ำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง เพราะอาจทำให้ผู้เรียนใช้ผิดได้ และไม่ควรรใช้การแปลเป็นเทคนิคในการสอน ควรใช้การแปลอธิบายความหมาย

8. การวิจัยเกี่ยวกับ (Natural order) ให้ข้อคิดว่ามีบางโครงสร้างที่ผู้เรียนจะเรียนได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่นๆ เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่ควรหวังว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า จะไม่ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างอื่นๆ ควรแทรกไว้ในบทเรียนด้วย

9. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ควรมีกิจกรรมที่เน้นเรื่องไวยากรณ์บ้าง เทคนิคในการสอน ควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างจะตายตัว (Low-level, Easy rules) และเวลาที่ไม่ควรมากจนเกินไป

10. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนบทสนทนาที่เขาจะพบจริงๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียนแล้วนำไปใช้นอกห้องเรียนไม่ได้ เทคนิคการสอนทำได้โดยการสอนบทสนทนาที่เป็นจริง

นอกจากนั้น แครชเชนได้เสนอคุณลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับภาษาไว้ดังนี้ (Krashen; and Terrell. 1983: 138-139)

1. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมนั้นต้องมีความหมาย (Comprehensive) จุดประสงค์ในชั้นเรียนของวิธีสอนตามธรรมชาติ คือให้ปัจจัยป้อนที่มีความมุ่งหมายแก่เด็กโดยครูจะให้ใช้วิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ง่าย

2. ต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (Interesting and relevant) เทอร์เรล ได้เสนอว่า กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องลดความวิตกกังวลในการรับรู้และสนทนาในเรื่องใกล้ตัว

3. ต้องไม่จัดลำดับของกฎไวยากรณ์ (Not grammatically sequenced) จุดเด่นในชั้นเรียน จะไม่เน้นการเรียนไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย

4. ต้องมีปริมาณ (Quantity) เพียงพอ ในชั้นเรียนต้องจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมาย และมีปริมาณที่เหมาะสม

5. ระดับการลดความวิตกกังวล (Affective filter level) จะมีการลดความวิตกกังวล กล่าวคือ นักเรียนไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าเขาจะพร้อมอีกครั้ง มีการแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งต้องคำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนด้วย

6. การจัดอุปกรณ์เพื่อการสนทนา (Tools for conversation) กระบวนการนี้จะถูกเสนอในลักษณะของบทสนทนาสั้นๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้สนทนากับเจ้าของภาษา และเป็นเรื่องที่คาดว่าผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียนได้

บทบาทของไวยากรณ์ในการวางเป้าหมายของการสื่อสาร (The role of grammar in setting goals) แครชเชนและเทอร์เรล (Krashen; and Terrell. 1983: 71-75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์และจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กันว่าการสื่อสารเกี่ยวกับหัวเรื่อง (Topic) ในสถานการณ์หนึ่งๆ (Situation) ก็จะมีหน้าที่ (Function) ทางภาษา ซึ่งแสดงออก

เป้าหมายของการสื่อสารโดยทั่วไปนั้น มีการวางแผนหลักสูตรเชิงสื่อสาร (Communicative syllabus) โดยใช้ขั้นตอน 3 ขั้น สำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคล และการใช้หัวข้อเรื่อง และสถานการณ์ (Topics and situations) ที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้ (Krashen; and Terrell. 1983: 91-105)

1. ขั้นแรก คือการลดตัวสกัดกั้นทางด้านความรู้สึก (Lowering the affective filter) โดยการให้นักเรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ ซึ่งเขาสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ เราเรียกขานขั้นเอกลักษณ์รายบุคคล (Personal identification stage) เด็กเรียนรู้ที่จะบรรยายเรื่องของตัวเอง ครอบครัวและเพื่อนเป็นภาษาเป้าหมาย ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและน่าสนใจ

2. ขั้นที่สอง เป็นการให้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ง่ายแก่เด็ก เกี่ยวกับประสบการณ์ (Experiences) และให้โอกาสเด็กได้สนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนรวมไปถึงการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ปกติธรรมดา

3. ขั้นที่สาม ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเห็น (Opinion) มีการอภิปรายในเรื่องการเมือง สิทธิชน การสมรส ครอบครัว และอื่นๆ เป็นการแสดงความสามารถของนักเรียน

จากการศึกษาการเรียนภาษาแบบตามธรรมชาติ สามารถสรุปได้ว่า เป็นการออกแบบการเรียนการสอนมาเพื่อใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเบื้องต้นเป็นรายบุคคล ทั้งทักษะการพูดและการฟัง กล่าวคือ ให้มีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เรียนโดยภาษาที่สอง ฟังการสนทนาของบุคคลอื่น ฟังประกาศในสถานีสาธารณะ ขอทราบรายละเอียดข้อมูลจากบุคคลอื่น สามารถฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์และอื่นๆ สามารถอ่านและเขียนโน้ตย่อถึงเพื่อน หรืออ่านและกรอกรายละเอียดแบบฟอร์มได้ อ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์และวารสาร อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัว และสามารถอ่านหนังสือสิ่งบันเทิงทั่วไปได้ ครูผู้สอนหวังให้นักเรียนสามารถใช้หน้าที่ของภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ สามารถเข้าใจภาษาเป้าหมายของผู้พูด สามารถสร้างความเข้าใจได้ชัดเจนโดยไม่ต้องสนใจความถูกต้องเรื่องไวยากรณ์

3.2.3 กิจกรรมในชั้นเรียนเบื้องต้น (Classroom Activities in Early Stages)
(Krashen; and Terrell. 1983: 142-158)

กิจกรรมที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension activities) เนื่องจากครูไม่ต้องการบังคับให้เด็กพูดภาษาเป้าหมายจนกว่าจะมีความพร้อม หรือเกิดกระบวนการ

ในการฝึกนั้นมีเทคนิคมากมาย วิธีหนึ่งซึ่งได้พัฒนาและปรับปรุงโดย เจมส์ อัชเชอร์ เรียกว่า The Total Physical Response (TPR) เป็นวิธีการที่ครูออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเนื่องจากเด็กไม่สามารถตอบสนองทางคำพูดได้ คำสั่งแรกๆ ควรเป็นคำง่าย ๆ เช่น stand up, raise your right hand เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายกับวิธีนี้ได้ ครูสามารถใช้เด็กเป็นตัวอย่างในการสอนได้ คำถามง่ายๆ เช่น What is your name? หรือ What is the name of the woman with short blond hair? เป็นวิธีการที่ทำให้เด็กจำชื่อเพื่อนด้วยกันได้ โดยที่เขาไม่รู้ตัวว่า กำลังเรียนเป็นวิธีการลดตัวสกัดกั้นทางด้านความรู้สึกได้ดีมาก

การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เช่น รูปภาพจากวารสาร ก็สามารถนำมาใช้ได้ โดยครูให้เด็กหาภาพมาแล้วครูนำเสนอทีละภาพและพูดเกี่ยวกับภาพนั้นๆ ต่อมาก็ส่งผ่านไปยังเด็กแต่ละคนดู และให้จำชื่อเจ้าของภาพ ตัวอย่างเช่น Tom has the picture of the sailboat. ครูถามว่า Who has the picture with the boat? เด็กที่เป็นเจ้าของจะถูกขานชื่อ ผู้ที่ถูกเอ่ยชื่อก็จะรู้สึกภาคภูมิใจ นับเป็นผลดี ทางจิตใจทางหนึ่ง การใช้รูปภาพยังสามารถผนวกกับวิธี TPR ได้ เช่น เด็กมีภาพหนึ่งอยู่ ครูถามว่า If there is a woman in your picture, stand up. If there is something blue in your picture, touch your right shoulder. การที่ครูจะทำให้ปัจจัยป้อนง่ายยิ่งขึ้น วิธีหนึ่งที่สามารถทำได้ คือ การย้ำและถอดความ (Repetition and paraphrase) เช่น There are two men in this picture. Two. One, two (counting) They are young. They are two young men. At least I think that they are young. ครูสามารถย้ำคำถามอย่างเป็นธรรมชาติโดยผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญ

จากการศึกษากิจกรรมในชั้นเรียนเบื้องต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ การจัดการเรียนรู้และ กิจกรรมในชั้นเรียนนั้น เป็นสิ่งที่สามารถช่วยเสริมต่อความรู้ให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ จึงก่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และเมื่อผู้รับเข้าใจในเนื้อความ/ข้อความที่เป็นภาษาเป้าหมาย ผู้สอน จะต้องชี้แนะผู้เรียนด้วยปัจจัยป้อนที่มีความหมาย น่าสนใจและน่าจดจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้ความสามารถทางด้านภาษาที่ถูกต้องเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 การจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง (Activities for understand in listening)

เมื่อครูไม่ต้องการบังคับให้นักเรียนพูดภาษาเป้าหมายจนกว่าเขาจะพร้อมนั้นจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมายให้กับนักเรียน กล่าวคือ ต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมทางภาษาที่ไม่ต้องตอบสนองเป็นภาษาพูด เทคนิควิธีหนึ่งซึ่งเหมาะสมกับกิจกรรมขั้นนี้ที่สุดคือ การสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ของ อັชเชอร์ (Krashen; and Terrell. 1983: 75-76) ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้มาจากหลักการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งตามทฤษฎีแล้วเด็กจะมีความสามารถในการฟังสูง เด็กจะสามารถทำตามคำสั่งได้ก่อนที่จะพูดเป็น อັชเชอร์ เชื่อว่าความเข้าใจในด้านการฟัง ของเด็กไม่เพียงแต่จะดีกว่าทักษะการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะในการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมองและระบบประสาทสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด ฉะนั้นในการเรียน การสอนภาษาที่สองซึ่งจะให้ได้ดี ควรพิจารณาขั้นตอนของการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ โดยพิจารณาความสำคัญของการฟังและความเข้าใจก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะอื่นๆ

ทฤษฎีการสอนของ อັชเชอร์ มีหลักสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (บวรเพ็ญ ทิวะเวช. 2530)

1. ความเข้าใจในภาษาพูดควรจะพัฒนาก่อนการพูด นั่นคือ การพูดภาษาที่สองด้วยความมั่นใจ ผู้เริ่มเรียนต้องฟังภาษานั้นๆ อย่างถูกต้อง ชัดเจนและแม่นยำก่อนจนพร้อมที่จะพูด
2. ความเข้าใจในภาษาที่สอง ควรจะได้พัฒนาโดยวิธีให้ผู้เรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม ดังนั้นการใช้ประโยคคำสั่งกลไกที่สำคัญ ผู้สอนสามารถควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนได้
3. ไม่ควรบีบบังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ภาษาที่สอง จากทักษะในการฟังอยู่ผู้เรียนแต่ละคนจะเริ่มพูด และสามารถพูดได้ตามธรรมชาติเมื่อมีความพร้อม

การสอนแบบ TPR ในขั้นแรกจะมุ่งทักษะด้านการฟังและตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที โดยผู้สอนพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติพร้อมไปกับผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนลองกระทำด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบจากครูในการให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้คำผิดนั้น อັชเชอร์ เน้นว่าหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเริ่มพูดแล้วผู้เรียนจะพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ ข้อบกพร่องของผู้เรียน ในขณะนั้น ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็ควรแก้ไขอย่างนุ่มนวล ตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ควรแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง สามารถสรุปได้ว่า การฝึกฟังมากๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ดีขึ้นอยู่กับฟังที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย ถ้าผู้เรียนเริ่มฝึกพูดตั้งแต่เริ่มเรียน ความผิดพลาดจะมีมาก และเป็นสิ่งขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้ฝึกทักษะการฟังก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดีสามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาด้วย

3.3 กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การสอนการออกเสียง (Pronunciation)

ในชั้นเรียนภาษาเริ่มต้น เป็นเรื่องที่เสียงไม่ได้ เพอร์เซลและซูเตอร์ (Krashen; and Terrell. 1983: 89–90 citing Purcell and Suter. n.d.) ได้สำรวจผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และสรุปว่าความถูกต้องในการออกเสียงสัมพันธ์กับภาษาแรกของผู้เรียน ความสามารถในการออกเสียงหรือการใช้สำเนียงที่ดีสามารถรับได้ในการเรียนกฎการออกเสียงแบบรู้ตัว แต่สำหรับชั้นเริ่มเรียนมีสิ่งสำคัญที่ต้องตั้งใจคือ การแสดงออกภาษาอังกฤษ สมมติฐานที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสามารถในการออกเสียงคือ การรับภาษาจริงและอย่างรวดเร็ว แต่ผู้พูดนั้นยังไม่สามารถพูดได้ เพราะยังไม่คุ้นเคยกับการใช้สำเนียงตามความเป็นจริง ดังนั้นเด็กจะย้อนกลับไปใช้การออกเสียงแบบภาษาแรกของตน วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติไม่ยืนยันว่าจะใช้กิจกรรมเฉพาะใดๆ ในการสอนการออกเสียงโดยเฉพาะในชั้นเริ่มเรียน

ในช่วงแรกก่อนมีการฝึกออกเสียง ควรให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้สึกรู้สึกของการออกเสียงก่อน เช่น ให้มีการเลียนแบบหรือว่าตามครู ส่วนมากจะใช้แนวทางการฝึกทักษะฟัง-พูด (Audiolingual method) เป็นการกระตุ้นการพัฒนาทักษะการออกเสียง กิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติขั้นต้น แม้ว่าเด็กจะไม่ถูกบังคับให้ทำตามคำหรือวลีใหม่ในกลุ่ม แต่บางคนก็ได้ทำตามและเลียนแบบการออกเสียงนั้น ขณะที่บางคนฟังได้อย่างเดียว

จากการศึกษาวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไม่ได้สรุปวิธีการสอนออกเสียงแก่เด็กขั้นต้นที่เหมาะสม แต่ค่อนข้างจะเกี่ยวกับการจัดรูปแบบที่มีคุณภาพในด้านปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจง่ายก่อนที่จะมีการพยายามให้เด็กได้ฝึกใช้เสียง

2. การสอนคำศัพท์ (Vocabulary)

คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการสื่อสาร ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถจำความหมายของคำ ก็จะไม่สามารถใช้บทสนทนาได้ เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการรับภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับการทำปัจจัยป้อนให้เข้าใจง่ายขึ้น และใช้ความสามารถในการจำความหมายของส่วนประกอบในการเปล่งเสียง ดังนั้น การรับภาษาจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากไม่เข้าใจคำศัพท์

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สอนคำศัพท์โดยใช้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ เด็กรับคำใหม่เมื่อ ได้ยินการออกเสียงหรืออยู่ในประโยคได้ ดังนั้นการแทรกคำศัพท์ในรูปแบบเป็นการสอนโดยตรง เช่น การท่องจำหรือแบบฝึกหัดคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็น แต่อย่างไรก็ตามไม่มี

จากการศึกษาการสอนคำศัพท์ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติคือ การจัดเสนอคำศัพท์ให้เพียงพอที่จะนำไปใช้ในห้องเรียนได้ และเป็นการจัดนักเรียนให้สามารถรับภาษาที่สองได้ต่อไป โดยการที่จะไปถึงจุดนั้นต้องมีการพัฒนาให้นักเรียนมีความจำทางด้านคำศัพท์ให้มากเพียงพอที่จะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่างๆ ได้

3. การสอนโครงสร้างไวยากรณ์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การอธิบายกฎไวยากรณ์ (Grammar explanation) การอธิบายเกิดจากครูและบทความ (text) แต่ก็ต้องหลีกเลี่ยง การอธิบายไวยากรณ์แบบปากเปล่าในชั้นเรียน เพราะว่าจะไม่ทำให้เกิดกิจกรรมการรับภาษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงในกรณีที่นักเรียนสามารถใช้บทความไวยากรณ์นอกชั้นเรียนได้ด้วย ครูผู้สอนต้องช่วยขจัดปัญหาหรือข้อสงสัยของนักเรียน โดยการใช้ภาษาเป้าหมายอย่างง่าย ๆ และสั้น ๆ ไม่ควรใช้ภาษาของผู้เรียน แต่ถ้าในกรณีจำเป็นจริงก็อาจใช้ได้เล็กน้อยเพราะการใช้ภาษาเป้าหมายสามารถให้ปัจจัยป้อนเพื่อการรับภาษา

2. แบบฝึกหัดในการเรียน (Learning exercises)

แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ เช่น โครงสร้างและหน่วยคำ (Syntax and morphology) มีรูปแบบหลักอยู่ 3 ประการ คือ

1. การฝึกโดยการเขียน (Written grammar)
2. การฝึกแบบฟังพูด (Audiolingual)
3. การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร (Communicative grammar drills)

แบบฝึกหัดในการเขียนไวยากรณ์ (Written grammar exercises) ส่วนมากพบในหนังสือเรียนมาตรฐานทั่วไป เป็นการให้นักเรียนใช้คำที่ถูกต้อง เช่น

แบบฝึกหัดที่ใช้สอนโครงสร้างที่ใช้การเชื่อมโยงประโยคด้วยส่วนขยาย เช่น

a. This is my sister. She lives in Japan.

(This is my sister who lives in Japan.)

b. He found the note. I left him the note.

(He found the note that I left him.)

การฝึกแบบฟัง-พูด เป็นวิธีการฝึกที่ครูเสนอรูปแบบประโยค แล้วออกเสียงให้ฟัง นักเรียนว่าตาม ต่อจากนั้นครูให้ทำใหม่ นักเรียนก็พูดใหม่ทั้งประโยค ครูจะพูดซ้ำคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนว่าตามอีกครั้ง

การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร ต่างจากสองวิธีที่กล่าวมาเพียงว่าเป็นการให้เนื้อหาที่เป็นจริง และมีจุดมุ่งหมายแก่นักเรียน เช่น

Your friend Marie is visitng. Ask her if she wants to go to the following places.

Example: Beach. Do you want to go to the beach?

- (1.) Lake   (2.) Movie   (3.) Park
(4.) Mountains   (5.) Grocery   (6.) Shopping center

จากการศึกษาการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การฝึกแบบสื่อสารใกล้เคียงกับกิจกรรมการรับภาษามากที่สุด เพราะมีข้อความที่สามารถสื่อสารได้ แต่อย่างไรก็ตามการฝึกแบบนี้ก็ยังเป็นการฝึกแบบฝึกหัดของไวยากรณ์ สมมติฐานแห่งปัจเจกยป้อน สามารถทำนายว่าการรับภาษาเป็นผลมาจากการฝึกแบบสื่อสารและยืนยันว่าไม่จำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในการจัดปัจเจกยป้อนเพื่อการรับภาษา ซึ่งการรับภาษาจะเกิดขึ้นในการเรียนโดยการอธิบายภาษา การพูดของครูมากกว่าการทำแบบฝึกหัด

3.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียน

3.4.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบศูนย์การเรียน

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบศูนย์การเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดและความเป็นมา

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 154) ได้กล่าวถึงแนวทางใหม่สำหรับการปฏิรูประบบห้องเรียนไว้ว่า คุณภาพของประชาชนในประเทศหนึ่งย่อมเป็นผลิตผลของระบบการศึกษาของประเทศนั้นการจัดการศึกษาของประเทศที่เชื่อผู้นำเพียงคนเดียวก็จะมีแนวโน้มให้ประชาชนเชื่อฟังและรับคำสั่งโดยปราศจากการโต้แย้ง การศึกษาของประเทศไทยการเรียนการสอนในชั้นเรียน มักจะมีผู้ทำให้เชื่อผู้นำ คือ ครูเพียงคนเดียว นักเรียนจำต้องรับ “กรอก” เนื้อหาวิชาจากครูอยู่ตลอดเวลา ไม่มีโอกาสได้ฝึกฝน การแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมีความรับผิดชอบและรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่

การจัดระบบห้องเรียนในปัจจุบันที่ถือครูเป็นผู้นำของห้องเรียน ปรากฏผลจากจำนวน 40 คน การเรียนการสอนเช่นที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้อาจยังประโยชน์แก่นักเรียนเพียง 4-5 คน ที่สามารถทดสอบและทำคะแนนได้ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป ที่เหลือจะรู้สึกมีปมด้อยเพราะไม่สามารถกระโดดให้สูงตามมาตรฐานที่ครูกำหนดไว้ การสร้างปมด้อยให้นักเรียน “ส่วนใหญ่” และการให้การศึกษาแก่นักเรียนด้วยการท่องจำ นับเป็นความล้มเหลวของระบบห้องเรียนที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสมควรวางใจแนวทางใหม่ในการปฏิรูประบบห้องเรียนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่ อาจทำได้ด้วยการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนโดยถือกิจกรรมการเรียนเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาแนวคิดและความเป็นมาของศูนย์การเรียน สรุปได้ว่า การเรียนการสอนในประเทศไทยมีการจัดชั้นเรียนไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก ยกตัวอย่าง เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการจะถามเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองกับครูเพียงคนเดียว ทำให้ครูไม่สามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนครบทุกคน ดังนั้นวิธีการแก้ไขปัญหานั้นเบื้องต้น คือ การจัดชั้นเรียนแบบศูนย์การเรียนเพราะนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมีความรับผิดชอบและรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่ ครูเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น

3.4.2 ความหมายของศูนย์การเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 33-34) ได้ให้ความหมายศูนย์การเรียนว่า เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยอาศัยสื่อการสอนแบบประสมและหลักการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน

- ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้
- ตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยตนเองทันที
- ได้มีประสบการณ์ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ
- เกิดความรู้ที่ละเอียดตามลำดับขั้น

บุญเกื้อ คอระหาเวช (2530: 94) ได้ให้ความหมายศูนย์การเรียนว่า เป็นการแบ่งห้องเรียนออกเป็น 4-6 กลุ่ม เรียกว่า กลุ่มกิจกรรม แต่ละกลุ่มจะมีกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ และเนื้อหาแตกต่างกัน ผู้เรียนจะหาประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการประกอบกิจกรรมให้ครบทุกกลุ่ม รวมทั้งรายงานผลกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูกำหนดให้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาความหมายของศูนย์การเรียนรู้ สรุปได้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยอาศัยสื่อการสอนแบบประสมและหลักการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ทำให้เกิดความรู้ที่ละน้อยตามลำดับขั้นได้เช่นเดียวกัน

3.4.3 ลักษณะห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

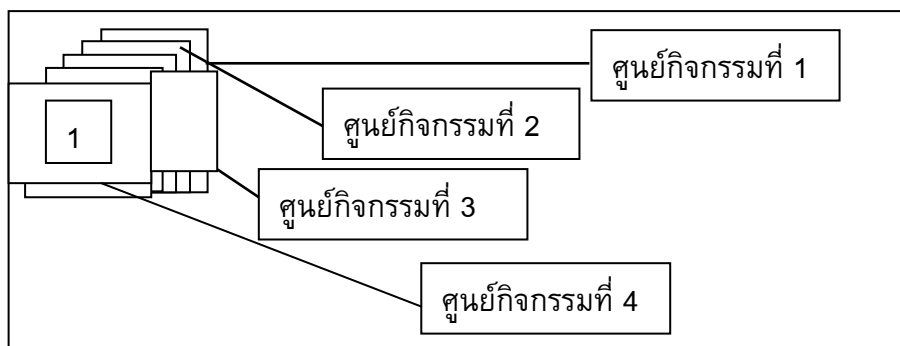
บุญเกื้อ ควราหาเวช. (2530: 94) ได้กล่าวถึง ลักษณะห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้จะแตกต่างกับห้องเรียนในสภาพปกติ สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงในการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ 5 ประการ คือ

1. การจัดโต๊ะเรียนสำหรับศูนย์กิจกรรม
2. การจัดศูนย์ความสนใจหรือมุมวิชาการ
3. การจัดกระดานนิเทศและผนังห้องเรียน
4. การจัดหิ้งหนังสือและชุดการสอน
5. การประดับหน้าห้องเรียน

การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ให้แบ่งออกเป็น 4-6 กลุ่มโดยนำโต๊ะและเก้าอี้รวมกันเรียกว่า “ศูนย์กิจกรรม” แต่ละศูนย์จะมีกิจกรรมแตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะใช้เวลาประกอบกิจกรรม 15-20 นาที แล้วหมุนเวียนเปลี่ยนไปจนกว่านักเรียนทุกคนจะผ่านกิจกรรมทุกศูนย์ ครูในศูนย์การเรียนรู้จะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน การเรียนโดยเนื้อหาวิชาที่จะให้เด็กเรียนนั้นไม่ได้มาจากครูเพียงแหล่งเดียว อาจจะมาจากสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งมีหลายประเภทเรียกว่า “สื่อประสม” สื่อการสอนจะรวมอยู่ในของประจำศูนย์กิจกรรมของทั้งหมดก็จะรวมอยู่ในกล่องกระดาษหรือแฟ้ม เรียกว่า “ชุดการสอน” ครูส่วนมากนิยมเรียกว่า “กล่องวิเศษ” แต่ละวิชาจะมี 20 ถึง 30 กล่อง ซึ่งครูจะหยิบไปใช้ได้ทันที

การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้อาศัยหลักทฤษฎีการเรียนรู้และสื่อการสอน 2 ทฤษฎีด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาด้วยวิธีทำงานกลุ่ม โดยเชื่อว่า การทำงานเป็นกลุ่มหรือร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝนการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทำงานกับผู้อื่น จะช่วยให้ประโยชน์ต่อการทำงาน
2. ทฤษฎีสื่อประสม (Multi-media) เมื่อผู้เรียนได้เรียนผ่านประสาทสัมผัสหลายด้านจะช่วยรักษาระดับความสนใจและช่วยให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและ

ภาพประกอบ 7 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนให้แบ่งออกเป็น 4-6 กลุ่มโดยนำโต๊ะและเก้าอี้รวมกันเรียกว่า ศูนย์กิจกรรม แต่ละศูนย์จะมีกิจกรรมแตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะใช้เวลาประกอบกิจกรรม 15-20 นาที แล้วหมุนเวียนเปลี่ยนไปจนกว่านักเรียนทุกคนจะผ่านกิจกรรมทุกศูนย์ ครูในศูนย์การเรียนจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน การเรียนโดยเนื้อหาวิชาที่จะให้เด็กเรียนนั้นไม่ได้มาจากครูเพียงแหล่งเดียว อาจจะมาจากสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการซึ่งมีหลายประเภทเรียกว่า สื่อประสม สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นและทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

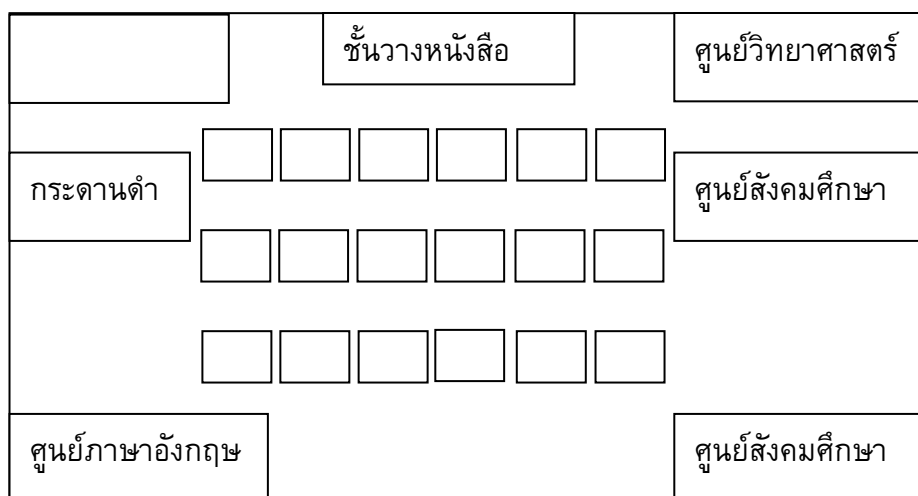
3.4.4 รูปแบบของศูนย์การเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2517: 57-58) ได้กล่าวถึงรูปแบบของศูนย์การเรียน ดังนี้

1. ศูนย์การเรียนที่ไม่แยกเป็นเอกเทศจากห้องเรียนมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ศูนย์การเรียนในห้องเรียน (Classroom learning center)

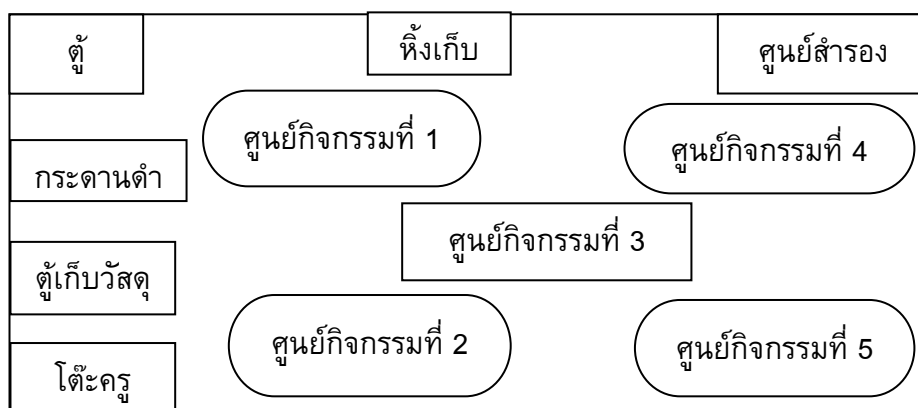
จัดเป็นศูนย์ต่างๆไว้ข้างผนังห้องหรือมุมห้องเรียนโดยจัดศูนย์วิชาต่างๆ เช่นศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ดนตรี ศูนย์คณิตศาสตร์ เป็นต้น มีสื่อการสอนและกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสนใจ เมื่อนักเรียนมีเวลาว่างศูนย์การเรียนแบบนี้ ครูยังไม่ได้ใช้เป็นส่วนประกอบในการสอนอย่างจริงจังการจัดศูนย์การเรียนนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน ดังภาพประกอบ 8 แสดงศูนย์การเรียนในห้องเรียน

ภาพประกอบ 8 แสดงศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน

1.2 ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning center classroom)

เป็นการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนแบบธรรมดาที่ครูเป็นผู้สอนมาเป็นการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกิจกรรมย่อยๆ โดยครูเป็นผู้เตรียมกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์เพื่อให้นักเรียนในการเรียนเพิ่มขึ้น ดังภาพประกอบ 9 แสดงห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

ภาพประกอบ 9 แสดงห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

2. ศูนย์การเรียนรู้ที่แยกเป็นเอกเทศตั้งที่มหาวิทยาลัยเซนต์เทินแคลิฟอร์เนียได้ดำเนินโครงการเป็นผลสำเร็จไปแล้วนั้น เป็นการใช้ห้องใดห้องหนึ่งของโรงเรียนหรืออาจเป็น 2 ห้องติดกันเพื่อทำเป็นศูนย์การเรียนรู้โดยเฉพาะโดยแบ่งโต๊ะออกเป็นกลุ่มๆ การจัดศูนย์กิจกรรมในห้องนี้จะกระจายไปทั่วห้องและมีเก้าอี้มากพอที่จะให้ครูนักเรียนทั้งชั้นมาประกอบกิจกรรมตามความสนใจเป็นเวทีให้ครูทำการสอนแบบใหม่ๆ นอกจากนั้นครูอาจหยิบยืมวัสดุอุปกรณ์ไว้ใช้ในชั้นของตนด้วยการจัดกิจกรรมอาจมีกำหนดการ อาทิ มกราคมจะจัดห้องคณิตศาสตร์ กุมภาพันธ์เป็นห้องสังคมศึกษา เป็นต้น

3. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (Communication learning center) คือสถานที่ศึกษาที่จัดบรรยากาศให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาศึกษาหาความรู้ใส่ตนเองด้วยการเรียนจากโปรแกรมการสอนที่จัดไว้ในรูปของชุดการสอนรายบุคคล (Individual instructional packages) ตามหมวดหมู่ของเนื้อหาและประสบการณ์ต่างๆ ในความดูแลของครู ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ที่ปรึกษาและควบคุมโปรแกรมของผู้เรียน พร้อมทั้งจัดเตรียมและหาชุดการสอนตามความต้องการของผู้เรียนในระดับต่างๆ ศูนย์การเรียนรู้เหล่านี้แยกจากห้องเรียน แต่อยู่ในศูนย์กลางของห้องเรียน มีห้องเรียนล้อมรอบ

การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เพื่อให้มีบรรยากาศที่ผู้เรียนจะสามารถประกอบกิจกรรมกลุ่มได้ดี จะต้องประกอบด้วย

1. การจัดโต๊ะ สำหรับกลุ่มหรือศูนย์กิจกรรมแต่ละกลุ่ม และศูนย์สำรองให้ห่างกันพอสมควรเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้ายกลุ่มหรือศูนย์กิจกรรม

2. การจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ไว้ตามมุมห้องหรือกลางริมผนังหรือในห้องสมุดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงเรียน

3. การจัดป้ายนิเทศ ครูควรใช้ป้ายนิเทศที่ติดอยู่กับกระดานดำสำหรับแสดงหัวข้อที่น่าสนใจ อาจมีภาพหรือคำบรรยายประกอบ มีคำถามชวนให้คิด ครูอาจจะติดแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดศูนย์การเรียนรู้ สามารถจัดวิชาต่างๆ ไว้ข้างๆ ผนังห้องหรือมุมห้องซึ่งอาจมีศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ดนตรี ศูนย์คณิตศาสตร์ ฯลฯ การจัดศูนย์ การเรียนในห้องเรียนเช่นนี้ ช่วยส่งเสริมความสนใจความถนัดของนักเรียนและป้องกันมิให้นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียนในชั้นนี้ ทั้งนี้การเลือกรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้แต่ละประเภทนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนคนทั้งหมดจะต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงด้วย

3.4.5 บทบาทของครูและนักเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

ได้กล่าวถึงบทบาทของครูและนักเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ดังนี้

1. บทบาทของครู

บทบาทของครูในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้จะแตกต่างจากห้องเรียนธรรมดา ในส่วนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ให้นักเรียนมีความสำคัญในการเรียนรู้มากที่สุด ดังนั้นบทบาทของครูจึงเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวก หรือกำกับการเรียนรู้ และประสานงานกิจกรรมต่างๆ บันทึกผลการพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนเป็นแหล่งความรู้ให้แก่

2. บทบาทของนักเรียน

บทบาทของนักเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ นักเรียนจะเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากชุดการสอนที่ครูเตรียมไว้บทบาทของนักเรียนที่ควรชี้แจงให้นักเรียนทราบ มีดังนี้

1. ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครูเมื่อนำเข้าสู่บทเรียน บทสรุป และการอธิบายเนื้อหาสาระจนเข้าใจ หากสงสัยให้ถามทันที

2. เมื่อได้รับชุดการสอนแล้วต้องอ่านบัตรคำสั่ง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเมื่อมีคำสั่งให้อภิปราย นักเรียนต้องแสดงความคิดเห็นอย่างตั้งใจและไม่ควรใช้เสียงดังเกินไป

3. ขณะประกอบกิจกรรมกลุ่มต้องร่วมงานกับเพื่อนด้วยความตั้งใจ ไม่ชวนเพื่อนคุยหรือเล่นและไม่นั่งเฉยๆ

4. เมื่อได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มต้องพยายามดูแลผู้ร่วมงาน ไม่วางอำนาจข่มขู่เพื่อนๆ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็น หากมีปัญหาปรึกษาครูควรรยกมือขึ้นหรือเดินไปหาครู

5. นักเรียนที่ไม่ได้เป็นผู้นำกลุ่ม ต้องปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยปฏิบัติงานตามบัตรคำสั่งหรืองานที่หัวหน้ากลุ่มมอบหมาย

6. หัวหน้ากลุ่มอาจแบ่งเบาภาระของครูโดยทำชุดการสอนไปแจกจ่ายเพื่อนร่วมงานในกลุ่มหรือทำหน้าที่ควบคุมเครื่องมือ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์

7. เมื่อทำงานในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว หัวหน้าจะรวบรวมผลงานของเพื่อนๆ ส่งครู

8. เมื่อได้รับมอบหมายงาน นักเรียนจะผลิตวัสดุอุปกรณ์ง่ายๆ เพื่อจัดป้ายนิเทศผนังห้องเรียน

9. เมื่อมีการประเมินผลการเรียน นักเรียนต้องปฏิบัติตน ทำข้อสอบหรือแบบฝึกหัดอย่างระมัดระวัง

จากการศึกษาบทบาทของครูและนักเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ สรุปได้ว่าการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้สามารถลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียนได้ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จากการพูดคุย ให้คำแนะนำ มีความเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือกันและกัน ฯลฯ ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามที่คุณสอนต้องการคือผลสัมฤทธิ์สูงนั้น ทั้งสองฝ่ายควรร่วมมือกันจัดองค์ประกอบต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด

3.4.6 การจักระบบการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน

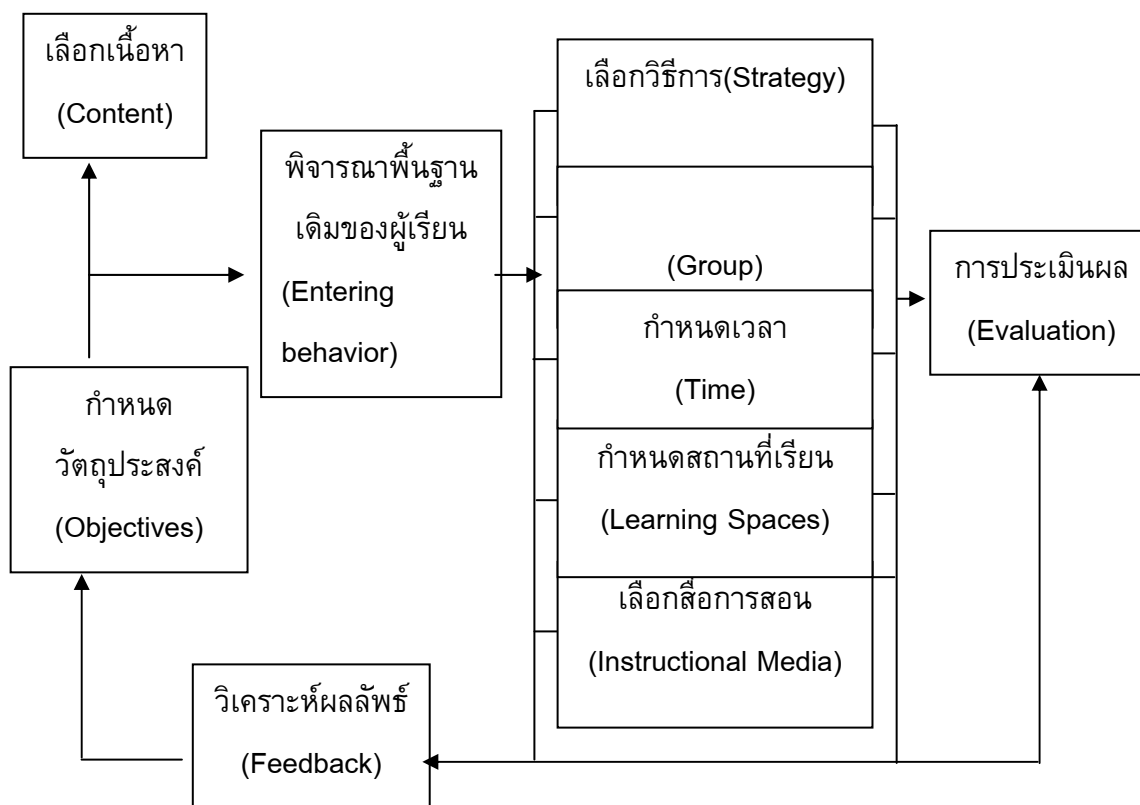
วัชร ไซตริรัตน์. (ออนไลน์. 2548: 4) ได้กล่าวถึงการจักระบบการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ดังนี้

การจัดโปรแกรมการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน เป็นการจักระบวนการสอนโดยอาศัยวิธีการจักระบบในการสอน ในการจักระบบการสอนนี้ จำเป็นต้องมีการวางแผนพิจารณาสิ่งต่างๆให้สอดคล้องกันเพื่อเป็นการจักระบบการณ้การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบโดยใช้สื่อประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตามจุดมุ่งหมาย

เกอร์แลช และอีลาย (Gerlach and Ely. 1971) ได้เสนอแบบของการจักระบบแบบหนึ่งประกอบด้วย

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. เลือกเนื้อหา
3. พิจารณาพื้นฐานเดิมของผู้เรียน
4. เลือกวิธีการที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์
5. จัดกลุ่มนักเรียน
6. กำหนดเวลา
7. กำหนดขนาดของสถานที่เรียน
8. เลือกสื่อการเรียนการสอน
9. ประเมินผล
10. วิเคราะห์ผลลัพธ์

ดังภาพประกอบ 10 แสดงการจักระบบของเกอร์แลชและอีลาย

ภาพประกอบ 10 แสดงการจัดระบบของเกอร์แลชและอิลาย

จากการศึกษาเอกสารการจัดระบบการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ สรุปได้ว่าเป็นการจัดกระบวนการสอนโดยอาศัยวิธีการจัดระบบในการสอน การจัดระบบการสอนนี้ ต้องมีการวางแผนพิจารณาสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกันเพื่อเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและตรงตามที่คุณสอนต้องการ คือ ผลสัมฤทธิ์สูง

3.4.7 การจัดกลุ่มศูนย์กิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2517: 31) ได้กล่าวถึงการจัดกลุ่มศูนย์กิจกรรม ดังนี้

ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ จะต้องมีการจัดกลุ่มศูนย์กิจกรรมให้นักเรียนได้เรียงกันมาศึกษา โดยใช้เวลาศึกษาประมาณศูนย์กิจกรรมละ 15–20 นาที ศูนย์การเรียนรู้หนึ่งๆ จะประกอบด้วยศูนย์กิจกรรมหลายศูนย์และศูนย์กิจกรรมแต่ละศูนย์จะประกอบด้วย

1. เนื้อหาของบทเรียน ในการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่ศึกษา ออกเป็นตอนย่อย ๆ เนื้อหาตอนหนึ่งจะประจำอยู่ที่ศูนย์กิจกรรมหนึ่งนั่นคือ ถ้าแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ตอน ก็จะมีศูนย์กิจกรรม 5 ศูนย์ และในแต่ละศูนย์นักเรียนจะเรียนเนื้อหาที่แตกต่างกัน

2. สื่อการเรียน เป็นวัสดุที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครูต้องเลือกสื่อการเรียน ชนิดต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละตอน วัสดุอุปกรณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูต้องเลือกสื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละตอน วัสดุอุปกรณ์ในแต่ละศูนย์ จะจัดอยู่ในรูปชุดการสอน ซึ่งเรียกว่า “ชุดการสอนในศูนย์การเรียน”

3. บัตรคำสั่ง บัตรคำสั่งทำหน้าที่แทนครูในการอธิบายและสั่งนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้เข้าใจวิธีการเรียนในศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับชั้น รวมทั้งหัวข้ออภิปรายหรือคำถามที่ครู ประสงค์จะให้นักเรียนรายงาน บัตรคำสั่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 คำอธิบายสั้น ๆ ในเรื่องที่จะศึกษา

3.2 คำสั่งให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม

3.3 การสรุปบทเรียน อาจใช้การอภิปรายหรือตอบคำถาม

บัตรคำสั่งที่ดีต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจนและครอบคลุมกิจกรรมที่ครู ต้องการให้นักเรียนทำบัตรคำสั่ง ควรทำให้แข็งแรงติดกับกระดาษแข็งสำหรับใช้งานในคราวต่อไปได้

4. เครื่องเขียน หลังจากที่นักเรียนเสร็จสิ้นกิจกรรมที่กำหนดให้แล้ว ครูอาจให้นักเรียน รายงานผลเพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการวัดผลของนักเรียนและเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียน ดีขึ้น ครูจะต้องเตรียมเครื่องเขียนไว้ให้พร้อม เครื่องเขียนที่จำเป็นคือ ปากกา ดินสอ กระดาษ สำหรับเขียนรายงาน เป็นต้น

องค์ประกอบทั้ง 4 นี้ จะรวมกันอยู่เป็นชุดๆ บรรจุไว้ในซองละ 1 ชุด เมื่อนำซองเหล่านี้ มาร่วมกันไว้ในกล่องเรียกว่า ชุดการสอน โดยมีลักษณะเป็นชุดการสอนแบบกลุ่ม

ปราณี เลี่ยมพุทธทอง. (2520: 19) ได้กล่าวถึง การจัดกลุ่มกิจกรรมซึ่งเป็นการจัดกลุ่ม ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนั้นมีหลักการจัด 3 ประเภท ดังนี้

1. จัดกลุ่มตามความสามารถ (Grouping by activity) จัดนักเรียนที่มีระดับ ความสามารถและสติปัญญาเท่าๆ กัน

2. จัดกลุ่มตามความสนใจ (Grouping by interest) มักเป็นการจัดกลุ่มเพื่อศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม

3. จัดกลุ่มตามอัตราความสามารถในการเรียน (Achievement) ใช้เมื่อต้องการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากการศึกษาเอกสารการจัดกลุ่มศูนย์กิจกรรม สามารถสรุปได้ว่า การจัดกลุ่มศูนย์กิจกรรมจะต้องจัดศูนย์กิจกรรมให้นักเรียนได้เรียงกันมาศึกษาโดยใช้เวลาศึกษาประมาณ ศูนย์กิจกรรมละ 15–20 นาที ศูนย์การเรียนหนึ่งๆ จะประกอบด้วยศูนย์กิจกรรมหลายศูนย์และศูนย์กิจกรรมแต่ละศูนย์จะประกอบด้วย เนื้อหาของบทเรียน สื่อการเรียน บัตรคำสั่ง เครื่องเขียน โดยการจัดกลุ่มให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนั้นมีหลักการดังนี้ จัดกลุ่มตามความสามารถ จัดกลุ่มตามความสนใจจัดกลุ่มตามอัตราความสามารถในการเรียน เพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันกัน เพราะจุดมุ่งหมายคือ การร่วมมือกันและช่วยเหลือกันและกัน

3.4.8 ข้อดีและข้อจำกัดของศูนย์การเรียน

วารินทร์ รัตมีพรหม (2531: 119) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของศูนย์การเรียน ดังนี้

ข้อดีของศูนย์การเรียน นอกจากประโยชน์ที่ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองแล้ว ผู้สอนที่นำศูนย์การเรียนมาใช้ก็ยังมีเวลาที่จะพบกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มเล็กๆ รอบห้องเรียนที่ผู้เรียนอยู่ตามศูนย์การเรียนนั้น ทำให้ครูสามารถให้คำแนะนำได้อย่างทั่วถึง และยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองและเรียนช้าหรือเร็วได้ตามความสามารถของตนเอง นอกจากนั้น ศูนย์การเรียนยังทำให้ผู้เรียน ทุกคนได้ร่วมกิจกรรมและมีการตอบสนองด้วย

ข้อจำกัดของศูนย์การเรียน คือ ต้องใช้เวลาและแรงงานมากในการวางแผนและจัดทำขึ้นทั้งตัวศูนย์การเรียนและวัสดุที่จัดใส่ในศูนย์ ผู้สอนที่ใช้ศูนย์การเรียนจึงเป็นผู้จัดระเบียบบริหารห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533: 46) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนไว้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรู้จักทำงานร่วมกับหมู่คณะ อาจทำได้ด้วยการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน โดยถือกิจกรรมการเรียนเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ และเริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2518: 124) ได้กล่าวถึง ข้อดีของห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศการเรียนตามความสนใจของนักเรียน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ฝึกการทำงานเป็นหมู่ เคารพสิทธิและฟังความคิดเห็น
4. ส่งเสริมเสรีภาพของนักเรียนในการแสดงความคิดเห็น

5. เปิดโอกาสให้ครูใกล้ชิดกับนักเรียนทุกๆ กลุ่ม ให้ครูได้สังเกตพัฒนาการของนักเรียนดียิ่งขึ้น

6. ช่วยให้การถ่ายทอดความรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มิใช่ครูบังคับให้นักเรียนจดและท่องจำเพียงอย่างเดียว

7. ให้ครูตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในการค้นคว้าหาความรู้ในวิชาที่สอนเพิ่มเติม สืบหาแหล่งวัสดุอุปกรณ์และคิดค้นประดิษฐ์อุปกรณ์ต่างๆ ขึ้นเอง

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ข้อดีของศูนย์การเรียน เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้โดยตรงด้วยการเรียนด้วยตนเอง ผู้สอนที่นำศูนย์การเรียนมาใช้มีเวลาที่จะพบกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มเล็กๆ รอบห้องเรียนที่ผู้เรียนอยู่ตามศูนย์การเรียนนั้น การใช้วิธีสอนแบบศูนย์การเรียนนอกจากจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีปกติแล้ว ยังทำให้เกิดผลต่อการพัฒนากระบวนการกลุ่มด้วย

ข้อจำกัดของศูนย์การเรียน ต้องใช้เวลาและแรงงานมากในการวางแผนและจัดทำขึ้น ทั้งตัวศูนย์การเรียนและวัสดุที่จัดใส่ในศูนย์

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนแบบเดิม

4.1 ความเป็นมาและความหมาย

แนวการสอนแบบเดิม (Traditional instruction) เป็นวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar translation instruction) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1950 นิยมใช้สอนภาษากรีกและลาติน การสอนแบบนี้ไม่เน้นการฟัง-พูด แต่เน้นไวยากรณ์และการแปล เพื่อให้สามารถอ่านตำราและวรรณคดีภาษากรีกและลาตินได้ การสอนแบบไวยากรณ์และแปลนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์วรรณคดีอังกฤษ เนื่องจากมีความเชื่อว่าการเรียนไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเขียนภาษาที่เรียนได้ดีขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังคาดหวังว่าการเรียนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีนี้จะช่วยเพิ่มพูนสติปัญญาของผู้เรียน แม้ว่าผู้เรียนจะไม่เคยมีโอกาสดูแลใช้ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนในการพูด แต่เป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าอันจะนำไปสู่การพัฒนาความคิด สติปัญญา ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมากการสอนแบบเดิมจะเน้นทักษะการอ่านและการเขียน เพราะภาษาที่ใช้ในวรรณกรรมเป็นภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด ส่วนทักษะการฟังและการพูด ตลอดจนการออกเสียง จะใช้วิธีเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ และแปลเป็นภาษาของตน ผู้สอนจะ

การสอนแบบนี้ เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาจริงๆ มากกว่าที่จะให้พื้นฐานในการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าภาษามีระบบอย่างไรมากกว่าที่จะรู้ว่า เจ้าของภาษาใช้ภาษาอย่างไร ซึ่งการสอนแบบนี้ ปัจจุบันยังเป็นมาตรฐานการสอนภาษาในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2543: 85–86)

จากการศึกษาความเป็นมาและความหมายดังที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบเดิมยึดแนวคิดที่ว่า ภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบและระเบียบการเรียนรู้ภาษา คือ การเรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาษา ดังนั้นจุดประสงค์พื้นฐานของการสอน คือ ให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านวรรณกรรมภาษาต่างประเทศที่เรียน และรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน โดยเชื่อว่าผู้เรียนรู้ไวยากรณ์และความหมายของคำศัพท์ต่างๆ แล้วก็สามารถเข้าใจข้อความต่างๆ ในภาษาที่เรียน สามารถใช้ภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง และถ้าผู้เรียนสามารถแปลเป็นภาษาของตนได้ก็จัดได้ว่าประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนด้วย

4.2 ขั้นตอนแนวการสอนแบบเดิม

แนวการสอนแบบเดิม ประกอบด้วยบทเรียนและแบบฝึกหัด โดยในบทเรียนแต่ละบทเป็นบทความ หรือข้อความให้ผู้เรียนอ่าน และมีคำศัพท์ ไวยากรณ์ที่นำมาจากบทความนั้น ขั้นตอนการสอนแบบดั้งเดิม มีดังนี้ (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2543: 94–95)

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกออกเสียง (Pronunciation practice)

จะฝึกวิธีการออกเสียง การเน้นและสำเนียงของประโยค และสำนวนประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกพูด (Speak)

จะฝึกสนทนาโดยเน้นโครงสร้างประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูจนสามารถใช้บทสนทนานั้นได้คล่อง แล้วจึงให้นักเรียนจับกลุ่มหรือจับคู่กันหัดสนทนากับเพื่อนในการฝึก อย่านักเรียนอ่านจำหนังสือ

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกฟัง (Listen to that)

จะฝึกการหัดฟังจากเสียงของเจ้าของภาษาที่พูดด้วยความเร็วปกติโดยหัดฟังจากวีดิทัศน์แล้วทำงานที่กำหนดให้

ขั้นตอนที่ 4 ฟังและพูด (Get the message)

เป็นการฝึกการฟัง ส่วนหรือประโยคที่นักเรียนอาจเข้าใจผิดได้ง่ายโดยใช้ชีวิตทัศนประกอบ นักเรียนอาจจะฝึกทั้งห้องแล้วให้นักเรียนพูดโต้ตอบกับบุคคลในทัศนหรือให้นักเรียนฝึกโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 5 ฝึกพูด (Let's talk)

เป็นการฝึกให้นักเรียนรวบรวมสิ่งที่เรียนมาแล้วมาใช้สร้างบทสนทนาเองแล้วให้นักเรียนโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 6 ฟังฟัง (Listen and do it)

เป็นการฝึกการฟัง ซึ่งจะให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกับทัศนอาจจะร้องเพลง หรือเล่นเกมส์ โดยใช้ทัศนประกอบ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5.1 ความเป็นมาของความสนใจต่อการเรียน

ความสนใจกับวิชาที่เรียน หมายถึง ความรู้สึกเอาใจใส่ที่จะเรียนในวิชานั้นมองเห็นความสำคัญของวิชา ไม่เบื่อหน่ายในขณะที่เรียน ความสนใจในวิชาที่เรียนรวมทั้งแรงจูงใจที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาใดมักจะเรียนวิชานั้นได้ดีกว่าที่เรียนโดยปราศจากความสนใจ และการที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ย่อมทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้น นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาใดก็ตามจะมีความสนใจค้นคว้า ติดตามผลในเรื่องนั้น (Shepps and others. 1971: 71-73)

จากการศึกษาความเป็นมาของความสนใจต่อการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่คนเรามีแรงจูงใจในการทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จย่อมมีความสนใจเป็นพื้นฐาน จากการสังเกตพบว่านักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนจะมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยปราศจากความสนใจ ดังนั้นนักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว อันจะช่วยให้เข้าใจในบทเรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีด้วย

5.2 ความหมายของความสนใจ

ได้มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายของความสนใจไว้ ดังนี้ ดิวอี้ (Dewey. 1959:66) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

นันทนल्ली (Nunnally. 1970: 415) ได้สรุปไว้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความชอบในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ

กู๊ด (Good. 1973: 311) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่ง หรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้นโดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

น้อมฤดี จงพยุงะ และคนอื่นๆ (2519: 258) กล่าวถึงความสนใจว่า หมายถึง อาการอยากรู้อยากเห็น อาการชอบทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาการสนุกเพลิดเพลินในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาการซาบซึ้งในคุณค่าที่มีต่อสิ่งใด ๆ

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527: 36) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรักชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจะทำกิจกรรมที่สนใจนั้นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่เพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของตน

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2538: 233) ได้กล่าวว่าความสนใจมีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติมาก กล่าวกันว่าความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือ ความสนใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดีนั่นเอง และความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันเนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญๆ คือ ความต้องการ ความถนัดและสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาความหมายของความสนใจ สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดย มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นๆ มีการรับรู้และมีการตอบสนองต่อการรับรู้แล้วเกิดการยอมรับในคุณค่าในที่สุด

5.3 ความสำคัญของความสนใจต่อการเรียน

เพาเวลล์ (Powell. 1963: 330) ได้ให้ทรรศนะว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจนี้ เด็กจะมีสมาธิในการเรียนอันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

บลูม (มยุรี นพภักย์. 2527: 12; อ้างอิงจาก Bloom. 1976: 13-15) ยืนยันว่าถ้า นักเรียนเรียนด้วยความสนใจและกระตือรือร้น จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว เป็นผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนอย่างขาดความสนใจ และขาดความกระตือรือร้น

น้อมฤดี จงพยุหะ และคนอื่นๆ (2519: 258) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ จะได้ผลสมความมุ่งหมายเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจด้วยส่วนหนึ่ง ความสนใจจะทำให้ นักเรียนเกิดความตั้งใจ คือ เอาจิตใจมาจดจ่ออยู่กับบทเรียนตลอดเวลา อันจะช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดี

จากการศึกษาความสำคัญของความสนใจต่อการเรียนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสนใจเป็นหัวใจสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้สอนควรจัดสภาพการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนให้เกิดความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจในสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

5.4 ลักษณะของความสนใจ

เพาเวลล์ (Powell. 1963: 330) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน และสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ตลอด ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนด้วย

วณิช บรรจง และคนอื่นๆ (2516: 330) กล่าวถึงลักษณะของความสนใจ ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ บุคคลจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างๆ ไป
2. ความสนใจ เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล บุคคลหนึ่งอาจจะสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่บุคคลอื่นๆอาจจะไม่สนใจต่อสิ่งนั้น
3. ความสนใจทำให้บุคคลเอาใจใส่และจดจำสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจ ต่อสิ่งใดแล้ว ย่อมมีความมุ่งหมาย อย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่นต้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ต้องการปฏิบัติ เป็นต้น

5. บุคคลย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้าบุคคลนั้นมีความสนใจต่อสิ่งนั้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของความสนใจ สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะการแสดงออกของผู้ที่มีความสนใจในการเรียนนั้น เป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงความรู้สึกรักชอบพอ ซึ่ชื่นชม และการดูแลเอาใจใส่ต่อสิ่งนั้นเป็นอย่างดี เหตุเพราะตรงตามความต้องการและตรงเป้าหมายของบุคคลนั้น โดยผู้ที่มีความสนใจในการเรียนนั้นมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้สึกรักชอบหรือพอใจ
2. ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง
3. ความมานะพยายาม และเอาใจใส่ต่อสิ่งนั้นๆ
4. การมองเห็นประโยชน์ และคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

5.5 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม (2516: 73) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กไว้ ดังนี้

1. ความสนใจเกิดจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ไม่จำเป็นต้องสนใจสิ่งเดียวกันในเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพร่างกาย ความสนใจสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย

4. ความสนใจอาจเปลี่ยนแปลงตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจ เซาว์ปัญญาของเด็ก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีเซาว์ปัญญาสูงจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและสลับซับซ้อนกว่าเด็กที่มีเซาว์ปัญญาต่ำ

บงกช สัปพันธ์ (2529: 48) ได้รวบรวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจไว้ ดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะคนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย

4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตนได้

5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพจิตใจและเชาว์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับของเชาว์ปัญญาต่ำจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่าง และไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้มีระดับเชาว์ปัญญาสูง มักจะสนใจหลายๆ ในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก ผิดกับผู้มีระดับของเชาว์ปัญญาสูง มักจะสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก

6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์ เด็กอาจไม่สนใจ เป็นเพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน สรุปได้ดังนี้

1. เกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. มีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล
3. ความสนใจเฉพาะอย่าง อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล
4. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจ เชาว์ปัญญาของเด็ก

5.6 สาเหตุของความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528: 92) กล่าวถึง สาเหตุของความสนใจ ดังนี้

1. อาจจะเป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไปนี้

2. อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อน หรือลัทธิเอาอย่าง
3. อาจมีสาเหตุมาจากผลประโยชน์
4. อาจมีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากเห็น
5. อาจมีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัว

กฤษณา ศักดิ์ศรี (สุทธิชา เพชรวีระ. 2550: 76; อ้างอิงจากกฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530: 216-217) อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนเราเกิดความสนใจ มีดังนี้

1. เกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ (Association) เช่น จากการอ่าน การติดต่อสิ่งใดที่ทำให้ความพอใจได้หรือเห็นสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์

2. สิ่งกระตุ้น ความสนใจเกิดจากสิ่งกระตุ้นหลายๆ ลักษณะ
  3. ความรู้ ความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ
  4. ความสนใจเกิดจากการได้รับผลสำเร็จ ถ้าทำงานประสบผลสำเร็จได้รับคำชมเชย จะเกิดความภาคภูมิใจและเกิดมีความสนใจที่จะทำการงานนั้นให้ดียิ่งขึ้นเพราะมีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลยิ่งขึ้นอีก
  5. ความสนใจเกิดจากความต้องการ บุคคลมีความต้องการทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ความต้องการทำให้คนเราพยายามหาทางบำบัดความต้องการ สนใจที่จะเสาะแสวงหา ลู่ทางสู่ความสำเร็จ
  6. เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น ชาวประมงน้ำตื้น เล่นเรือไปหาปลาอยู่เป็นประจำ ว่ายน้ำ ดำน้ำเก่ง จึงสนใจกีฬาแข่งเรือใบ สิ่งแวดล้อม ความเคยชิน ความชำนาญ
  7. เกิดจากการฝึกอบรมโน้มนำให้เกิดความสนใจ
  8. เกิดจากการยกย่องชมเชยจากสังคม จากผู้ที่เราเคารพนับถือ ย่อมมีอิทธิพล ส่งเสริมให้ความสนใจ เข้มแข็งขึ้นและดำเนินต่อไป
  9. ความช่วยเหลือของบุคคลซึ่งเคยสนใจมาแล้ว จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสนใจตาม ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (2538: 44-45) กล่าวว่า ความสนใจเกิดจากสาเหตุ ดังนี้
    1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจเรียน เพื่อจะได้เข้าใจ
    2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมและสนใจ จะทำให้เกิดความสนใจตามไปด้วย
    3. เกิดจากการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือชีวประวัติของนักประดิษฐ์ ก็จะทำให้เกิดความสนใจ ที่จะประดิษฐ์สิ่งต่างๆ บ้าง
    4. การศึกษาหรือการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ แม้ในตอนแรกจะไม่มี ความสนใจในสิ่งนั้น
    5. ความแปลกประหลาด เมื่อพบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อน ก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น
- จากการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของความสนใจ สามารถสรุปได้ดังนี้
1. ผลมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไปนี้
  2. ผลมาจากการตามอย่างเพื่อน หรือลัทธิเอาอย่าง

3. ผลมาจากผลประโยชน์
4. ผลมาจากความอยากรู้อยากเห็น
- 5 ผลมาจากเรื่องส่วนตัว

5.7 การสร้างความสนใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียน ครูควรคำนึงถึง สิ่งต่างๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ ผ่อนปรนให้ความสนใจแก่นักเรียน ให้การยอมรับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งกับตนเอง ลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพการเรียนให้กระตุ้น ความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ลงโทษเมื่อทำการบ้านหรือทำการทดสอบไม่ได้

3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งความหวังที่จะตรงกับความจริง คาดหวังความสำเร็จและความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางบวก

4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน แม้การแข่งขันจะเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน แต่สภาพการณ์ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันอย่างมากมาย เพราะนักเรียนจะไม่มี การช่วยเหลือกันและกัน

5. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

6. กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้เพราะรู้สึกอยากเรียนด้วยตนเอง ไม่ใช่จากสิ่งล่อตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีความสนใจในสิ่งต่างๆ อยู่แล้ว ถ้าจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้เหมาะสม ก็จะสามารถเร้าความสนใจซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์

7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจโดยใช้เครื่องล่อใจต่างๆ การเรียนโดยให้นักเรียนมีความสนใจด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญและพึงประสงค์ แต่บางครั้งหากครูพบว่า การเรียนน่าเบื่อ มีเพียงบางคนเท่านั้นที่สนใจ ครูต้องหาวิธีกระตุ้นด้วยเครื่องล่อต่างๆ เช่น ใช้แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าหรือรางวัล วิธีที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนเป็นผู้ใช้เครื่องล่อด้วยตนเอง

สุโท เจริญสุข (2525: 72) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ดังนี้

1. นำเอาเรื่องหรือสิ่งที่แปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้นักเรียนดู
2. ทำบทเรียนให้สนุก โดยการใช้อุปกรณ์การสอนและเทคนิควิธีหลายรูปแบบ
3. ทำบทเรียนให้กระจำ โดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย และเป็นรูปธรรม
4. ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนอยู่เสมอ
5. จัดสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ
6. มีการเสริมแรง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2538: 243) ได้เสนอแนะ วิธีสร้างความสนใจ ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้บทเรียน สภาพห้องเรียนและสื่อการเรียนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา

2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้นๆ

3. จัดสภาพห้องเรียนที่น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งที่ดีตื่นเต้นใจ สิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงบ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียน จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ

4. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้นๆ ต่อไป

สุทธิชา เพชรวีระ.(2550: 79; อ้างอิงจาก กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530: 219-220) ได้กล่าวถึง การสร้างความสนใจในเรื่องการเรียนว่าเป็นหน้าที่ของครู ซึ่งครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ก่อนสอนเรื่องใดครูควรนำเข้าสู่บทเรียน ปูพื้นฐานเรื่องที่จะสอนใหม่ โยงให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมของเด็ก

2. จัดบทเรียนให้เหมาะกับความสามารถในการเรียนของเด็ก ถ้ายากเกินไปเด็กก็ท้อถอย ง่ายเกินไปก็เบื่อ ควรให้ยากง่ายพอเหมาะดีที่จะท้าทายผู้เรียน

3. ส่งเสริมให้เด็กมีความสำเร็จในกิจกรรมต่างๆ เพราะความสำเร็จในการทำงานเป็นยาวิเศษที่จะยั่วให้เด็กสนใจในการเรียน ครูศึกษาให้รู้ถึงความสามารถของเด็ก แล้วจัดกิจกรรมให้เด็กทำจนสำเร็จ ตามความสามารถ ต่อจากนั้นเขาจะบังเกิดความสนใจในงานนั่นเอง

4. ชี้แจงให้เด็กเห็นความก้าวหน้าของตน เพื่อเป็นแรงจูงใจ ทำให้เด็กอยากเรียนมีความสนใจในงานนั้น

5. ครูควรชี้ให้เด็กเห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียน ชี้ให้เห็นประโยชน์ของสิ่งที่ควรสนใจและจัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์ อยู่ในสภาพที่สะดวก สบาย มีบรรยากาศที่ดี

6. ครูต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น เพราะเจตคติที่ดีต่อวิชาใดย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้เด็กสนใจในวิชานั้นมากขึ้น และใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม ช่วยให้เข้าใจดี ง่าย รวดเร็ว แต่ไม่ควรใช้มากหรือน้อยจนเกินควร

7. ควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนให้มาก ให้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเองบ้าง เช่น ให้อภิปราย

8. จัดบทเรียนให้มีความหมายต่อชีวิตเด็ก เด็กย่อมสนใจบทเรียนที่จะนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้

9. ใช้เทคนิควิธีต่างๆ และจิตวิทยาช่วยในการเรียนการสอน พาไปศึกษานอกสถานที่ เล่าประสบการณ์น่าสนใจที่เกี่ยวกับบทเรียน ครูซักถามไม่ยาก หรือง่ายเกินไป ใช้แรงเสริมจัดบทเรียนให้เหมาะกับเหตุการณ์

10. สร้างความรู้สึกพื้นฐานก่อนสอนเรื่องนั้น เพื่อจะได้โยงความสัมพันธ์สู่เรื่องที่จะสอนใหม่ ถ้าไม่มีพื้นฐานมาก่อนจะเข้าใจยาก ไม่อยากสนใจ ดังนั้นผู้สอนควรมุ่งสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ควบคู่กันไปกับการสอน โดยให้เรียนโดยการกระทำ ให้มากที่สุด

11. ดำเนินการสอนให้คล้อยตามสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็นของเด็ก เพราะสัญชาตญาณชนิดนี้ เป็นรากฐานของความสนใจ เกิดจากการที่มีสิ่งแปลกประหลาด หรือความแปลกประหลาด เป็นเครื่องช่วยกระตุ้น ฉะนั้นในการสอนครูก็หาเรื่องแปลกๆ มาเล่า พยายามส่งเสริมให้เด็กกระตือรือร้นและอยากรู้อยากเห็นยิ่งขึ้นไปเป็นลำดับ ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถาม อภิปรายระหว่างกันและกันและให้เด็กเรียนแบบเล่น (Play way) บ้างจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจได้มาก

12. สอนให้สนุก เช่น พูดยาทำนองชวนขบขันเป็นครั้งคราว เล่าเรื่องสนุก การแสดงออก ทางเสียง ทางกิริยาท่าทางและทางหน้าตาของครู หากรู้จักแสดงให้เหมาะสมแล้วก็ย่อมจะช่วยปลุกความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี

13. สอนบทเรียนให้หนักไปทางรูปธรรมมากกว่านามธรรม แสดงตัวอย่างสิ่งของ และให้นักเรียนจับต้องได้ พานักเรียนไปชมสถานที่อันเป็นประโยชน์ หรือเป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถเข้าใจถึงประโยชน์และคุณค่าได้โดยง่าย

14. ทำบทเรียนให้เป็นที่กระจ่างแจ่มไม่เคลือบแคลง ใช้ถ้อยคำสำนวนที่เข้าใจได้ง่าย เหมาะสมกับความสามารถและวัยของเด็ก

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความสนใจ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ
2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ
3. จัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน
5. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ
6. ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน

5.8 การวัดความสนใจ

เพาเวล (Powell. 1963: 337-338) ให้ความเห็นว่า ความสนใจอาจวัดได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (Interest inventories) แบบวัดความสนใจ ประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ เหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกแท้จริงของตน
3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์

เดวิส (รุจิรา โพธิ์สุวรรณ. 2540: 66; อ้างอิงจาก Davis. 1964: 160-161) ได้เสนอแนะเทคนิคสำหรับวัดความสนใจไว้ ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่าเขามีความสนใจสิ่งนั้น
2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น เพราะคนเราย่อมจะทำสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่สนใจ
3. ให้แต่ละคนแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ ที่กำหนดให้

สำหรับการที่จะวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้องที่สุดนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางด้านร่างกาย และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม Powell (1963: 238) ได้กล่าวว่า เราสามารถวัดความสนใจได้โดยต่อไปนี้ คือ ใช้แบบสอบถามความสนใจใช้

วิธีการวัดความสนใจที่กล่าวมาสามารถใช้วัดความสนใจของบุคคลได้ทั้งสิ้น แต่การจะนำไปใช้กับใครในสถานการณ์แบบใดนี้ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบุคคลนั้นไปใช้เอง และจากการวัดโดยวิธีใช้ต่าง ๆ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่า การวัดความสนใจโดยวิธีใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด เราความสนใจที่สุดและเชื่อถือได้ (Mehrens and Lehmann, 1969: 218)

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดความสนใจในการเรียน สรุปได้ว่า การวัดความสนใจ สามารถใช้เครื่องมือวัดได้ 3 วิธี ได้แก่ คือ ใช้การสังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามความสนใจ โดยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนนั้น เราสามารถสร้างขึ้นมาใช้เองได้ หรือจะเลือกซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งจะมีหน่วยงานหรือบริษัทผู้ผลิตที่จะมีกลุ่มนักวัดผลผู้เชี่ยวชาญทำการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามได้มาตรฐานเพื่อการจำหน่าย ทั้งนี้การที่ผู้สอนจะเลือกใช้เครื่องมือแบบใดควรพิจารณาถึงความเหมาะสมกับการวัดนั้น ๆ ด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงและถูกต้อง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังและการพูดและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

งานวิจัยต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola, 1980: 1985-A- 1986-A) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบ (Modern Language Association-Co-operative Foreign Language Test) โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมันระดับ 2 และระดับ 4 ซึ่งกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน และ 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง-พูดจากกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม โดยทั้งสองกลุ่มมีครูคนเดียวกัน แบบเรียนและหลักสูตรอย่างเดียวกัน ใช้เวลาทดลอง 4 ภาคเรียน ผลปรากฏว่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งทางด้านการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดมากขึ้น

แซงเลอร์ (Zuengler, 1993: 403-432) ได้ทดลองส่งเสริม กิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน-เมดิสันประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาชาย

แมคโดนัลด์ ยูล และเพาเวอร์ส (Macdonald, Yule; and Powers. 1994: 75-100) ได้เปรียบเทียบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ใช้ภาษาของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหลุยเซียนา ประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 23 คน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A จำนวน 6 คน ใช้กิจกรรมฟัง-พูดแบบเดิม มีครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน

กลุ่ม B จำนวน 6 คน ให้ฟังเทปด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการภาษา

กลุ่ม C จำนวน 6 คน ใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

กลุ่ม D จำนวน 5 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารซึ่งใช้การสอนและเทคนิคต่างๆ ผสมกัน

ประเมินผลการสอนโดยให้ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ฟังการออกเสียงของนักศึกษาทุกกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนในกลุ่ม A B และ C ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการออกเสียงและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในขณะที่ผู้เรียนในกลุ่ม D มีการออกเสียงและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดีมาก ข้อสรุปคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะต้องเป็นการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอน เทคนิคการสอน และสื่อการสอนอย่างหลากหลาย

งานวิจัยในประเทศ

สุชาติ หล่อนกลาง (2536: 89) ได้ทำการศึกษาถึงความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้การ์ตูนและวิธีสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรุ่งทิพย์ กิติศรีปัญญา (2549: 106) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ผลการทดลองพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 มีพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภิสรา วิริไฟ (ออนไลน์. 2551: 94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเพิ่มความสามารถด้านการฟังโดยใช้กิจกรรมเรียนภาษาอังกฤษจากเพลงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคนิควิมลบริหารธุรกิจ” ด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง กลุ่มทดลองจำนวน 18 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 โรงเรียนเทคนิควิมลบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 88.33/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การใช้เพลงเป็นกิจกรรมฟังภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษามีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 12 คิดเป็นร้อยละ 40 นักศึกษามีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผ่องศรี จตุปา (ออนไลน์. 2551: 102) ได้ทำการศึกษา “การสร้างและผลการใช้สื่อประสม Defeat English เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด (อ42201) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม” ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อประสม Defeat English เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด (อ 42201) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 86.00/81.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เมื่อศึกษาประสิทธิผลของสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด (อ42201) พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ได้จริง เท่ากับ 0.64 หรือ ร้อยละ 64 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับ อันกำหนดให้มีค่าตั้งแต่ 0.50 หรือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สาระภี จุมนอก (ออนไลน์. 2551: 87) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูด โดยการจัดประสบการณ์การเล่นเรื่องประกอบภาพสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 โรงเรียนอนุบาลไพโรบิ่ง อำเภอไพโรบิ่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดโดยการจัดประสบการณ์การเล่นเรื่องประกอบภาพ พบว่าเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 โรงเรียนอนุบาลไพโรบิ่ง มีพัฒนาการทางทักษะการพูดสูงขึ้นทุกด้าน สามารถบอกชื่อสิ่งของการแต่งประโยคปากเปล่า และการเล่าเรื่องสูงกว่าก่อนการทดลองและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า ทักษะการฟังและการพูดจะต้องพัฒนาไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากว่าผู้เรียนจะพูดได้ดีนั้นต้องมีประสบการณ์ในการฟังอย่างเพียงพอ ซึ่งอาจเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ วัยและความต้องการของผู้เรียน เพื่อเพิ่มความกระตือรือร้นของผู้เรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน

6.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี 1981 โวจ (Krashen and Terrell. 1983: 2 citing Voge. 1981) แห่งสถาบันนาชาติภาษาศาสตร์ประยุกต์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษามหาวิทยาลัยชาวเยอรมันที่ได้รับการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับวิธี Contextualized grammar คล้ายกับวิธีการสอนภาษาแบบตรง (Direct method) ซึ่งครูจะพูดแต่ภาษาที่สองแต่จะสอนไวยากรณ์ โดยการบอกความหมายตรงๆ

โวจ (Voge) ได้รายงานว่ นักศึกษาที่เรียนวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หลังจาก 1 เทอม ได้ทำการทดสอบ ผลปรากฏว่ นักศึกษาสามารถทำการทดสอบเกี่ยวกับการพูดและการเขียนได้ดี รวมทั้งใช้คำศัพท์ได้ในจำนวนที่กว้างขึ้น ตลอดจนสื่อสารข้อมูลและใช้ภาษาได้มากขึ้นด้วย และมีความเที่ยงตรงสูงขึ้นในการใช้ไวยากรณ์ ส่วนในการทดสอบไวยากรณ์แบบจุดย่อย (Discrete point grammar) ทั้งสองกลุ่มทำคะแนนได้เท่ากัน สำหรับการสอนทักษะการฟังการพูดโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติยึดหลักสมมติฐานของ แครชเชน ที่ว่าการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

สมมติฐานข้อนี้จะชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนหรือผู้รับรู้อาจจะรับภาษาโดยการเข้าใจในปัจจัยป้อนเข้าอย่างทีละเล็กละน้อย ความสามารถทางการพูดไม่สามารถสอนได้อย่างตรงๆ แต่การพูดนั้นจะพูดออกมาได้เอง หลังจากที่ผู้รับรู้อาจได้สร้างศักยภาพ (Competence) จากปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

การทดลองที่น่าสนใจในเรื่องของการรับรู้ภาษาที่สอง (Krashen; and Robin. 1980: 1-2) ซึ่งได้ทำการทดลองกับเด็ก 2 คน ในการรับรู้ภาษาอังกฤษ คนหนึ่งประสบความสำเร็จ ส่วนอีกคนไม่ประสบความสำเร็จ พอล (Paul) ซึ่งประสบความสำเร็จมีอายุ 5 ปี โดยมีฮวง (Huang) เป็นผู้สังเกตการทดลองนี้ ปัจจัยป้อนเข้าที่เด็กได้รับ (Input) เป็นปัจจัยป้อนเข้าที่ได้ความหมายเหมาะสมสำหรับการรับรู้ภาษา

ส่วนริคาโด (Ricardo) ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จในการรับภาษาที่ 2 มีอายุ 13 ปี และได้รับการสังเกตจากบัตเตอร์เวิร์ท (Butterworth) ปัจจัยป้อนเข้าที่ริคาโด (Ricardo) ได้รับนั้นเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากและสับสน

แวกเนอร์กัฟฟ์ (Krashen; and Terrell. 1983: 2 citing Wagner-Gough. 1980) เสนอว่า เป็นเพราะปัจจัยป้อนเข้าที่แตกต่างกันมากกว่าจะเป็นเรื่องความแตกต่างระหว่างอายุที่ทั้งพอลและริคาโดได้รับทำให้ความสำเร็จของการรับรู้ภาษาที่สองของทั้งสองคนแตกต่างกัน

อีกตัวอย่างหนึ่ง แวกเนอร์กัฟฟ์ เสนอไว้คือ ตัวของแครชเชน (Krashen) ที่ได้เข้าเรียน 4 ภาษาที่แตกต่างกัน เป็นภาษาที่ 2 คือ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาฮีบรู และภาษาแอมฮาริค (Amharic)

แครชเชน บอกว่าเขาได้ฟังการพูดของครูเป็นจำนวนมากทั้งในภาษาเยอรมัน และภาษาฝรั่งเศส แครชเชนได้เข้าเรียนภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่ 2 ในระหว่างที่อยู่ในเวียนนาโดยการเรียนในชั้นเรียนนั้น ใช้ภาษาเยอรมันตลอด นอกจากนี้เขายังได้ประสบการณ์จากการพูดของครูที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ระหว่างที่เขาอยู่ในปารีส และนอกจากนี้ แครชเชนก็ยังเรียนภาษาฝรั่งเศสด้วยวิธี Pucciani-Hamil (Pucciani-Hamil method) ที่ลอสแอนเจลิส (Los Angeles) แครชเชนบอกว่า Interlanguage talk เขาได้พบ ทั้งในภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมัน ในระหว่างที่เขาอยู่ในออสเตรีย (Austria) เขาได้สมัครเป็นสมาชิกของ "Foreign student peer group" ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาต่างชาติจากนานาประเทศ และภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาเยอรมัน

จากการที่ได้ศึกษาด้วยตัวเอง แครชเชน เข้าใจภาษาเยอรมันและภาษาฝรั่งเศสได้ดี แต่จะเข้าใจภาษาเยอรมันได้ดีกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มากกว่าภาษาฝรั่งเศส

อีกตัวอย่าง แครชเซน ได้เรียนภาษาฮีบรู และในชั้นเรียนจะสอนโดยการใช้ภาษาฮีบรูตลอด ตัวเขาก็ต้องพูดภาษาฮีบรู ในการติดต่อกับชาวต่างชาติ สำหรับการเรียนภาษาแอมฮาริคในชั้นเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แครชเซนไม่เคยได้ใช้ภาษาแอมฮาริค หรือใช้ก็เพียงแต่กับพวกที่ไม่มีการศึกษา ดังนั้นความสามารถทางภาษาแอมฮาริค ของแครชเซน อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ แต่จะเข้าใจภาษาฮีบรูได้ดีกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มากกว่าภาษาแอมฮาริคด้วยเช่นเดียวกันกับการเรียนรู้ภาษาเยอรมันและภาษาฝรั่งเศส

จากการที่ แครชเซน ได้ทดลองด้วยตัวของเขาเอง ทำให้เขาสรุปว่าปัจจัยป้อนเข้า เช่น การพูดของครู หรือ Interlanguage talk จะเป็นประโยชน์ในการรับภาษาอย่างมาก

แมคโดเนลล์ (Mc Donald. 1972: 1950-1951) แห่งมหาวิทยาลัยเม็มphis ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาการและการประเมินค่าของชุดการสอนแบบใช้สื่อแบบประสมเพื่อเรียนด้วยตนเอง สำหรับใช้กับการสอนภาษาอังกฤษแบบซ่อมเสริมในวิทยาลัยชุมชนซานเมือง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจาก Mid South Urban Community College จำนวน 126 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากชุดการสอนแบบใช้สื่อประสมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากการบรรยายและ การอภิปรายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียน จากชุดการสอนมีทัศนคติในระดับที่สูงขึ้นกว่ากลุ่มที่เรียนจากการบรรยายและอภิปราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แลงส์ตอฟ (Langstaff. 1972: 1566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พัฒนาการและการประเมินผลของชุดการสอนสำเร็จรูปสำหรับการฝึกหัดครู” วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้ชุดการสอนที่ดัดแปลงจากแบบมูลฐานว่า จะใช้สอนให้เกิดการส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการสอนและเทคนิคการสอนของนักศึกษาวิชาครูหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนระหว่างการทดสอบก่อนการเรียนและการทดสอบหลังการเรียนให้ผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
2. ครูในประจำการทำแบบทดสอบก่อนการเรียนได้ดีกว่านักศึกษา แต่คะแนนสอบหลังการเรียนของทั้งสองกลุ่มไม่มีผลแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า จากการวิจัยแสดงว่าชุดการสอนสามารถส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการสอนและเทคนิคการสอนของนักศึกษาวิชาครูและควรนำไปใช้ต่อไป

สเปียร์ (Spear. 1974: 4680 A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบโดยวิธีวิเคราะห์ระบบระหว่างศูนย์การเรียนสำหรับผู้ใหญ่ การเรียนด้วยโปรแกรมชนิดต่างๆสำหรับผู้ใหญ่กับการเรียนตามปกติ ณ รัฐหลุยส์เซียนา การวิจัยพบว่า การเรียนแบบศูนย์การเรียนให้ความก้าวหน้าและมี

วิทเทียร์ (Whittier. 1973: 216) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของประสบการณ์จากศูนย์การเรียนรู้ในการเปลี่ยนทัศนคติ โดยผลของเด็กชายและเด็กหญิง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลทางความรู้สึก (Affective) คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละระดับ ข้อสังเกตในแต่ละระดับของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความก้าวหน้ากว่าปีการศึกษาแรก เด็กชายเมื่อเริ่มเรียนมีความติดเกี่ยวกับตนเอง (Self - concept) ต่ำกว่าเด็กหญิง แต่ความก้าวหน้าค่อนข้างเห็นชัดมากกว่า และความคงอยู่ของเด็กชายมีมากกว่าเด็กหญิง

ด้านสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความก้าวหน้าทางการเรียนแตกต่างกันเล็กน้อย คะแนนเด็กหญิงคงอยู่สูงกว่าเด็กชาย ทั้งในระหว่างการทำการทดลองก่อนและหลังการทดลอง คะแนนการอ่านและวิชาที่เป็นทักษะเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย

งานวิจัยในประเทศ

กอบกุล รัตนสุคนธ์อำไพ (2520: 43) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนจากศูนย์การเรียนรู้ที่ใช้การวิเคราะห์ระบบกับศูนย์การเรียนรู้ที่ไม่ใช่การวิเคราะห์ระบบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบึง (มัญญวิทยาการ) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากศูนย์การเรียนรู้ที่ใช้การวิเคราะห์ระบบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช่การวิเคราะห์ระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บวรเพ็ญ ทิวะเวช. (2530: 92) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) มีผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี พ.ศ. 2530 จุไรลักษณ์ ชาญณรงค์ (2530: 87) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับที่เรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง ผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ยุพิน พุทธาพิพัฒน์. (2531: 89) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูด แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมีความสามารถด้านการฟัง การพูด แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาติ หล่อนกลาง (2536: 89) ได้ทำการศึกษาถึงความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้ การ์ตูนและวิธีสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้ การ์ตูนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณกมล มั่งสาทอง (2537: 57-58) ได้วิจัยเรื่องการสร้างและหาประสิทธิภาพของ ชุดการสอนเรื่อง “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสิชลคุนธารวิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยประสิทธิภาพชุดการสอน ค่าเฉลี่ยได้ 89.58/88.58 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนโดย ชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปริญญา ชัยชนะ (2538: 45-48) ได้วิจัยชุดการสอนเรื่อง “หลักธรรมในพระพุทธศาสนา” รายวิชา ส 019 พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภัทรญาณวิทยา จังหวัด นครปฐม ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนทั้ง 5 หน่วย มีประสิทธิภาพ 88.42 / 83.68, 83.21 / 88.16, 87.87 / 83.42, 86.35 / 81.84 และ 83.59 / 81.57 ตามลำดับ แสดงว่า ชุดการสอนมี คุณภาพตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเมื่อนักเรียนเรียนจากชุดการสอนแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

สุกัญญา เนตรวงศ์ (ออนไลน์. 2549: 14-15) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง รายงาน การศึกษาการพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา (ว 40282) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการดำเนินการศึกษา มีดังนี้ 1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

พินิจชัย สุวรรณรัตนาก (ออนไลน์. 2550: 18) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่องการสร้างและพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เรื่องมหาราชไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านค้อเมืองแสน อำเภอเวียงชัยน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้ 1. ได้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เรื่อง มหาราชไทย จำนวน 6 ชุดการสอน ได้แก่ ชุดการสอนเรื่องพ่อขุนรามคำแหงมหาราชมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.82/83.80 ชุดการสอนพระนเรศวรมหาราช มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.00/84.52 ชุดการสอนพระเจ้าตากสินมหาราชมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.24/85.24 ชุดการสอนพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.48/86.43 ชุดการสอนพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหาราช มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.48/86.43 ชุดการสอนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.38/93.10 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2. ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ในระดับมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่า การที่จะพัฒนาทักษะการฟังและการพูดนั้นจะต้องเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ วัยและความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้และฝึกทักษะให้มาก เพื่อเกิดความเคยชิน หลังจากนั้นผู้เรียนจะรู้สึกชอบและสนใจที่อยากจะเรียนรู้ภาษาให้ได้มากยิ่งขึ้น และการนำเอาการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีประโยชน์และมีคุณค่าอย่างเป็นรูปธรรม คือส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นวิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ จึงได้เลือกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัย อีกทั้งยังจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการรับภาษาอย่างมีความหมาย โดยกิจกรรมนั้นๆ จะมีรูปแบบเฉพาะหรือมีโครงสร้าง จุดประสงค์ของกิจกรรมคือ การทำให้ปัจจัยป้อนงายขึ้นแก่ผู้เรียนโดยอาศัยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ และใช้วิธีการสื่อความหมายด้วยภาษากาย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาและมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าการสอน โครงสร้างใดๆ แต่เป็นการเน้นการรับรู้และเรียนรู้ภาษาได้อย่างเป็นถาวร

6.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

งานวิจัยในประเทศ

สุทธิชา เพชรวีระ (2550: 15) ได้กล่าวว่า การสอนแบบเดิมนั้น มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาเพียงด้านการอ่านและการเขียนเท่านั้น โดยครูจะเป็นผู้บอกความรู้ให้แก่ผู้เรียนหรือยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนควรมีโอกาสลงมือปฏิบัติ และค้นพบความรู้ด้วยตนเองน้อย การประเมินผล การเรียนรู้ยังประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

วราพร ทองจีน (2550: 16) ได้กล่าวว่า การสอนแบบเดิมเป็นการสอนที่มุ่งส่งเสริมการอ่านและการเขียนโดยการให้ท่องคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ และแปลเป็นหลัก กิจกรรมการเรียนการสอนยึดครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง โดยครูมีบทบาทในชั้นเรียน การสอนส่วนมากจะฝึกให้ผู้เรียนได้รู้ในเรื่องกฎไวยากรณ์การแปล และทำแบบฝึกหัดเป็นหลักก่อนที่จะนำไปสู่ขบวนการอื่นๆ ในภายหลัง

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (ออนไลน์. 2552: 49) สรุปไว้ว่า การสอนแบบเดิมเป็นการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนคร่อมักใช้แผนกิจกรรม โดยมากบทเรียนที่ครูสร้างขึ้นนั้น เป็นสาระที่เกิดขึ้นจากการสืบค้นแล้วคัดลอก หรือสรุปเป็นข้อความนำมาถ่ายทอดลักษณะข้อมูลที่เด็กนักเรียนได้รับนั้น จึงอยู่ในรูปตัวอักษรหรือข้อความที่ครูอ่านให้ฟัง หรือให้จดจำน้อยรายนักที่บทเรียนเหล่านั้น จะสร้างให้นักเรียนเกิดจินตนาการในสมองที่ผูกโยงสิ่งต่างๆ

จากการศึกษาขั้นตอนแนวการสอนแบบเดิมนั้นกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจะพัฒนาบทเรียนให้มีศักยภาพในการสร้างจินตนาการให้เกิดภาพนั้นเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยง่ายและรวดเร็ว เพราะความรู้ที่ได้เกิดการจดจำหลักการ แล้วผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเหตุปัจจัยไว้ได้อย่างเป็นระบบและขั้นตอน ตามลักษณะความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและสังคมบริบทรอบตัวนั่นเอง

ดังนั้น จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิมสามารถสรุปได้ดังนี้ การที่ครูจะสร้างบทเรียนให้นักเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมว่า นักเรียนต้องการความรู้ใดบ้างต้องรับรู้และเรียนรู้เนื้อหาสาระแบบใดถึงจะถูกต้องและเหมาะสม และที่สำคัญผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมอันเป็นขั้นเป็นตอน และยึดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นหลักในกระบวนการเรียนการสอน

6.4 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษารายงานการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของบล็อก (Block. 1971: 104–106) พบว่า ความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนสูงขึ้น และทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

อิสเนพอล (Isnepal. 2005: online) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การจัดทำหลักสูตรทางเลือก: หลักสูตรบูรณาการ (Hightower Intergrated Elementary Curriculum) พบว่าเป็นนวัตกรรมทางการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในโรงเรียนแล้วเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพและความต้องการ ลักษณะของชุมชนหรือท้องถิ่น ตลอดจนคุณลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการ ทั้งนี้จึงส่งผลให้ความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในประเทศ

สุดี งามเฉลียว (ออนไลน์. 2544: 62) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การประเมินผล การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของวิทยาลัยเทคนิคนิคมหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัยพบว่า ระดับ การประเมินผลของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านปรากฏว่า นักศึกษามีการประเมินผลในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากจากการศึกษาพบว่า ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรพัฒนาตนเองให้ทันสมัยมากขึ้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สอนซ้ำๆ พูดจาอย่างเป็นกันเองกับผู้เรียน เหล่านี้ล้วนแล้วแต่จะส่งผลให้นักศึกษามีความตั้งใจและสนใจในการเรียน การสอนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งผู้เรียนก็ควรเข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้มากขึ้น ควรสนใจ สิ่งแวดล้อมรอบตัว เอาใจใส่ต่อการเรียนให้มากขึ้น

ลัดดาวัลย์ อารัมพร (2548: 105) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ และการเสริมแรงที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ นักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบในการทำงานและความร่วมมือในการทำงาน อยู่ในระดับสูง มีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำไพ อัสสุวรรณ (2548: 92) ได้ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนขนาดเล็กในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และศึกษาผลการใช้บทเรียนขนาดเล็กต่อพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทเรียนขนาดเล็กเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาระดับความสามารถ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในด้านความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมของเนื้อหา การใช้ภาษาและการออกเสียงอยู่ในระดับดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทธิชา เพชรวีระ (2550: 115) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคินิยม (Constructivism) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคินิยม(Constructivism) กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจในการเรียนนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ความสนใจในการประกอบกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ความตั้งใจในการประกอบกิจกรรมตามความคาดหวัง ความกระตือรือร้นในการประกอบกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และความกล้าแสดงออกในการประกอบกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ เมื่อเกิดพฤติกรรมเหล่านี้ขึ้น สิ่งที่จะตามมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีศักยภาพเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 94 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random assignment)

กลุ่มทดลอง จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ

ศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

กลุ่มควบคุม จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียน บทความและวารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) เรื่อง Caillou and the dragon และ Reuse paper. Reduce plastic: How to make a recycle bag from newspaper โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ และตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลา 4 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชุมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม	12	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
รวม	16	คาบ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทดลอง ซึ่งมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม โดยวิธีการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 110-128)

1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียน บทความและวารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์

1.3 นำเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเสนอแนะมา

1.4 ศึกษาและสร้างแผนการสอนด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยมีขั้นตอนดัดแปลงมาจากยุพิน พุทธาพิพัฒน์ (2531: 52) และเสาวลักษณ์ รัตนิวิษฐ์ (2550) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นอภิปรายและนำเข้าสู่บทเรียน

ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียน แนะนำการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยครูจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 6-8 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมตามศูนย์ต่างๆ 3 ศูนย์ ครูจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะและให้คำปรึกษากับนักเรียนในแต่ละศูนย์กิจกรรม ศูนย์หนึ่งๆ อาจใช้เวลาตั้งแต่ 10-20 นาที เมื่อหมดเวลาที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะหมุนเวียนไปทำกิจกรรมในศูนย์อื่น และต้องทำกิจกรรมให้ครบทุกศูนย์ บางครั้งผู้เรียนบางกลุ่มอาจทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดไว้ ครูจึงควรจัดกิจกรรมสำรอง หรือเรียกว่า “ศูนย์สำรอง” ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาในช่วงเวลาที่ยังไม่อาจเปลี่ยนศูนย์ได้

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นประกอบกิจกรรม โดยแบ่งศูนย์กิจกรรมออกเป็น 3 ศูนย์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศูนย์กิจกรรมที่ 1 ฟังฟังโดยรวมทั้งหมด

นักเรียนทั้งชั้นเรียน เรียนกิจกรรมบังคับร่วมในศูนย์กิจกรรมนี้ ให้นักเรียนฟังเรื่องที่จะพบจริงในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) โดยให้ฟังและดูจากวีดิทัศน์และใช้สื่อประกอบการสอน เช่น รูปภาพของจริง ฟูน สไลด์ เป็นต้น หลังจากทำกิจกรรมในศูนย์กิจกรรมนี้เสร็จแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มประกอบกิจกรรมในศูนย์กิจกรรมที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

2.2 ศูนย์กิจกรรมที่ 2 ฟังฟังและพูดเพื่อสื่อความหมาย โดยแบ่งออกเป็น 5 ศูนย์ย่อย ดังนี้

2.2.1 ฟังฟังทีละส่วน

นักเรียนทั้งชั้นเรียน เรียนกิจกรรมบังคับร่วมในศูนย์กิจกรรมนี้ ให้นักเรียนฟังทีละประโยคจากเรื่องที่ฟัง โดยครูถามคำถาม/ซักถามกับนักเรียนจากเรื่องที่ได้อ่านหรือจากสื่อประกอบการสอนด้วยภาษาต่างประเทศ และอนุญาตให้นักเรียนตอบคำถามด้วยภาษาแม่ได้ หลังจากนั้นครูจึงเปลี่ยนเป็นภาษาต่างประเทศแล้วให้นักเรียนพูดเป็นภาษาต่างประเทศอีกครั้ง สิ่งนี้จะทำให้ครูและนักเรียนได้พูดคุย สนทนาและโต้ตอบสื่อสารระหว่างกันได้

2.2.2 ฟังฟัง-พูดเพื่อสื่อความหมายและแสดงท่าทางประกอบ

ให้นักเรียนฟังและดูวีดิทัศน์อีกครั้ง แล้วฝึกสนทนากับเพื่อนในกลุ่มด้วยการพูดโต้ตอบระหว่างกันโดยใช้บทสนทนาจากเรื่องที่ฟัง พร้อมทั้งแสดงท่าประกอบเพื่อสื่อความหมาย

2.2.3 ฟังฟังเพื่อทบทวน

เป็นการฝึกฟัง-พูดเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากศูนย์กิจกรรมอื่นที่ผ่านมาแล้ว ด้วยการให้นักเรียนได้ฟังการใช้สำนวนบางสำนวนหลายๆ รูปแบบจากวีดิทัศน์ พร้อมทั้งฝึกการออกเสียงไปพร้อมๆกับวีดิทัศน์

2.2.4 ฟังฟัง-พูดด้วยกิจกรรมสนทนาการ

เป็นการฝึกฟัง-พูด ด้วยการให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมไปพร้อมๆกับวีดิทัศน์หรือเครื่องเล่นเพลง เช่น อาจจะร้องเพลง หรือเล่นเกมส์ ดูหนัง เป็นต้น

2.2.5 ศูนย์สำรอง

ให้นักเรียนวาดรูปพร้อมทั้งระบายสี ตามจินตนาการของนักเรียนจากโจทย์ที่กำหนดให้

2.3 ศูนย์กิจกรรมที่ 3 แสดงบทบาทสมมติ

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอการแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่ได้อ่านหน้าชั้นเรียนนักเรียนทุกคนจะต้องร่วมแสดงบทบาทสมมติ โดยกำหนดระยะเวลา 15-20 นาที การเล่น

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุปและวิพากษ์วิจารณ์

ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ อภิปรายและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ยกตัวอย่าง เช่น ครูถามนักเรียนว่า ชอบเรื่องนี้หรือใหม่ เพราะอะไร, ชอบตัวละครตัวไหนในเรื่องมากที่สุด

1.5 การตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำมา

1.6 ตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้ว ไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของบทเรียน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำมา

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม โดยวิธีการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 110-128)

2.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียน บทความและวารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์

2.3 นำเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและ

2.4 ศึกษาและสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกออกเสียง (Pronunciation practice)

จะฝึกวิธีการออกเสียง การเน้นและสำเนียงของประโยค และสำนวนประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูโดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกพูด (Speak)

จะฝึกสนทนาโดยเน้นโครงสร้างประจำบทให้นักเรียนฝึกกับครูจนสามารถใช้บทสนทนานั้นได้คล่อง แล้วจึงให้นักเรียนจับกลุ่มหรือจับคู่กันหัดสนทนากับเพื่อนในการฝึกอย่าให้นักเรียนอ่านจำหนังสือ

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกฟัง (Listen to that)

จะฝึกการหัดฟังจากเสียงของเจ้าของภาษาที่พูดด้วยความเร็วปกติโดยหัดฟังจากวิธีทัศน์แล้วทำงานที่กำหนดให้

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกฟังและพูด (Get the message)

เป็นการฝึกการฟัง สำนวนหรือประโยคที่นักเรียนอาจเข้าใจผิดได้ง่ายโดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ นักเรียนอาจจะฝึกทั้งห้องแล้วให้นักเรียนพูดโต้ตอบกับบุคคลในวิธีทัศน์หรือให้นักเรียนฝึกโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 5 ฝึกพูด (Let's talk)

เป็นการฝึกให้นักเรียนรวบรวมสิ่งที่เรียนมาแล้วมาใช้สร้างบทสนทนาเองแล้วให้นักเรียนโต้ตอบกันเอง

ขั้นตอนที่ 6 ฝึกฟัง (Listen and do it)

เป็นการฝึกการฟัง ซึ่งจะให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกับวิธีทัศน์ อาจจะร้องเพลง หรือเล่นเกมส์ โดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ

2.5 การตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้อังกฤษ ไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้อังกฤษ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ

2.6 ตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้ว ไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของบทเรียน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่อไปนี้

3.1.1 เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 107)

3.1.2 หนังสือแนวทางการสร้างข้อทดสอบของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538)

3.1.3 หนังสือเทคนิคการวัดผลของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539)

3.1.4 หนังสือ Language test at school: A Pragmatic Approach ของ John W. Oller (1979: 321-323)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ แต่ละภาพจะมีลักษณะและความหมายที่แตกต่างกันออกไป แล้วแต่สถานการณ์ให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยพิจารณาข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1	สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
คะแนน 0	สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
คะแนน -1	สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 248) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ≥ 0.5 ซึ่งข้อสอบที่คัดเลือกไว้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ได้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ผ่านการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.5 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบ ในการตรวจให้คะแนนนั้นจะใช้เกณฑ์ที่ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์ของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 200 อ้างอิงจาก Oller. 1979: 321-323) คือ การกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมรายละเอียด ดังตาราง 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนน
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้ทันทีและเป็นที่น่าสนใจ	5
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เป็นที่น่าสนใจ แต่ต้องใช้เวลาคิดเล็กน้อยก่อนตอบ	4
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เป็นที่น่าสนใจ แต่ต้องใช้คำถามซ้ำ ขยายความเพิ่มเติม พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ	3
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้พอเข้าใจอย่างตงกุกตงกักต้องใช้เวลา ในการถามด้วยคำถามหลายแบบเพื่อชี้แจงขยายความและยกตัวอย่าง	2
สามารถฟังและพูดตอบโต้ สื่อความเป็นที่น่าสนใจบ้างไม่สนใจบ้าง ต้องใช้คำถามและการพูดขยายความหลายครั้งหลายแบบเพื่อกระตุ้นการตอบโต้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ	1
ไม่สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เลย นั่งเฉยหรือยิ้ม หรือแสดงพฤติกรรมอื่นๆ ที่ไม่คาดหมาย	0

ตาราง 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ จำนวน 2 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เพื่อดูความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-212) มีค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.89 แสดงว่ามีความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการตรวจโดยผู้วิจัย

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) จากสูตรของ Whitney และ Sabers (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 199-201)

3.8 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (P_E) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่าแบบทดสอบที่สร้างมีค่าความยากง่าย (P_E) ระหว่าง 0.50-0.69 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) ระหว่าง 0.25-0.63 โดยมีความครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ผ่านการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (สูตร KR-21) (บุญเชิด ภิญญโณนนตพงษ์. 2545: 200) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.91

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูและฟังคำบรรยายเกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้จากครูแล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้

Picture 1 # The family

This is a nice and warm family; it means that family is someone who loves you and whom you love either. It can be not only your parents but also people who are dear to you, who take care of you. If you have someone who can do everything for you and you can do the same you are lucky you have a family

Question:

1. What would you like to talk about this picture?
2. If you have to talk to someone in this picture, what would you like to talk to?
3. Why? / Why not?
4. Do you like this picture?

Picture 2 # The jackstone

In the past, this picture is a jackstone game that children like to play it so much. They are really happy for playing because it makes them all in one and participation together.

Question:

1. What would you like to talk about this picture?
2. There are many people in this picture. What is happening in this picture?
3. Do you want to play this game?
4. Why? / Why not?

4. การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือจากหนังสือ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2530) เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529) และแบบวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสุทธิษา เพชรวีระ (2550: 170-172)

1.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามจะวัดด้านความรู้สึกรู้สึกชอบ ความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ซึ่งได้ดัดแปลงตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความนั้นแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือการปฏิบัติทางบวกข้อความนั้นแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือการปฏิบัติทางลบจะให้คะแนนดังนี้

ข้อความทางบวก				ข้อความทางลบ			
สนใจมากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน	สนใจมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
สนใจมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน	สนใจมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
สนใจน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน	สนใจน้อย	ให้คะแนน	3	คะแนน
สนใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน	สนใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน

1.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจพิจารณาความเหมาะสมการใช้ภาษาลักษณะข้อความแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวกและทางลบ และดูว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนลงในแต่ละข้อ แล้ว
นำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 พบว่าแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

1.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ตาม
เกณฑ์ และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา
2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเป็นรายข้อ โดยนำแบบสอบถามมาตรวจให้
คะแนนแล้วนำผลมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์.
2547: 84) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัด
มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.46-0.73

1.5 นำแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกไว้ตามเกณฑ์
จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 218-220)
พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.82

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชอบ พอใจ
หรือความเอาใจใส่ และมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจน
การมองเห็นคุณประโยชน์และคุณค่าของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการกระทำที่แสดงว่า

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ ไม่ต้องวิตกกังวลคำตอบของนักเรียนจะเป็นความลับเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและจะไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนของนักเรียน

2. วิธีตอบแบบสอบถามฉบับนี้ นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อเลือกคำตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง ดังตาราง 4 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ(ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ)	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเรื่องที่อาจารย์สอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ.....	.....	✓	.....	.....
2.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีกิจกรรมสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน.....	.....	.....	✓	.....

ตาราง 4 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest–Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 249) มีรูปแบบดังตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

ตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ	C แทน	กลุ่มควบคุม (Control Group)
	E แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
	R แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
	X แทน	การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The instruction using learning center activities based on the natural approach)
	~X แทน	การสอนตามแนวการสอนแบบเดิม (The traditional approach)
	T ₁ แทน	การทดสอบวัดผลก่อนทำการทดลอง (Pretest)
	T ₂ แทน	การทดสอบวัดผลหลังทำการทดลอง (Posttest)

วิธีดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลา 4 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบเรียน ในช่วงเดือนมกราคม-เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ดังนี้ โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
  1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม 2 คาบ
  2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม	12	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
รวม	16	คาบ

4. เมื่อดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติครบทั้ง 3 หัวข้อแล้ว จึงทำการทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามด้านความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แล้วบันทึกผลการทดสอบให้เป็นคะแนนหลังเรียน (Post-test)

5. เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแล้ว จึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 ความแปรปรวนของคะแนน (S^2) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 307-308)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละจำนวนยกกำลังสองทีละจำนวน
	X^2	แทน	คะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$N - 1$	แทน	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ โดยนำข้อสอบมาวิเคราะห์แบบอัตนัย ใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำหาค่า ความยากง่ายจากสูตรของ Whitney และ Sabers โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 199-201)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2N X_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ค่าความยากง่าย
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

3.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 201)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

3.4 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-212)

$$r_{tt} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคนที่ถูกจัดอันดับ

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษทั้งฉบับโดยใช้สูตรครุเดอร์ริชาร์ดสัน (สูตร KR-21) มีสูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545: 200)

$$r_{tt} = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left(1 - \frac{\bar{X}(K-\bar{X})}{KS^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของเครื่องมือ
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3.6) หาค่าความอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของผู้ตรวจ โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีสูตร ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2547: 84)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคน

3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 218-220)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นเครื่องมือ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบของเครื่องมือ
	$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือ ทั้งฉบับ

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}} ; \quad df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 193)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2 \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}{n_1 + n_2 - 2}}} ; \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-distribution)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาทดลอง ตามแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest–Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติ โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
กลุ่มทดลอง	30	13.70	3.96	30	18.07	3.17	10.73*
กลุ่มควบคุม	30	12.63	3.82	30	16.53	3.23	8.04*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิมมีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
หลังการทดลอง	30	18.07	3.17	30	16.53	3.23	1.86*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิมมีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสนใจในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
กลุ่มทดลอง	54.73	5.21	62.80	5.21	10.62*
กลุ่มควบคุม	54.53	7.84	60.97	7.63	9.89*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับแนวการสอนแบบเดิม ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับตามแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 94 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (Random assignment)

กลุ่มทดลอง จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ

ศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

กลุ่มควบคุม จำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นแผนการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ จำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งแผนการสอนนี้ผ่านการตรวจแก้ไขการปรับปรุงและทดลองใช้แล้ว

3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม โดยวิธีการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม จำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งแผนการสอนนี้ผ่านการตรวจแก้ไขการปรับปรุงและทดลองใช้แล้ว

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบสัมภาษณ์ ใช้วัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ แต่ละภาพจะมีลักษณะและความหมายที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่สถานการณ์ จำนวน 5 ข้อ

3.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีคำถามในด้านความรู้สึกชอบ ความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีข้อคำถามทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและการวิเคราะห์หาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.46–0.73 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.82

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนบทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลา 4 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบเรียน ในช่วงเดือนมกราคม-เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ดังนี้ โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม	12	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม	2	คาบ
รวม	16	คาบ

4. เมื่อดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติครบทั้ง 3 หัวข้อแล้ว จึงทำการทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามด้านความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แล้วบันทึกผลการทดสอบให้เป็นคะแนนหลังเรียน (Post-test)

5. เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแล้ว จึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับตามแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และแนวการสอนแบบเดิม จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลตามลำดับของผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาเป้าหมายด้วยการรับรู้ และเรียนรู้ภาษาได้ตามธรรมชาติ โดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของแครชเชนและเทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983: 94) ในการเรียนการสอนจะให้ผู้เรียนได้ฟังภาษาอย่างมีความหมายและเข้าใจข้อความได้ระยะหนึ่ง จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในสิ่งที่เคยฟังมาแล้วโดยที่การพูดนั้นไม่มีการบังคับ โดยผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ด้วย การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย (Comprehensible input) พร้อมทั้งคำนึงถึงลำดับของภาษาที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องและเป็น การเรียนรู้จากโมโนทัศน์ไปสู่ภาษาตามลำดับนั่นเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนในครั้งนี้ มุ่งเน้นพัฒนาการฟัง การพูดภาษาอังกฤษด้วยการฝึกและลงมือปฏิบัติด้านการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอน จะสังเกตได้จากขั้นตอน การสอนในแต่ละขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความรู้สึกและดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน พัชรบูลย์ ภูมิพันธ์ (ออนไลน์. 2550: 2) ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่ม การรู้จักร่วมกันตัดสินใจด้วยเหตุด้วยผล นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ และได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพอีกด้วย ซึ่งตลอดทั้งกระบวนการเรียน การสอน ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกมากขึ้นด้วยความภาคภูมิใจในตนเอง เมื่อทำสิ่งนั้นๆ ดังนั้นความสามารถด้านการฟัง การพูดจึงเกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติหลังจากได้รับปัจจัยป้อนเข้าอย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของแครชเชน (Krashen and

1.2 กระบวนการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ทางภาษาด้านโครงสร้างไวยากรณ์และรูปแบบประโยค ตั้งแนวคิดที่ว่าภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบและระเบียบการเรียนรู้ภาษา นั่นคือ การเรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาษา รวมไปถึงความหมายของคำศัพท์ ดังนั้นจุดประสงค์พื้นฐานของการสอน คือ ให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพโดยให้ลำดับความสำคัญในการทำความเข้าใจความหมายทางภาษา ทำให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ในภาษาที่เรียนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจทางภาษาแล้วยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น (สุทธิธา เพชรวีระ. 2550: 114) ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิวยังช่วยเพิ่มพูนสติปัญญาของผู้เรียนด้วยการฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศอันจะนำไปสู่การพัฒนาความคิด สติปัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมาก อีกทั้งยังมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้ และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม มีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้สอนเลือกเนื้อหาในการนำเสนอที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้ผู้สอนได้ใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอนเป็นสื่อการสอนโดยเปิดผ่านโปรเจคเตอร์

2.2 ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม การที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับการสอนทักษะทางภาษาจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม หรือตระหนักและสร้างมโนทัศน์ให้เด็กค้นพบหรือประมวลความรู้ได้ด้วยตนเองนั้น ทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของเนื้อหาต่างๆ และเกิดความเข้าใจมากขึ้น สามารถจับหลักและประเด็นสำคัญของเรื่องที่เรียนได้ อีกทั้งผู้เรียนได้รู้ขอบเขตของสิ่งที่ตัวเองต้องการศึกษา ตลอดทั้งกิจกรรมการเรียนรู้มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้หรือพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเอง โดยเฉพาะทักษะด้านการฟัง การพูดของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสที่จะเลือกและกำหนดการเรียนรู้ของตนเองตามลักษณะ และวิธีการในการเรียนรู้ที่เป็นแบบฉบับเฉพาะตัวที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เมื่อความรู้ที่ได้รับตรงกับความต้องการหรือสามารถบำบัดความต้องการ ก็ทำให้มีความสนใจในบทเรียนนั้นๆ เพิ่มมากขึ้นได้

3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและแนวการสอนแบบเดิม จากการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม

3.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดสภาพการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนให้เกิดความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ มาสโลว์ (Maslow. 1970: 109) การกระตุ้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ง่ายและรวดเร็ว ควรจัดสภาพการเรียนรู้ให้กระตุ้นความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ เรียนรู้ตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจในสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งนี้ตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีความสนใจในสิ่งต่างๆอยู่แล้ว ถ้าจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้เหมาะสมและสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนตรงตามความต้องการ ก็จะสามารถเร้าความสนใจซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ เนื่องจากผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกและกำหนดการเรียนรู้ของตนเองตามความถนัดและความพร้อม อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้

3.2 ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีการชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียนชี้ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งที่ควรสนใจ และจัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่าสนใจ อยู่ในสภาพที่สะดวก สบาย มีบรรยากาศที่ดี (สุทธิชา เพชรวิระ. 2550: 79) สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้เด็กสนใจในวิชานั้นมากขึ้น อีกทั้งการใช้อุปกรณ์ของจริงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและแปลกใหม่ อันเป็นลักษณะการเรียนรู้ที่สามารถสนองความต้องการในการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งช่วยให้เข้าใจดี ง่าย รวดเร็ว แต่ไม่ควรใช้มากหรือน้อยจนเกินควร ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดส่งเสริมให้เด็กมีความสำเร็จในกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองตาม จากเหตุผลดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนการสอนของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรเลือกให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน มีความยากง่ายและเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนต้อง

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการสร้างความรู้ใหม่ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ตามความเหมาะสม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มอีกด้วย

1.3 ในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนต้องมีความมานะพยายามและความอดทนที่จะคอยช่วยเหลือให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่กล้าแสดงออกและกล้าพูด และเมื่อผู้เรียนสามารถกระทำดังที่กล่าว ผู้สอนควรให้แรงเสริมทางบวกอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้และมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากยิ่งขึ้น รวมถึงจะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างอัตโนมัติ

1.4 ผู้สอนอาจจะนำขั้นตอนในการสอนของกลุ่มทดลองไปปรับปรุงใช้กับแนวการสอนแบบเดิมโดยการทำฟังก่อนจนแน่ใจว่าเข้าใจ จึงให้ผู้เรียนพูด ซ้ำ ย้ำทำอีกครั้ง (repeat) ในตอนสุดท้ายเพื่อเพิ่มถูกต้องและความแม่นยำให้กับตัวผู้เรียนเองด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนและเน้นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงควรศึกษาในผลของวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาผลของวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับหรือนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆ หรือผู้ที่กำลังจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษว่าจะมีความสามารถในการฟัง การพูด

2.3 ควรศึกษาผลของวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถด้านการอ่าน การเขียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความคงทนในการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนการสอน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ต่อไป รวมถึงการนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2.4 ควรศึกษาผลของวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับวิชาที่เป็นภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น เพื่อศึกษาในเรื่องความสามารถด้านการฟัง การพูด แรงจูงใจ และความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีผลอย่างไร เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2538). **จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กอบกุล รัตนสุคนธ์อำไพ. (2520). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบศูนย์การเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ระบบกับศูนย์การเรียนที่ไม่ใช้การวิเคราะห์ระบบ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนาปราบพล. (1984). **การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา**. Thai/TESOL' s Occasional Paper No. 1984/2.
- จรรยา เอี่ยมสะอาด. (2527). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและโดยวิธีการสอนแบบบรรยาย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จุไรลักษณ์ ชาญณรงค์. (2530). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับนักเรียนที่เรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2517). **“ศูนย์การเรียน—แนวทางใหม่สำหรับปฏิรูปห้องเรียน”**. วารสารครูศาสตร์ 2 (6-7): 54-58 ตุลาคม 2516-มกราคม 2517.
- _____. (2523). **“ระบบสื่อการสอน”** เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษาหน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช.
- _____. (2533). **“นวัตกรรมการศึกษา”** เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษาเล่มที่ 3 หน่วยที่ 11. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ และเรื่องลักษณะ โจรพันซ์. (2518). **หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา**. พิษณุโลก: แผนกคำสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ถิรลักษณ์ เอกพันธ์. (2548). **กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- น้อมฤดี จงพยุหะ และคนอื่นๆ. (2519). **คู่มือการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้าการพิมพ์.
- บงกช สัปพันธ์. (2529). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการกระทำกิจกรรมตามคู่มือครู**. ปรินญา นินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บวรเพ็ญ ทิวะเวช. (2530). **เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเกื้อ คอรรหาเวช. (2530). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2545). **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการศึกษา(หน่วยที่ 3)**. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2547). **การใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ปรินญา ชัยชนะ. (2538). **ชุดการสอนเรื่องหลักธรรมในพระพุทธศาสนา รายวิชา ส 019 พระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภัทรญาณวิทยา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปราณี เลี่ยมพุดทอง. (2520). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนแบบศูนย์การเรียนที่ใช้การ**

- วิเคราะห์ระบบกับศูนย์การเรียนรู้ที่ไม่ใช้การวิเคราะห์ระบบ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538) การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องศรี จัตูปลา. (2551). การสร้างและผลการใช้สื่อประสม Defeat English เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด (อ 42201) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม. สืบค้นเมื่อ 20/08/2552. จาก http://pkc.6.kroobannok.com/board_view.php?b_id=12083&bcat_id=16.
- พรุ่งทิพย์ กิติศรีปัญญา. (2549). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนครโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2). วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร.
- พินิจชัย สุวรรณรัตน์. (2550). การสร้างและพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้เรื่องพระราชไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านค้อเมืองแสน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. สืบค้นเมื่อ 17/10/2552. จาก www.ais.bdcenter.mi.th/research.
- พัชรบูลย์ ภูมิพันธ์. (2550). รายงานการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สืบค้นเมื่อ 20/02/2553. จาก <http://sangkom.multiply.com/journal/item/32>
- ภัทรกมล รักสวน. (2545). การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักศึกษาผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มยุรี นพภาลย์. (2527). การศึกษาการเปรียบเทียบสุขภาพจิตและอัตมโนภาพในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้และไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- มยุรี อนันตมงคล. (2536). “การสอนทักษะฟังในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น,” จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพิน พุทธาพิพัฒน์. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูด แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญา นินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิรา โพธิ์สุวรรณ. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการเสริมแรงที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. สืบค้นเมื่อ 18/08/2552. จาก http://pkc.6.kroobannok.com/board_view.php?b_id=12045&bccatid=06.
- วชิร ภูมมา. (2551). การสอนภาษาแบบธรรมชาติ. สืบค้นเมื่อ 28/02/2553. จาก <http://learners.in.th/blog/wpumma30/18766>
- วนิช บรรจง และคนอื่นๆ. (2516). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วรรณกมล มั่งสาทอง. (2537). การสร้างและการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิชลคุณาธารวิทยาจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วราพร ทองจีน. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบเดิม. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- วารินทร์ รัตมีพรหม. (2531). **สื่อการสอนเทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนชม.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). **หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรวิ โชติรัตน์. (2548). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกิจกรรมกลุ่มแบบศูนย์การเรียน**.
สืบค้นเมื่อ 08/04/2552. จาก <http://www.watchari.com/board/index.php?topic=144.msg1368#msg1368>.
- ศุภิสรา วิริไฟ. (2551). **การเพิ่มความสามารถด้านการฟังโดยใช้กิจกรรมเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง**. วิทยานิพนธ์. สืบค้นเมื่อ 08/08/2552. จาก http://www.wbac.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=65:orci-curabitur-ut-proin-ut&catid=40:all-manufacturers.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2543). **แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ**.
กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์ จำกัด.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). **จิตวิทยาการศึกษานับปรับปรุง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สวณิต ยมภักย์ และถิรนนท์ อนรัชศิริวงศ์. (2535). **หลักการพูดขั้นพื้นฐานสังเขปสาระสำคัญ**.
พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทยวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาระภี จุมนอก. (2551). **การพัฒนาทักษะการพูด โดยการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 โรงเรียนอนุบาลไพบึง อำเภอไพบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3**. สืบค้นเมื่อ 20/08/2552. จาก http://pkc.6.kroobannok.com/board_view.php?b_id=14036&bcat_id=16.
- สุกัญญา เนตรวงศ์. (2549). **รายงานการศึกษาการพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา (ว 40282) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. สืบค้นเมื่อ 17/10/2552. จาก www.sukanya.atlcenter.mi.th/research.
- สุชา จันท์นเอ็ม และสุรางค์ จันท์นเอ็ม. (2516). **จิตวิทยาเด็ก**. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- สุชาติ หล่อกลาง. (2536). **การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดและความ**

สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนว
ทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้การดูกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.

สุดิ งามเฉลียว (2544). การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนที่เห็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของวิทยาลัยเทคนิค
หาดใหญ่ ปีการศึกษา 2544. สืบค้นเมื่อ 17/10/2552. จาก www.sudee.ctln.hyi.moderntechno.th/research.

สุทธิชา เพชรวีระ. (2550). การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการ
เรียนรู้และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคนิยม(Constructivism)กับ
การสอนแบบเดิม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สุโท เจริญสุข. (2525). หลักจิตวิทยาและการพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (ม.ป.ป.). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2552). คำศัพท์และนิยามความหมาย. สืบค้นเมื่อ
15/05/2552. จาก [http://www.localsciences.com/index.php?option=com_content
&view=article&id=22&Itemid=34&limitstart=1](http://www.localsciences.com/index.php?option=com_content&view=article&id=22&Itemid=34&limitstart=1).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการ
การคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สํารายราษฎรสำนักงานฯ.

สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2551). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษา
สภาพความคาดหวังสภาพปัจจุบันและปัญหาของกระบวนการจัดการเรียน
การสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

- คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
กระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อ 08/08/2552. จาก http://www.culi.chula.ac.th/e-Journal/research_05.htm.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด.
- _____. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2538). แนวทางการสร้างข้อทดสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำไพ อ้อสุวรรณ. (2548). การใช้บทเรียนขนาดเล็กเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ผักไห้ (เวฬุพันธ์อนุสรณ์) อำเภอผักไห้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ผลงานวิชาการ สืบค้นเมื่อ 18/08/2552. จาก http://pkc.6.kroobannok.com/board_view.php?_id=14025&bccatid=25.
- Anderson, Arm.; and Tony, Lynch. (1988). **Listening**. London: Oxford University Press.
- Block, J.H. (1971). **The Effects of Various Levels of Performance on Selected Cognitive, Affectives and Time Variables Mastery Learning : Theory and practice**. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Brown, Gillian.; & Yule, George. (1988). **Teaching The Spoken Language : An Approach Based The Analysis of Conversation English**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Busby, Rudolph E.; & Majors, Randal E. (1987). **Basic Speech Communication Principles and Practices**. New York: Harper and Row.
- Byrne, Heidi. (1984). "The Role of Listening Comprehension : A Theoretical Base,". **Foreign Language Annals**. 17: 317–329.

- Dewey, John. (1959). **Dictionary of Education**. New York: Philosophical Library.
- Diaz–Rico, Lynne T.; and Kathryn, Z. Weed. (1995). **The Crosscultural, Language, and Academic Development Handbook**. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Escola, Yvonce Henke. (1980). "Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German : a Case Study,". **Dissertation Abstracts International**. 24: 1985-A-1986-A.
- Finocchiaro, Marry.; and Christopher Brumfit. (1987). **The Functional–Notional Approach**. 4th ed. Hong Kong: Oxford University Press.
- Gerlach, Vernon S.; and Donald P. Ely. (1971). **Teaching and Media: A Systematic Approach**. New Jersey: Englewood Cliffs, Prentice–Hall Inc.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: Philosophical Library.
- Harris, D.P. (1974). **Teaching English As A Second Language**. Bombay McGraw-Hill.
- Hoskisson, Kenneth.; and Gail E, Tompkins. (1987). **Language Arts**. Ohio: Merrill Publishing Company.
- Hubbard, Peter. (1983). **A Training Course for TEFL**. Oxford: Oxford University Press.
- Isnepal. (2005). **Hightower Intergrated Elementary Curriculum**. Retrieved Oct 18, 2009, from <http://k-12.pisd.edu/schools/hightower/gradelevels.htm/>.
- Johnson, Keith.; and Keith Morrow. (1981). **Communication in the Classroom Applications and Methods for a Communication Approach**. Harlow Essex: Longman.
- Krashen, Stephan D.; and Robin C. Scarcella. (1980). **Research In Second Language Acquisition**. Newbury House, Massachusetts.
- Krashen, Stephan D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Pergamon Press, Oxford.
- Krashen, Stephan D.; and Terrell, Tracy D. (1983). **The Natural Approach : Language Acquisition in the classroom**. Oxford: Pergamon Press.
- _____. (1995). **The Natural Approach Language Acquisition in the classroom**. London: Prentice Hall Europe.

- Langstaff, Anne Louise. (1972). "Development and Evaluation of Auto Instruction Media Package for Teacher Education," **Dissertation Abstracts International**, 33: 1566–A.October.
- Macdonald, Doris, George Yule.; and Maggie Powers. (1994). "Attempts to Improve English L2 Pronunciation : The Variable Effects of Different Types of Instruction," **Language Learning**. 44(1): 75–100; March.
- Maslow, Abraham H. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York: Harp and Row.
- Mc Donald, Ellen J.B. (1972). "The Development and Evaluation of a set of Multi–Media Self–Instructional Learning Activities Package for use in Remedial English at an Urban Community College,,". **Dissertation Abstracts International**, Vol. 34, No. 4: 1590 A–1591 a. October.
- McDonell, Wendy. (1992). "Language and Cognitive Development through Cooperative Group Work,,". **Cooperative Language Learning**. Edited by Caloryn Kessler. p. 51–64. N.J.: Prentice hall Regents.
- Mehrens, William A and Lehmann. (1969). **Measurement and evaluation in education and Psychology**. 5th ed. New York, Holt Rinehart and Winston.
- Nunnally, Jum C. (1970). **Test and Measurement**. New York: McGraw–Hill.
- Oller, John W. (1979). **Language Test at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman.
- Parrott, Martin. (1993). **Tasks for Language Teachers : A Resource Book for Training and Development**. London: Cambridge University Press.
- Paulston, Christina Bralt.; & Howard R. Selekman. (1978). "Interaction Activity in the Foreign Classroom: or How to Grow the Tulip Rose,,". **Developing Communication Skills**. 48: 131-132.
- Pierce, Lorrain Valdez. (1988, January). "Teaching Strategies for Developing Oral Language Skill," **English Teaching Forum**. 27: 13–18.
- Powell, Marvin. (1963). **The Psychology of Adolescence**. New York: Bobbs Merrill.

- Richards, Jack C. (1990). **The Language Teaching Matrix**. New York: Cambridge University Press.
- Richards, Jack C.; and Theodore S. Rodgers. (1986). **Approaches and Methods in Language Teaching : A description and analysis**. Cambridge University Press.
- Rixon, S. (1986). **Developing Listening Skills**. London: Macmillan Publishers, Ltd.
- Rost, Micheal. (1991). **Listening in Action : Activities for developing Listening Language Teaching**. London: Prentice Hall.
- Rubin, Dorothy. (1990). **Teaching Elementary Language Arts**. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Samuels, Jay S. (1987). "Factors That Influence Listening and Reading Comprehension : Inside and Outside The Head Factors," **Comprehension Oral and Written Language**. San Diego: Academic Press.
- Sampson, M.W.; and others. (1982). "The Effects of Instruction Cloze on the Comprehension, Vocabulary and Divergent Production of Third-Grade Student," **Reading Research Quarterly**. 17: 388-399.
- Searle, J.R. (1978). **Speech Acts**. Cambridge University Press.
- Shepps, Florence P.; and others. (1971). "Relationship of Study Habits and School Attitude to Achievement in Mathematics and Reading,". **The Journal of Educational Research**. 65(2): 71-73 October.
- Spear Carl Dewey. (1974). "A Comparative Analysis of an Adult Learning Center and a formal Adult Education Program with Reference to Selected Variables," **Dissertation Abstracts International**, Vol. 34.
- Tsitsopoulou, Elly. (1992). "Conversation Classes," **English Teaching Forum**. 34-35; April.
- Underwood, Mary. (1993). **Teaching Listening**. New York: Longman.
- Valette, Rebecca M. (1977). **Modern Language Testing**. 2nd ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Valette, Rebecca M.; and Renee S. Disick. (1972). **Modern Language Performance Objective and Individualization**. New York, Harcourt Brace Javanovich, Inc.

- Whittier, R. H. (1973). "Relationship of a Learning Center Experience to Change in Attitude and Achievement of Girls and Boys," **Dissertation Abstracts International**, 34: 216–A; July.
- Widdowson, H.G. (1981). **Teaching Language as Communication**. London: Oxford University Press.
- Zuengler, Jane. (1993). "Encouraging Learners' Conversational Participation : The Effect of Content Knowledge,". **Language Learning**. 43(3): 403–432; September.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

1.1 อาจารย์ ดร. วนิตา พลอยสังวาลย์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1.2 อาจารย์ปานชัย พูนวิทย์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1.3 อาจารย์นวลพรรณณ ลมูลศรี

โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา

2. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 อาจารย์ ดร. วนิตา พลอยสังวาลย์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1.2 อาจารย์นวลพรรณณ ลมูลศรี

โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา

1.3 อาจารย์จินตนา รอดเรืองคุณ

โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา

ภาคผนวก ข

- ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ
- ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	P_E	D
1	0.56	0.38
2	0.63	0.50
3	0.69	0.38
4	0.50	0.25
5	0.56	0.63

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.91

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	r
1	0.53
2	0.50
3	0.61
4	0.46
5	0.50
6	0.53
7	0.50
8	0.61
9	0.50
10	0.55
11	0.46
12	0.73
13	0.48
14	0.61
15	0.50
16	0.54
17	0.69
18	0.63
19	0.50
20	0.61

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.82

ตาราง 11 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง					กลุ่มทดลอง				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	17	18	1	1	16	9	16	5	25
2	9	13	4	16	17	7	13	6	36
3	15	17	2	4	18	18	19	1	1
4	15	20	5	25	19	16	23	7	49
5	12	19	7	49	20	10	15	5	25
6	11	15	4	16	21	16	19	3	9
7	18	23	5	25	22	14	18	2	4
8	8	14	6	36	23	19	23	4	16
9	13	17	4	16	24	8	14	6	36
10	14	21	7	49	25	10	18	8	64
11	19	22	3	9	26	15	21	6	36
12	21	19	-2	4	27	18	22	4	16
13	8	13	5	25	28	17	21	4	16
14	11	14	3	9	29	11	17	6	36
15	15	19	4	16	30	17	19	2	4
						รวม		127	673

ตาราง 12 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม					กลุ่มควบคุม				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	9	13	4	16	16	11	18	6	36
2	12	18	6	36	17	8	12	4	16
3	8	14	6	36	18	19	20	1	1
4	7	11	4	16	19	12	14	2	4
5	10	16	6	36	20	13	17	4	16
6	9	14	5	25	21	6	11	5	25
7	19	17	-2	4	22	10	14	4	16
8	14	18	4	16	23	16	18	2	4
9	11	12	1	1	24	15	20	5	25
10	12	19	7	49	25	12	19	7	49
11	18	21	3	9	26	16	17	1	1
12	13	17	4	16	27	21	24	3	9
13	11	19	8	64	28	13	16	3	9
14	18	14	-4	16	29	13	18	5	25
15	14	21	7	49	30	9	14	5	25
						รวม		116	650

ตาราง 13 คะแนนความสนใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง					กลุ่มทดลอง				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	63	68	5	25	16	50	62	12	144
2	51	64	13	169	17	61	68	7	49
3	49	60	11	121	18	48	57	9	81
4	50	49	-1	1	19	59	69	10	100
5	50	64	14	156	20	49	54	5	25
6	54	63	9	81	21	54	66	12	144
7	51	58	7	49	22	57	63	6	36
8	60	68	8	64	23	56	62	8	64
9	61	70	9	81	24	56	61	5	25
10	56	64	8	64	25	52	58	6	36
11	54	55	1	1	26	52	65	13	269
12	57	62	5	25	27	48	56	7	49
13	60	64	4	16	28	70	74	2	4
14	58	65	7	49	29	55	60	5	25
15	52	64	12	144	30	49	58	9	81
							รวม	228	2178

ตาราง 14 คะแนนความสนใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม					กลุ่มควบคุม				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	54	61	7	49	16	52	62	10	100
2	56	58	2	4	17	50	53	3	9
3	68	79	11	121	18	60	69	9	81
4	48	58	10	100	19	51	59	8	64
5	59	67	8	64	20	51	58	7	49
6	46	52	6	36	21	72	75	3	9
7	51	60	9	81	22	55	61	6	36
8	59	57	-2	4	23	69	73	4	16
9	56	62	6	36	24	52	51	-1	1
10	46	49	3	9	25	44	53	9	81
11	52	59	7	49	26	57	67	10	100
12	48	59	11	121	27	50	64	14	169
13	70	74	4	16	28	49	54	5	25
14	49	56	7	49	29	55	62	7	49
15	65	66	1	1	30	42	51	9	81
						รวม		193	1610

ภาคผนวก ค

- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด
ภาษาอังกฤษ**

Direction: Look at the picture and listen to a lecture by a teacher and answer the question.

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูและฟังคำบรรยายเกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้จากครู แล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้

Picture 1# Amphawa Floating Market, Samut Songkram

Narrator: At Amphawa Floating Market, tourists could see people going about their lives, a number of boats selling their fresh food, seafood dishes, cool drink, and so on. All foods of here can cause you feeling a bit hungry all the time for sure. Fortunately, you could buy each of them cheaply.

1. What would you like to talk about this picture?
2. Have you ever gone to Amphawa Floating Market, Samut Songkram?
3. Would you like to go to this place?
4. Why? /Why not?

Picture 2# The king

Narrator: “Thai King is known for ‘being kind’. He supports many projects, and devotes himself to improving Thai people’s life. These have been resulted by the fact that he is respected and praised by every part of Thai society.”

1. What would you describe about this picture?
2. Do you like this picture?
3. Why? /Why not?
4. If you have a chance to talk to the king, what would you like to talk to him?

Picture 3# The Songkran festival

Narrator: Songkran is a Thai word which means "move" or "change place". It is also known as the "**Water Festival**" as people believe that water will wash away bad luck. The celebrants both young and old have joined joyfully splash water on each other.

1. There are many people in this picture.
What are they doing?
2. If you have a chance to join the songkran festival.
Where would you like to go?
3. Do you like the songkran festival?
4. Why? /Why not?

Picture 4# The school

Narrator: This school is big and beautiful. In the playground there are many plants and flowers. There is also a basketball court, football pitch and a big gym. There are students aged between three and fifteen. This school has a kindergarten, Pratom 1-6 and Mattayom 1-6 and five buildings for learning. So school can a fact of life and getting an education can help you build the kind of future life you want.

1. What do you see in this picture?
2. Can you tell me what is happening in this picture?
3. Would you like to go to school?
4. Why? /Why not?

Picture 5# The Computer

Narrator: A computer is a machine that receives input, stores data, and provides output in a useful format. Computers can do anything that someone can do something such as see movie, play the internet online, listen to music, read the news, and do each other thing. And most people like to use computer because it makes them high technology and modern.

1. Look at the picture and tell me what are they doing?
2. Do you like to play computer?
3. Why? /Why not?
4. What do you think about the game or the internet online?

**แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ**

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องวิตกกังวล คำตอบของนักเรียนจะเก็บเป็นความลับและจะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด

3. วิธีตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อพิจารณาข้อความ แต่ละข้ออย่างรอบคอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด ในข้อหนึ่ง ๆ จะมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ(ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ)	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเรื่องที่อาจารย์สอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ.....	.....	✓	.....	.....
2.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีกิจกรรมสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน.....	.....	.....	✓	.....

ข้อ	ข้อความ(ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ)	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจและสนุกสนานกับการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
2.	ข้าพเจ้าชอบและสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มากกว่าวิชาอื่นๆ.....	.....	.....	.....	.....
3.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้อาจารย์สอนเป็นภาษาอังกฤษ ตลอดชั่วโมง.....	.....	.....	.....	.....
4.	ในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง อาจารย์สอน.....	.....	.....	.....	.....
5.	การเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษน่าเบื่อหน่าย สำหรับข้าพเจ้า.....	.....	.....	.....	.....
6.	เมื่อเห็นชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอยากลองพูดคุยด้วย.....	.....	.....	.....	.....
7.	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนในชั่วโมง เรียนภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่เป็นประโยชน์ต่อ ตัวของข้าพเจ้า.....	.....	.....	.....	.....
9.	เมื่อโรงเรียนให้เลือกกิจกรรมชุมนุม ข้าพเจ้าจะไม่ เลือกและไม่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษ...	.....	.....	.....	.....
10.	ข้าพเจ้าติดตามบทเรียนจากเพื่อนหรืออาจารย์ ผู้สอน เมื่อข้าพเจ้าขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
11.	ข้าพเจ้าชอบช่วยอาจารย์และเพื่อนๆ จัด นิทรรศการภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
12.	เมื่ออาจารย์ให้ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะ รีบทำด้วยความเต็มใจ.....	.....	.....	.....	.....
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกเขินอายและกลัวที่จะตอบคำถาม อาจารย์ผู้สอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ข้อความ(ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ)	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
14.	ข้าพเจ้าชอบพูดคุยเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียนกับเพื่อนในห้องเรียนขณะที่อาจารย์กำลังสอนภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
15.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณบีบบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
16.	ข้าพเจ้าต้องการหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
17.	ข้าพเจ้ามักส่งงานวิชาภาษาอังกฤษช้ากว่าเวลาที่กำหนดเสมอ.....	.....	.....	.....	.....
18.	ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องจำคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
19.	ข้าพเจ้าชอบชมภาพยนตร์ที่มีเสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....
20.	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมภาษาอังกฤษเพราะได้ความรู้และสนุกสนาน อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าแสดงออกทางภาษาได้เต็มที่.....	.....	.....	.....	.....

ภาคผนวก ง

- แผนการเรียนรู้ของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎี
ธรรมชาติ
- แผนการเรียนรู้ของการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

Lesson Plan for the Experimental Group

Matthayom Suksa 2 English Period 1-8

Topic: Nice friendly

Level: Matthayom Suksa 2

Title: Caillou and the dragon

Time: 8 Periods

Concept: การฝึกภาษาทางด้านการฟังและการพูดด้วยการใช้บทสนทนา เป็นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Objectives: The students should be able to

1. listen and speak English about the main idea and understand the story they have watched and heard
2. tell the meanings of the new vocabularies and the structures used in story
3. tell about events from their experiences
4. talk in English with their friends freely in different situation

Functions:

1. Talk about story
2. Make suggestions
3. Express preferences
4. Ask for directions

Teaching aids: Video compact disc, Media Player 4

Materials:

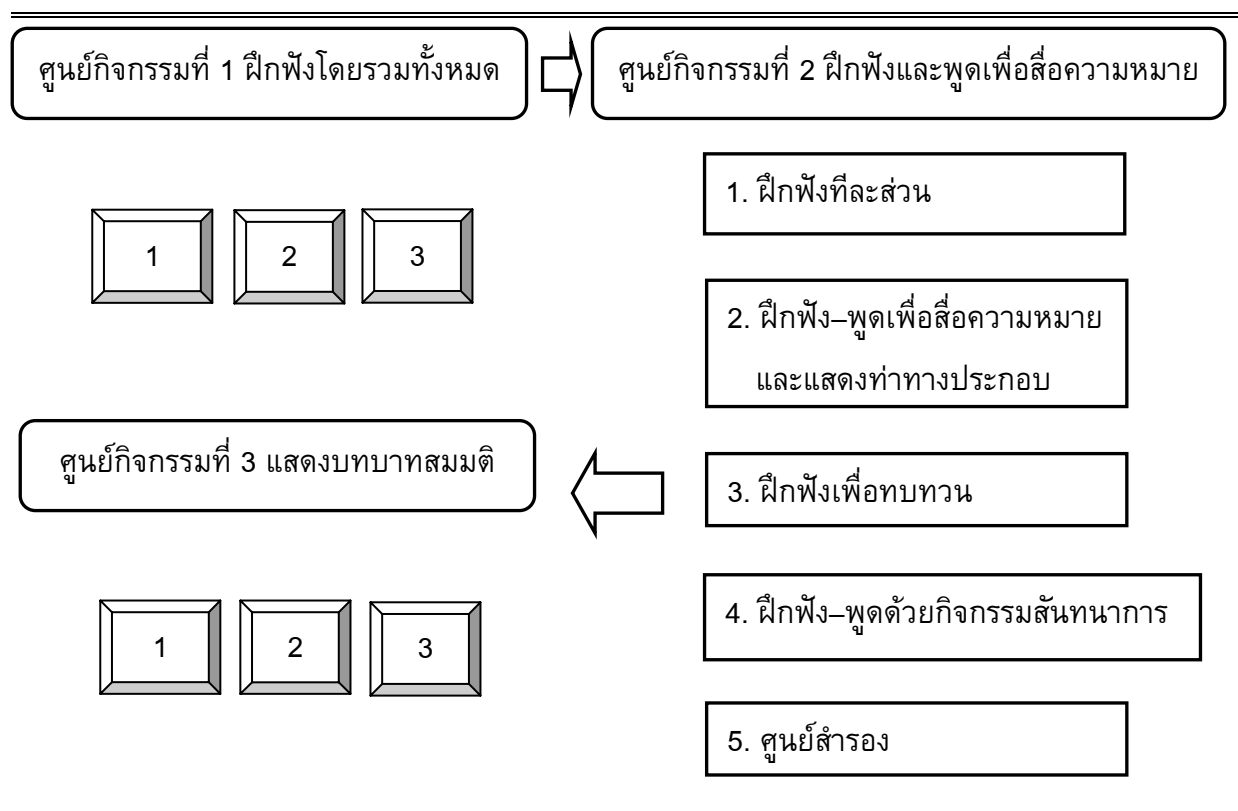
1. Text

2. Video compact disc
3. Media player 4
4. Worksheets
5. The board

Evaluation:

1. Observe the students' answering to the questions and working.
2. Check the students' responding and understanding.

Vocabulary: special day, playschool, visit, attending, around, climb, hold on, step up, swing, really, wonder, trouble, enjoy, practice, jungle, wild, driver, ready, dragon, fairy tale, magic, tame, scare, ride, found out, certainly, excellent, turned out, hope

Procedures:

PERIOD	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME				
1 st -5 th	<p><u>Steps 1:</u> Warm up</p> <p><u>Activities:</u></p> <p>1. The teacher inform the students about objectives and Learning center activities based on the Natural approach.</p> <p><u>Step 2:</u> Learning activities</p> <p><u>Activities:</u></p> <p><u>Center 2.1</u> The teacher let the students listen to and watch the video compact disc.</p> <p><u>Center 2.2</u> Let the students listen and speak the following details.</p> <p><u>Center 2.2.1: Listen to each sentence</u></p> <p>- Let them listen to each sentence from the video compact disc and the teacher ask the students and then they answer and discuss together and practice speaking with them.</p>	<p>- video compact disc</p> <p>- the board</p> <p>- video compact disc</p>	<p>-Observe the students responses.</p> <p>- Check the students answering and discussing.</p>	

PERIOD	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME				
1 st -5 th	<p><u>Center 2.2.2: Listen for communication and gesture</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher let the students listen to and watch the video compact disc again. - The teacher observe and check the students performance and participation about the conversation. 	<ul style="list-style-type: none"> - video compact disc - papers 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe and check the students responses and understanding. If the students mistake that the teacher will correct them. 	
6 th -10 th	<p><u>Center 2.2.3: Listening for reviewing</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Let them listen to conversation and various idioms in media player 4 again. - Let the students perform and participate about the conversation. <p><u>Center 2.2.4: Entertainment activities</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher let the students participate in activities together with the video compact disc such as singing a song, playing games, watch movie and any other things. 	<ul style="list-style-type: none"> - media player 4 - video compact disc 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students behaviors while discussing. - Observe the students behaviors through talking. - Observe the students participation. 	

PERIOD TIME	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
6 th -10 th	<p><u>Center 2.2.5: Support center</u></p> <p>- Let the students paint imagines free style imagination from set situation.</p>			
6 th -10 th	<p><u>Center 3: Role playing</u></p> <p>- The teacher let the students performance and participation in role playing within 15–20 minutes.</p> <p><u>Step 3:</u> Conclusion and discussion</p> <p><u>Activities:</u></p> <p>- The teacher let the students make conclusion and discussion about the idea in the story.</p> <p>- The teacher help the students explain or classify the story.</p>		<p>- Observe the students performance and participation.</p>	

Lesson Plan for Control Group

Matthayom Suksa 2 English Period 1-8

Topic: Nice friendly

Level: Matthayom Suksa 2

Title: Caillou and the dragon

Time: 8 Periods

Concept: การฝึกภาษาทางด้านการฟังและการพูดด้วยการใช้บทสนทนา เป็นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Objectives: The students should be able to

1. listen and speak English about the main idea and understand the story they have watched and heard
2. tell the meanings of the new vocabularies and the structures used in story
3. tell about events from their experiences
4. talk in English with their friends freely in different situation

Functions:

1. Talk about story
2. Make suggestions
3. Express preferences
4. Ask for directions

Teaching aids: Video compact disc, Media Player 4

Materials:

1. Text
2. Video compact disc

3. Media player 4
4. Worksheets
5. The board

Evaluation:

1. Observe the students' answering to the questions and working.
2. Check the students' responding and understanding.

Vocabulary: special day, playschool, visit, attending, around, climb, hold on, step up, swing, really, wonder, trouble, enjoy, practice, jungle, wild, driver, ready, dragon, fairy tale, magic, tame, scare, ride, found out, certainly, excellent, turned out, hope

Procedures:

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
1 st -5 th	<p><u>Steps 1:</u> Pronunciation practice</p> <p><u>Activities:</u> The teacher stimulates the students by listening and pronouncing the conversation by using the video compact disc.</p> <p><u>Step 2:</u> Speaking practice</p> <p><u>Activities:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Let the students practice the conversation by emphasizing grammar structure using the video compact disc. - The teacher lets the students practice speaking to be able conversation in fluency. - And then, The teacher lets pair or group work practice speaking with their friends but not open book. 	<p>- video compact disc</p> <p>- video compact disc</p>	<p>- Observe the students responses.</p> <p>- Check the students participating.</p>	

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
1 st -5 th	<p>Steps 3: Listening practice</p> <p>Activities:</p> <p>- Let the students listen to the conversation from the video compact disc and the teacher assigns the students.</p>	- video compact disc	- Observe the students response and participation.	
6 th -10 th	<p>Step 4: Listening and pronouncing practice</p> <p>Activities:</p> <p>Let them listen to idioms or a sentence that is easy to misunderstand using the video compact disc. The students can together with the video compact disc or practice speaking with their friends.</p>	- video compact disc	- Observe the students responses and understanding. - Observe the students behaviors while discussing.	
6 th -10 th	<p>Step 5: Let's talk</p> <p>Activities:</p> <p>The teacher lets the students conclude about the story and make conversation and then discuss with their friends.</p>		- Check the students correct or mistake if the students mistake that the teacher will correct them.	

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
6 th -10 th	<p>Step 6: Listen and do it</p> <p>Activities:</p> <p>The teacher lets the students join activities with the video compact disc such as singing a song or playing game using the video compact disc.</p>	<p>- video compact disc</p>	<p>- Observe the students behaviors through their participation.</p> <p>- Observe the students' behaviors through talking.</p>	

Lesson Plan for the Experimental Group

Matthayom Suksa 2 English Period 9-16

Topic: Reuse paper. Reduce plastic

Level: Matthayom Suksa 2

Title: How to make recycle bag from newspaper

Time: 8 Periods

Concept: การฝึกภาษาทางการฟังและการพูดด้วยการให้โอกาสผู้เรียนได้ลงมือกระทำและปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ฟัง เป็นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Objectives: The students should be able to

1. listen and speak English about the main idea and understand the story they have watched and heard
2. tell the meanings of the new vocabularies and the structures used in story
3. tell about events from their experiences
4. talk in English with their friends freely in different situation

Functions:

1. Talk about story
2. Make suggestions
3. Express preferences
4. Ask for directions

Teaching aids: Video compact disc, Media Player 4

Materials:

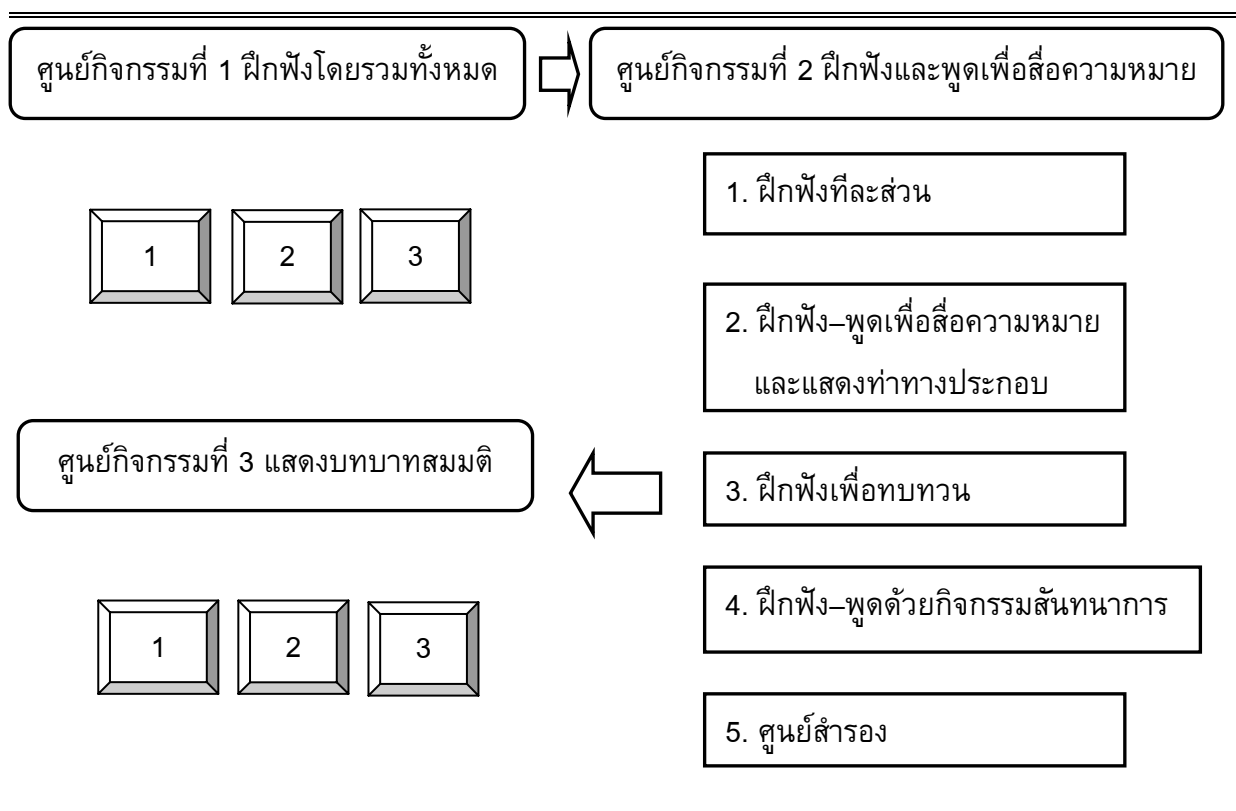
1. Text

2. Video compact disc
3. Media player 4
4. Worksheets
5. The board

Evaluation:

1. Observe the students' answering to the questions and working.
2. Check the students' responding and understanding.

Vocabulary: reuse, paper, reduce, plastic, recycle, newspaper, stapler, ballpoint, thick, hole, distance, between, piece, rope, insert, fold, flip, direction, pressing, attach, repeat, strengthen, tie, tightly

Procedures:

PERIOD	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME				
1 st -5 th	<p><u>Steps 1:</u> Warm up</p> <p><u>Activities:</u></p> <p>1. The teacher inform the students about objectives and Learning center activities based on the Natural approach.</p> <p><u>Step 2:</u> Learning activities</p> <p><u>Activities:</u></p> <p><u>Center 2.1</u> The teacher let the students listen to and watch the video compact disc.</p> <p><u>Center 2.2</u> Let the students listen and speak the following details.</p> <p><u>Center 2.2.1: Listen to each sentence</u></p> <p>- Let them listen to each sentence from the video compact disc and the teacher ask the students and then they answer and discuss together and practice speaking with them.</p>	<p>- video compact disc</p> <p>- the board</p> <p>- video compact disc</p>	<p>-Observe the students responses.</p> <p>- Check the students answering and discussing.</p>	

PERIOD	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME				
1 st -5 th	<p><u>Center 2.2.2: Listen for communication and gesture</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher let the students listen to and watch the video compact disc again. - The teacher observe and check the students performance and participation about the conversation. 	<ul style="list-style-type: none"> - video compact disc - papers 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe and check the students responses and understanding. If the students mistake that the teacher will correct them. 	
6 th -10 th	<p><u>Center 2.2.3: Listening for reviewing</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Let them listen to conversation and various idioms in media player 4 again. - Let the students perform and participate about the conversation. <p><u>Center 2.2.4: Entertainment activities</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher let the students participate in activities together with the video compact disc such as singing a song, playing games, watch movie and any other things. 	<ul style="list-style-type: none"> - media player 4 - video compact disc 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students behaviors while discussing. - Observe the students behaviors through talking. - Observe the students participation. 	

PERIOD	INSTRUCTIONAL ACTIVITIES	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME				
6 th -10 th	<p><u>Center 2.2.5: Support center</u></p> <p>- Let the students paint imagines free style imagination from set situation.</p>			
6 th -10 th	<p><u>Center 3: Role playing</u></p> <p>- The teacher let the students performance and participation in role playing within 15–20 minutes.</p> <p><u>Step 3:</u> Conclusion and discussion</p> <p><u>Activities:</u></p> <p>- The teacher let the students make conclusion and discussion about the idea in the story.</p> <p>- The teacher help the students explain or classify the story.</p>		- Observe the students performance and participation.	

Lesson Plan for Control Group

Matthayom Suksa 2 English Period 9-16

Topic: Reuse paper. Reduce plastic

Level: Matthayom Suksa 2

Title: How to make recycle bag from newspaper

Time: 8 Periods

Concept: การฝึกภาษาทางด้านการฟังและการพูดด้วยการให้โอกาสผู้เรียนได้ลงมือกระทำและปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ฟัง เป็นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Objectives: The students should be able to

1. listen and to speak English about the main idea and understand about story they have look and hear
2. tell the meanings of the new vocabularies and the structures used in story.
3. order the situations from story
4. tell about events from their experiences in English
5. make sentences from given words

Functions:

1. Talk about story
2. Make suggestions
3. Express preferences
4. Ask for directions

Teaching aids: Video compact disc, Media Player 4

Materials:

1. Text

2. Video compact disc
3. Media player 4
4. Worksheets
5. The board

Evaluation:

1. Observe the Students' answering to the questions and working.
2. Check the students' responding and understanding.

Vocabulary: reuse, paper, reduce, plastic, recycle, newspaper, stapler, ballpoint, thick, hole, distance, between, piece, rope, insert, fold, flip, direction, pressing, attach repeat, strengthen, tie, tightly

Procedures:

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
1 st -5 th	<p><u>Steps 1:</u> Pronunciation practice</p> <p><u>Activities:</u> The teacher stimulates the students by listening and pronouncing the conversation by using the video compact disc.</p> <p><u>Step 2:</u> Speaking practice</p> <p><u>Activities:</u> - Let the students practice the conversation by emphasizing grammar structure using the video compact disc. - The teacher lets the students practice speaking to be able conversation in fluency. - And then, The teacher lets pair or group work practice speaking with their friends but not open book.</p>	<p>- video compact disc</p> <p>- video compact disc</p>	<p>- Observe the students responses.</p> <p>- Check the students participating.</p>	

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
1 st -5 th	<p>Steps 3: Listening practice</p> <p>Activities:</p> <p>- Let the students listen to the conversation from the video compact disc and the teacher assigns the students.</p>	- video compact disc	- Observe the students response and participation.	
6 th -10 th	<p>Step 4: Listening and pronouncing practice</p> <p>Activities:</p> <p>Let them listen to idioms or a sentence that is easy to misunderstand using the video compact disc. The students can together with the video compact disc or practice speaking with their friends.</p>	- video compact disc	- Observe the students responses and understanding. - Observe the students behaviors while discussing.	
6 th -10 th	<p>Step 5: Let's talk</p> <p>Activities:</p> <p>The teacher lets the students conclude about the story and make conversation and then discuss with their friends.</p>		- Check the students correct or mistake if the students mistake that the teacher will correct them.	

PERIOD	INSTRUCTIONAL	MATERIALS	EVALUATION	NOTE
TIME	ACTIVITIES			
6 th -10 th	<p>Step 6: Listen and do it</p> <p>Activities:</p> <p>The teacher lets the students join activities with the video compact disc such as singing a song or playing game using the video compact disc.</p>	<p>- video compact disc</p>	<p>- Observe the students behaviors through their participation.</p> <p>- Observe the students' behaviors through talking.</p>	

Caillou and the dragon

Narrator: It was a special day at Caillou's playschool.
A young boy named Allen. What's coming to visit?

Teacher: Now, everyone, I'd like you to meet a new friend, "Allen".

Boys & Girls: Hi, Allen

Teacher: Allen has come to find out what's playschool is all about. If he likes it, he may be attending.

Clementine: Come on Allen. We'll show you around.

Caillou: Yeah! Come on,

SOUND:-MUSIC

Caillou: How old are you?

Allen: I'm five.

Caillou: I'm only four but I'm getting older every day.

Allen: Me too.

Caillou: Umm! Don't you know how to climb?

Allen: I'm climbing.

Caillou: Hold on here. And step up here and pull yourself up, now swing your leg over.

Allen: I did it.

Caillou: Look at me, I'm swinging.

Allen: I'm swinging too.

Caillou: I can help.

Allen: Wow! (Laugh sound)

Caillou: Hold on (Laugh sound)

Caillou: do this Allen.

Allen: Mum. Look, I'm really swinging.

Narrator: Caillou wondered why Allen was having so much trouble with climbing and swinging, after all Allen was a whole year older.

Narrator: Allen and his mum brought a special treat, brownies for the whole class. Everyone enjoyed them very much.

Caillou: Miss Martin, Allen is older than I am, why can't he do the things I can do?

Miss Martin: Some things are hard for him to learn and he might need a little more practice. I'm so happy to see what a big help for you being to Allen.

Caillou: I bet there's something he can do even better than I can.

Miss Martin: I'm sure you're right.

Clementine: Let's make up a play. I'm going to the jungle to take pictures of wild animals.

Leo: I'll be the driver. I'll drive a jeep.

Clementine: What would you be, Caillou?

SOUND:- roar sound

Narrator: Caillou wondered what Allen's going to dress up as.

Clementine: Come on Caillou, let's play our play.

Narrator: soon they were ready to show everyone their play.

Clementine: I'm going to Africa to take pictures of wild jungle animals.

Leo: I'm the driver. Here we go.

SOUND:- Laugh sound

Clementine: wait for me.

Caillou: I'm a wild animal, take my picture.

Allen: I'm a dragon.

Clementine: Dragons don't live in the jungle. They live in fairy tales.

Caillou: Look, this dragon's visiting the jungle for the very first time.

Clementine: A dragon in the jungle, I'd better take a picture of him.

SOUND:- animal sound

Clementine: hold still, Dragon.

SOUND:-laugh and animal sound

Miss Martin: It's ok.

Leo: Hey, Dragon

Clementine & Caillou: where did he go?

Caillou: I am a magic dragon tamer and I will tame the dragon.

Caillou: Little dragon, you can be good, you are a good little dragon.

Caillou: You don't have to be bad and scare people. Everybody wants to be your friend.

SOUND:- applau sound

Caillou: The dragon is now tamed. He's going to take me for dragon ride. Take a picture,

Clementine. We're flying.

SOUND:- applaud sound

Allen: Yeah! Yahoo!

Allen: We're flying.

Caillou: Heehaw!

Allen: Yahoo!

Caillou: I've found out what Allen is really good at. Acting!

Miss Martin: He certainly is! And I've found a couple of things you are very good at Caillou.

Caillou: You did?

Miss Martin: You're a good dragon tamer, but you're also an excellent friend.

Clementine: now we are dragons, Caillou.

Caillou: Come here little dragons.

Allen: I love playschool.

Narrator: Allen's first day at playschool turned out to be so much fun. Everyone hoped to see him back again.

Reuse paper. Reduce plastic

How to make recycle bag from newspaper

Materials needed:

- 2 sheets of newspaper
- Stapler
- 1 ballpoint
- 2 thick paper that have 2 holes with 8 cm distance between.
- And 2 piece of 40 cm rope

Procedure:

1. Use stapler on the top side (distance between 2 cm).
2. Fold 5 cm on the side that you had put stapler. Then flip it in the opposite direction, do the same at the other side.
3. Then flip it again in the opposite direction.
4. Fold inside way by pressing the middle part.
5. Fold again inside way at the other side.
6. Make a small folding of 1 cm on the below side.
7. Attach the folding using stapler.
8. Fold again the below part in 4 cm, repeat by flipping it to the opposite direction.
9. Press the bottom carefully to form and strengthen the base.
10. Make a hole on the bag with ballpoint (using the thick paper as a guide).
11. Insert the rope though each holes.
12. Tie the rope tightly.
13. Repeat inserting the rope on the other side.

Now your paper bag is ready to use! It can even carry 1 liter of water filled with water.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวภัทราวดี ยวนชื่น
วันเดือนปีเกิด	22 ตุลาคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/12 หมู่บ้านมงคลสมบัติ ซอยมงคลสมบัติ หมู่ 5 ตำบลหนองครก อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2549	ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ